



Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HN VAS2 P



C
9088
9F(1)

Harvard College Library



FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

(Class of 1862)

ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ



ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΤ ΧΡΙΣΤΟΤ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΤ

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΤΜΟΤΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Ἡ Σ Τ Η Ε Γ Γ Ρ Α Φ ῆ Ἀ Δ Ε Ι Ἀ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

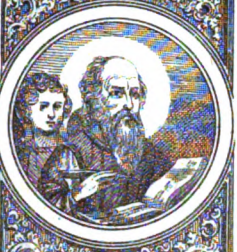
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΤΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.



ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

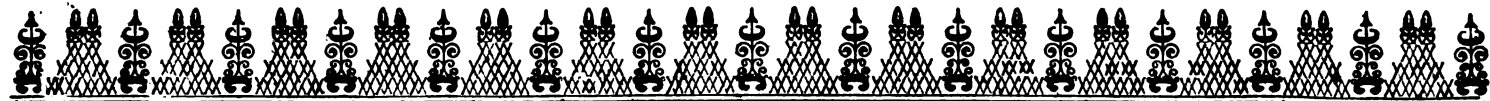
1863



C9088.7 F



Great fund



M H N

N O E M B P I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.



ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμά και Δαμιανού.

Ε' βούλει εορτάσαι τοὺς Ἀγίους τούτους, ὄρα τὴν εορτάσιμον αὐτῶν και πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α' τοῦ Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. Αυτόμελον.

Ο Ἦλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε και κτήνῃσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα δια πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ Ἦλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολιταὶ δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἅγγελοι ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρίς ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων και ὁμόφυχος. Διὰ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χηρῆσιν· οὓς ἐν ἔτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως εορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Ἦλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰοίδιμος, Κοσμά και Δαμιανός

οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς ναίματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν και τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· και μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελῶντες τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Α τελευτήτος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἢ ἡν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν και τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν και τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύριε και ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς και σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόνητος.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Γ νώμη ὀλισθήσας τε, και δουλωθεὶς τῷ τυράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγγνίαν σε, και θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. Διὸ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων και θλίψεων, και σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, και πόθῳ προσκυνῶ και ἀνυμνῶ, και μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν αἰμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διεληλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σῆ λάμπαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος και χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε και πόδας ἠλαύμενον· και

ὄδυρομένη, ὠλόλυζες βραῦσα μητρικῶς· Τί τῆτο
Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθε-
ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σικηνὴ τῶν Ἀναρ-
γύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούν-
των· ἀνευδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος,
ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκασίαις
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωπι τῶν μελλόντων, πρα-
κτικῶς πολιτευσάμενοι, ταῖς σωτηρίους
ὁδοὺς διηνύσατε. Ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς
ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως
ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ Θεῷ χρυσωθέντες, ἀ-
χρύσως ταῖς ἰάσεις, τοῖς νοσήσι παρέχετε, δυαῖς
ἱερά, φωτανγῆς ξυνωρὶς, πεφωτισμένον θείον
ζεῦγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπι-
σκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ταῖς
νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύ-
σασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεῶν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὥφθητε Ἀγγέλων
συνόμιλοι. Κοσμά σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς
εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑ-
μῖν Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε
ἐν κόσμῳ, ἀσθενῆντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ
τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος·
ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρο-
μένη περισσεύεται· καθ' ἐκάστην κενυμένη καὶ
πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῶσα καὶ μὴ λειπομένη·
καὶ οἱ ἀρῦόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη
διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν;
θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
ιατῆρας παθῶν ἀνιατῶν, δωρεῶν ἰωμένους ἅ-
παντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῷ Σωτῆ-
ρος Χριστοῦ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
τήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντα
σε, ἐπὶ ξύλῳ, ἡ Παρθένος καὶ Ἄγνη, καὶ
Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ
σπλάγγνα Σῶτερ ἐτιτρώσκειτο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Αγιοὶ Ἀναργυροὶ καὶ θαυματουργοί, ἐπι-
σκέψασθε ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· δωρεῶν
ἐλάβετε, δωρεῶν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἀγίων.
Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὑμναὶς γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυαῖς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτι-
ζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς,
παρέχει ἀεννάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωφόροις λόγοις,
ὡς φωστῆρες, ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν
τῶν παθῶν ὀμίχλην, εὐκόλως διασκηδάζοντες,
τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν,
ἠδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς
ἀρεταῖς ψυχᾶς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναν-
τες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σικηνώ-
σας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὁ
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως, ὁ ὑπέρ-
θεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν δευτέρος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε:
Δυαῖς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Δυαῖς φωτειδῆς, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων,
Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
παρεστῶσα ἰκέκευε, μνήμην σου τὴν φωτοφό-
ρον, τοὺς τελούντας φωτίζεσθαι, ταῖς τῷ Πνεύ-
ματος θείαις λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνῦν-
τες ταῖς αὐλοῦς ἀστραπαῖς, τοῦ Πνεύμα-
τος σοφοί, ὑπέδεξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νο-
σημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις
Ἀναργυροί.

Ανύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσημασιν, ἐνδοξοὶ πρὸς εὐρωστίαν, διῦπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ῥδὴ γ΄. Στερέωσόν με Χριστέ.

Γάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐλοῦ φωτός τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάνθῃ τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πάνσαν τὴν φθειρομένην, τρυφήν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνευδότης ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὠφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σε τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεῦτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μέρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θείος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἰερῶς, ταῖς ἐπομβρίαῖς τῆ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ε'πουρανίαις, ἐν σκηναῖς ἀυλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἄγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῶ χαλκινῶσαντες, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ω'ραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σε σωματικῶς, Ἀγνή τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτῆ.

Ὁ Εἰρμός.

« **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεῆ· ἡ γὰρ ἐστὶν Ἄγιος,
» πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαιμαμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θερα-

πεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὠφθη, ἡ χάρις τῆ Πνεύματος, χορηγῆσα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Γαμάτων δοτῆρες θαιματουργοί, καὶ θαιμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλλετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντός σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ παρρῆσίαν, οἰκτεῖρην βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς εἶωρα κρεμάμενον ἡ Ἀγνή, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Οἴμοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίσταται; θείων παντῶς σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· αὐτὰ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, ταῖς τῶν ἀπάντων οὐδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ῥδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρῆσει θείᾳ σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου θεῖαι ἐκτήσασθε· ἴπαστραύπτοντες θείοις θαιμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετήσι χάριν βραβεύοντες. Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς οὐδύνας, ἀλεξικᾶκουσ χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ρᾶπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὁμολογούντων, πάντα θεία.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάῃς ἐπιδόσεις, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοιδέστατοι στύλοι, πύργοι ἄσειροι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεία κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἱαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θείους βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ιατρῆιον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἀκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κοιμίζομεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον, τὸν συμπαθεῖς τῆς Ἁγίας ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ος κρηνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε πιβοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανώσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσαι.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητραπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ος δὺν φωτίζετε, φωσῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματικῶς θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτάμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐπιχαρηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθαί

μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασαν, δι' ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεραπεύοντας, εὐεργέτας θεοφρονας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμήμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ ταῖς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε. Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνῃ ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδέμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ος ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἱαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων, κεραυνῶντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ἐκαθαρώτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε. Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεῦσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαθόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἱατρῆι θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν ταῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρεκται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν· τοῦ γὰρ ὕ-

ψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι, διηγήσεως χάριν δεδωρήνται, ὑμῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀληθῶν γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄, καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀναργυροὶ δῦω,
Πληῖσιν, ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμαίων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτου
τον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἔλκον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς, πατὴρ μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς, τοῦνομα Θεοδότης· ἦτις χηρεῖαν ἐκ τοῦ ἀνδρός ὑποστάσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοῦς ἐξεπαίδευσεν. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαιρέν ἐπόντες, τὴν ἰατρειάν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀναργυροὶ δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατροῦντες διετέλυν. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράναντες, ἐτελειώθησαν ἐν εἰρήνῃ. Ταῖς δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετίθησαν ἐν τόπῳ καλομένῳ Φερμαίν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυρίανα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανῆ καύσιν ἐκ πυρός φέρει.

Ἄνται ἠθλήσαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε δὲ ἡ μὲν Κυρίανα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανῆ ἐκ πόλεως Ῥώσου· καὶ συλληθηθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, ἐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίανα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν περιάγεται· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ῥώσῳ, μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἕξ συνάθλοισ, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατασχεθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξεταθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος Ἰωάννης ἠνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίε βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γινόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν· οἱ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνιγγέλδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάκηνς,
Σφαγὴν ὑποσαῖς, βάπτεται λύθρῳ κόχλω.

Οὗτος πατὴρ μὲν ἦν Αἰουβίγγελδου, Ῥηγός τῶν ἔσω Γότθων (*), Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ἦν ὄτος ἐξ αὐτοῦ Σωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινῆς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγνώριστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖράς τε καὶ πόδας δεσμευθεὶς, εἰρκτῆ ζοφώδα ἐγκλείεται.

Ἐφειστίκει δὲ ἡ τοῦ Πάσχα ἑορτή, καὶ τὸν Ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δοῦναι τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἧ ἦν δεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὐ γενόμενος, ὠδαὶ καὶ μελωδίαι ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλδου καταπίμποντα. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θαύματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγία κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμίεσθαι, ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλαυνεν. Ὅθεν ὁ Αἰουβίγγελδος καλεῖ Λεάνδρον τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεχχάρεδον Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἰσοῖς τελῆσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμηνιγγέλδου προτελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θνήσκει. Ῥεχχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπῆκουον ἐπίεισε. Καὶ σκόπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρμηνιγγέλδου συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῆ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν.

Οἱ Θεοῦ, θεοφρόνως ὠφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἔχνεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(*) Οἰτίνες καὶ Οὐῖσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, δέστυ Δουτικοὶ Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Υ'περφυῶς, Ἴατροι πανόριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θείκων, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς γῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Α'νατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχτης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, κόσμον καταυγαζούσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας αἰεὶ θαυμαμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Α'ναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον Ἅγιοι, πᾶσι ποταμούς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἱαμάτων ἀποπλύναντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσαι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυνάς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος, Δόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Α'γιος μόνος, εἶ ὁ δοξαζῶν τοὺς Ἁγίους σε. κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ρ'άβδος ἐκ ρίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριαμ, τὸν ὡς ἄκθῃσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεραπεύοντα.

Ῥδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου ταῖς τερπναῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσαν ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, ταῖς πᾶσιν Ἀναργυροὶ, τοῖς βωῶσι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως. ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῦσαι πάντας Δεσπота Χριστέ, δεινῶν ἀρρώσθημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον αἰεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες, οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῶ, ἀπαύστως κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαναήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὠφθητε ἐχθρῷ, κακίας Ἅγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολῆ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτριώσις τοῖς βωῶσι. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἰοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῶν κληρονῶν εὐρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμαμάτων τὴν φαιδραίν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βοᾶτε: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ'ανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνετε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμαῖς, ἀποδιώξατε, ὡς ἱατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὠ'ς κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, εὐωδία ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βωῶντων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοὶ. ζῶν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἀχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἱατροὺς, βωῶντας δείξαντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δακηλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε. πυρός δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσαμένοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Σὲ τὴν φαιρινὴν λαμπάδα.

Υμνοῖς τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτήρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Ὀὶ θεοφειγῆς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως καταυγαζέσθε.

Υπό τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος
δυαῖς, σθενουμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων
πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός νεφέλην, καὶ ἀγίαν κιβω-
τόν, τὴν ὀλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡ-
λίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησιν· ἀλλ' ἢ
μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμο-
νοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα
οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμόραντον· οὕς ἐπαξίως
μακαρίζωμεν.

Ως μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι,
καθ' ἐκάστην σεμνυνόμενος· ἔνθα αἰεὶ ἐπι-
δημοῦντες, Κοσμά Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι, τὴν
ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μα-
καρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ
μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, θεῖοι Ἀπόστολοι
Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες·
μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου ἰκετεύσατε.

Η΄ θεῖα δυαῖς καὶ φωταυγῆς Ἀνάργυροι,
θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεσιν τῶν ἀ-
μαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ
πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφρ-
μοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνὴ γεγένησαι, τοῦ τὰ
πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους
τοὺς Ἁγίους, δεικνῦντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίρον-
τας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἀ-
χραντε μόνῃ πολυῦμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους,
καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιεῶς προσρέχοντας,
τῷ θεῷ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως,
μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα
πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε

πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν
τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων
κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάρ-
γυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν
δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας
ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐ-
τῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἀνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμά-
των ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀνα-
βλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι·
ὑπερφικῶς γὰρ τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη, ἐν χει-
ρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύ-
ματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς
κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγο-
νότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς
τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Αγγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας·
βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν.
Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέ-
πνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγονάσι, κατασκηνώ-
σαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰα-
μάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι
πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρᾶζοντας, καὶ
ὀδυνωμένους ἰάσασθε· σὺν τῇ Θεοδότῃ ἰκε-
τεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς,
τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι,
τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις,
ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀεν-
νάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀπο-
στόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν,
καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μα-
λακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς
πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν πα-
ρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κρα-
ταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιβωτὸς ἡ λογικὴ· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πε-
πτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηπὴ ὀλόφωτος, ἡ
ἀγία καὶ πάγκαλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί
τοῦτο Υἱέ μου, τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταπο-
δίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
τομαι εὐσπλαγγχε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑ-
μνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων
Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν
ἀγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς
προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ
τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρῦουσι τὴν
χάριν τῶν ἰάσεων. Ὡ Δυὰς ἀγία! ὦ τίμια κάρ-
ραι! ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης
ὑμῖν χάριτος! Διὸ ὑμνοῖς ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ
Θεῷ τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατροῦσαν τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλω ὑπνώσαντα,
ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ,
ὑπὸ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτή-
ριον ἐγρήγορσιν παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε
θρηνηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ὑπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων
ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου,
Πηγάσιου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμ-
ποδίστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πη-
γάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμ-
ποδίστον, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θερμοὺς
ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγαῖζοντας, ἀνεμπόδιστον
χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς
εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζῶν οὐδὲ θά-
νατος, οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς
χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι
δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν
καρτερόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦν-
τες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφο-
ρούμενοι, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρωσάμε-
νοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων
λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παν-
τοίας κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρ-
ρησία κεχηρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνύντες,
τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγῆς τῶν Μαρτύρων ὁμή-
γυρις, ὡς σελασφόρων ἀσέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐ-
φροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τῆ νοη-
τοῦ Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν κα-
σαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ
προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ,
ἐχειραγωγῆσαν πρὸς εὐσεβίαν· ἐκέρασαν δὲ
πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ
τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν,
ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς,
Δεῦτε, λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστίαθητε,
καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε·
ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται,
Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφάνητο· ἵνα κοινωνοὶ
γένησθε τῶν στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευτὰς
ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον χαλεποῦ κλυδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἀγνή, ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν αἰμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τρυτὸ τὸ καινὸν καὶ παραδόξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδῶκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν τῶν βροτῶν, ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἀφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἡμέρας τῶν Ἀθλοφόρων ὡς φιλέοργοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· χαίροις Ἀκίνδυνε, χαίροις Πηγασίε, χαίροις Ἀνεμπόδιζε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὐλῶ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἢ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίε, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεισα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν ἐν σαδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρόρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσαριθμοί (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προσρεχόντων ἡμῖν.

Ακίνδυνον Ἄγιοι, ἀνεμπόδιστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραῦνοντες.

Ισχύν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι Ἄγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γερόμενον· σὺ γὰρ πέφνησας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοία σταθηρᾶ, διὰ πυρὸς τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διηλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρραγεστάτη, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νεύρουμένοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ισα φρονῶντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι, ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σθεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεντήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρήμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
» στιν Ἄγιος, πλήν σου φιλόθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν ἀνομούντων οἱ λαοὶ, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐνοεῖ ἐνταῦθα ὁ Ἱεροδότης τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, Ἀκίνδυνον, Πηγασίον, καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἐμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· Δόξα σοι Χριστέ, παντοδύναμη· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἕτερον οὐκ οἶδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμασία, ἐν τοῖς ἀγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐξομολογῶ, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Α'κινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλος ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτούσιν ἐν πίστει, πηγαῖζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πέθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη· Ὑσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ αἰμῶν δειροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνησοῦσα ἐβόα σοι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένη ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ἐξομολογῶ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαινοὶ λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαινοτάταις ἀκτίσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῷ τῷ δυναμει σου.

Πλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδιστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καδιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρῦσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Α'νατρέφαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδῶλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, τὴν ζωοποιῶσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, αἰσεβάστοι· Δόξα Χριστῷ τῷ δυναμει σου. Θεοτοκίον.

Ι'σχυρότατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἵρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ἐξομολογῶ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἐνδοξὴ, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσεδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μνηθεῖς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετημήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἀληθειᾶν, εὐφρασύην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ε'πί τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηρηθεῖς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπιδοφόρε, ἐπτερῶθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὠραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἐνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνη· ἀκλινωῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Α'νατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγῶς ταῖς μαρμαρυγᾶς, τῆς αὐταῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ἐξομολογῶ ς'. Ἐύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρ'εόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τὰ ἀφθάρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν σὺν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φραυραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υ'πὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτὴρ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζαίῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρό-
γραφον, τῆς συνεχίσεως με-λύτης, καὶ πα-
δῶν τὴν λύσιν χαρίζομένη, καὶ τηροῦσα, δε-
νεκῶς ἀλώθητον Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆ τῆς Τριάδος καλλονῆ λαμπρυνθεῖσα, ἢ
πενταυγῆς τῶν Ἀθλητῶν θεία φαλαγξ,
τὰς τῶν τυράννων ἠμβλυσε δειναῖς προσβολαῖς,
ἄφθονον ἀκίνδυνον, ἀνεμπόδιστον χάριν, ἄ-
πασι πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐν-
δείως προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστη,
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ρείθρῳ τοῦ
ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον
Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὐγάσον ὑ-
μῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων
σου, Ἀκίνδυνον καὶ Θεῖον Πηγασίον, σὺν Ἐλ-
πιδηφόρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπό-
διστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν
προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῆ ἀγάπῃ σου
σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θῦμα λογικὸν προσή-
γαγόν σοι ἑαυτοὺς τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ
τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδίνου, Πηγασίου,
Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ, ἄορ,
ἄθλος.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, τὰ πρῶτα πα-
ρὰ Σαδωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν ἔφερον. Ὁ οὖν Ἀκί-
νδυνος, Πηγασίος καὶ Ἀνεμπόδιστος, ἀκρῶς τὴν εὐσέβειαν
ἀγαπῶντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν· δι' ἣν αἰτίαν συλ-
ληφθέντες, τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ
καταπλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χρι-
στὸν ἤθελε, ἀφωνία τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι,
καὶ αὐθις λύουσιν. Εἶτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυ-
ρακτωμένων ἀπλοῦνται· καὶ ἔμβρου καταρράγνεντος, ἢ φλόξ
σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῆ καταβάλλουσι·
διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολύβδου καχλά-
ζουτος· καὶ ἀνέπαφοι μέιναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἐπισκῶνται πίστιν, ὅς καὶ παραχρῆμα τὴν κε-

φαλὴν ἀφῆρθη. Καὶ ἐν βοείοις θυλάκοις βληθέντες, καὶ
τῇ θαλάσῃ ριφέντες, ἀνασῶζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφό-
ρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν
ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἐπτακισχιλίων, οἱ τινες τὰς
κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγασίον
καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ρίπτονται μεστὸν θηρίων·
καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως πρὸς
τὴν πίστιν ἔλκυσαν. Ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες,
τέλος εἰδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς
Ἅγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρα,
συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὁκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οὔτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ ἐπὶ Αἰκινίου
βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἀρχοντος
τῆς πόλεως, καὶ Μαρκελλοῦ δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀ-
γρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυ-
ρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ
παρέθεντο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὔτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν
ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Κα-
ταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανεῖας, τῆς ἐρήμου
καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμά-
μενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ρά-
κεισιν αὐτὸ περιθεῖς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκείσε. Σιτίου δὲ ἦν
αὐτῷ ἐκάστη ἡμέρα, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλί-
γον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δὲ τιнос διεληλυθότος, δύο φοι-
τητὰς εἰδέξατο, καλύβας μικρὰς πῆξαντας.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος, αἰεὶ ἐγκεκλεισμένος ὢν, οὐδέπο-
τε λύχνον ἐκτίσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν
ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν·
εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτε δὲ μεγί-
στου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου, καὶ
ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροίσθησαν· ὁ δὲ
Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στό-
ματι τὸ θεῖον ἐνεφύσησε· καὶ ὡς περ καλάμη ὑπὸ πυ-
ρὸς, οὕτω τὸ θεῖον εὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη.

Φλαδιανὸς ποτε, ὁ τῆς Ἀντιοχείων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς
Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροὶ τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπί-
σημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ
παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας Γραφῆς πλείστα
καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, προέτρεπον αὐτὸν εἰς τὸ ἐξελ-
θεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχε-
το. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἰρέσεων ὁ θαυμαστός
οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινα
βρώσιμα λαβοῦσα, τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν
υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὁσίον ἀρίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν
οὐκ ἐθέασατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐ-
τοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνεκίετο παρακαλῶν προσδεχθῆναι
τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμε-
νοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ
τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· Οὐδέ τι τι τὸ οἰο-
νοῦν δέδωκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκαμίσατε·

νοῦν δειδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκομίσατε φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θεραπεΐας τῆς πρὸς Θεὸν ταῦτα ἠνέγκατε.

Οὗτος, μέγας καὶ διαδόχτος τοῖς πᾶσι γινόμενος, καὶ τοῖς ἑγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μεταστάσιν, θῆκας ἐτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὄρκους κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρυφῷ κατακρύψαι τόπῳ, μήκοθεν τῆς καλύψεως αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητάς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βρωντάς σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγαῖεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστέ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκριημένα τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρτας, καὶ πρὸς αἰδίδιον τρυφήν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἢ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκούσα.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὐθις Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδοφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦ-

μεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλεος διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκου, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργοῦμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἰχορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανόις συνευφραίνεται.

Εκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντιδῶν, ἅμα τοῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐὰ μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζῶν τὴν πρὸ αἰῶνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάρταν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Πυγκίκες ἀκουτίσθητε.

Ακίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰαίσεων, ἀνεμπόδιστως ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδα

τελαῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόδω τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἰμάτων τοῖς κρουνοῖς τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διήλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδόν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὄθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Η πενταφεγγῆς τῶν Ἀθλητῶν λαμπάς, ὡς ἐν δρυμῷ ξυλῶν ἀξίνη, δαυτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτούς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀιμακαρίστον, καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάραις, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡμίμας καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο, καί: Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου,

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τῆ νασ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λυδδῇ, ἥτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εἰσεθείας ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταγίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, ταῖς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσήφ ἀξιάγαστοι, τῷ θεῷ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεῖα κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήρηται, ἡ τῶν Μαίγων ἐπινοία. Μάρτυρες αἰσιδέαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις τε ὡσπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείῳ πεῖραν ἤγεσθε· διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπαλοῖς τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δακτανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, οὐ Θεὸν ἐξηρηνήσασθε· ὄθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁμοία.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὄρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σῶζων πάντοτε, τὴς

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σε, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλῶμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βῆρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προσάγμασιν, ἐμβιβάζων τῷ Κτίσαντος ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἔνδοξο Μάρτυς ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργαίαις, καὶ ταῖς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκωμεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ρύομενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. (*)

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως τῷ ὀνόματι, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσῶθεισαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλημα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα: Τί τὸ ξένον ὁ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, ἕτερα, εἰς μὲν τοὺς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος: εἰς δὲ τὸν Ἁγ. Γεώργιον, τὰ εὐταῦθα τοῦ Ἀποστίχου. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἕτεροι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώνυμος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοῦς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης: Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκησε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι καίμοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πίστει, ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα περιφρουρήσον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ὀδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιάσεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιοῖας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἄλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδράσιζεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς, ὁ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾷ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπὶ νεκρῶν;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.



ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἀμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, συμπεφυρμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε· ὁ δὲν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἐκουσίῳ σφαγῇ καθαρῶτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱερούργοι καὶ δῦται χρηματίσαντες, τοῦ ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντος.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένη ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Γεωργίας, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμῶν προφρόνως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τὸ δυσχερὲς τοῦ νοῦς μου, καὶ ἀδρανὲς, Ἄγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν πακαρίαν ἐορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Ο ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνῶς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ ταραστάσια· πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνῆς, καὶ αἰχμητῆς κραταῖος.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδόλως, ἢ σὴ σεπτῆ ἀθλησις, ὑποπνεῖται Ἀθλητῆ· ἰλιγγίῳ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῷ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαι σου καὶ γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα πάντων τεκούσα, τὴν τῆς ζωῆς ἐκπερῶσιν, ἐπνηρωθῶσω Ἀγαθῇ τὴν γὰρ

ζωὴν ἀπεκύνθασας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ταῖς πρσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πείρας ἀθλήσεως, κρὶὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἀγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Α δίκως στρεβλούμενος σοφῆ, καὶ ράβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασιάνοις ξέομενος, οὐκ ἐξηρήσω τὸ Δεῖον ὄνομα, οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσήφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἐτέρου ὡς πάσχοντος· νοὶ γὰρ Μάρτυς τελείως ἐνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σῶζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὀλοψύχως πιστεύοντας. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμπησι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσπολλύμενον, πλάνη τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Επιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἄγιε, ὡς ὁ πυρίπνουσ καὶ ζηλωτῆς, ἀνομοῦντας διελέγχων· Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγε, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε Μαίκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἶα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες: Χριστὸς μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασιάνων εἶδη σου δεικνύων, ὡσπερ φοβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον· σὺ δὲ στερέῶς ἀνέκραζες: Χριστὸς μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ορος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἀπάντων τῶν βηνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζὼν πνεῦμα, Ὁ στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εἰλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ Δέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ Δεῖα σοφῆ, σεπτῶς ἐμυσταγωγῆσας, Δυσία δεκτῆ, ἐγένου παμμακάριστε τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἄγιε,

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθείσάν με καρδίαν πολλοῖς πταιίσμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροισ τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παραίσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλᾶ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσήφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θάρρουντες, ποικίλων βασιάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής, Ἀειθαλᾶς ὁ ἐνδοξος, ἀθλητής καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀγέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνεῖσθωσαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίψ ἐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεῖς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδῶλων διήλεγξας· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκεῖνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρησα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δαθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἶμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πικρῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ ρος σε τῇ χάριτι.

Ρῆμασι σοφῆ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῶ, κενκρατημένους δυσμενεῖς, στερόρως κατεπαλουσας, ταῖς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξει δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπείπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσήφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀραάτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Αγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὠφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, τεῖχός τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελῆς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διὸ σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμακάρε Γεώργιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Εχῶν ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, ὑδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίου, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως κατὰ λυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολαῖζει καὶ ἀνευδότης, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χαίρυνδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντός τοῦ κόσμου· μόνη τοῦτον ἀπεκύνθης, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοῖδαμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χαρείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Απόρητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφαι-

σαντες, Ἰωσήφ Δεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέρρηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἀρράγῃ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Δεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ατίθασσον παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, καὶ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ χρῆσάμενος, ὡς Δεῖω ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ρώμη τῷ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τμε θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἁγίε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἔψειν ἔοικας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Υψαύχενας κατάβαλε, αἰρετικούς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σὺνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5'. Ἐκκύλωσεν ἡμᾶς.

Υψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκαλύψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὐτόνον σοφοί· θεία κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὄρμον γηθόμενοι.

Ράνισιν ἱερῶν αἱμάτων Ἁγιοί, φοινίζαντες μακάριοι, περιδόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό σε ὀσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Οραῖοι καλλοναῖς ἀθλῶν γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἁγιοί, ἐχώρησατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρός τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώεται Ἀδαμ παρακοῆ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος· ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδούς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀπήμαντον θεομάκαρ· τὴν

ἀνώθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Υλῶν τὸν Δεσπότην, ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόσου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὄρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοραίων, ἀπήμονας διαφυλάττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὄρωντες, τὴν ἀνδρείαν ἀνώθεν, πῶς ἀγγεμάχοις ὄπλοις κατεπαλάισας, ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τῆς γενναρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Υφανας ἰστουργία τῇ ἀρρήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρός καὶ Πνεύματος Θείου, εὐδοκία τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθόν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, κυβέρνησον προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντίληψι σου, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, τῶν σκανδαλῶν τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν: Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε. Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων καὶ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σῶζεις αἰεὶ ἔνδοξε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε:

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἢ λύτρωσις· Χαῖρε δεσμωτῶν ἢ ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς· χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νίκος.

Χαῖρε ἀστήρ φωτίζων τοὺς πλείοντας· χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ

Στίχθ.

Ἀκσιμαῖν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων·
Ἀκσιμαῖ δὲ τοὺς φίλους ἐκ λυσμάτων.

Ἐψαν Ἀκσιμαῖν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνά-
λους.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ συσχεθέντες, παρίστανται Ἀδραχοσγάρ τῷ ἀρχιμαγείρω εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἅγιος Ἀκσιμαῖς ῥάβδοις ῥεῖναις τύπεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρηθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀσῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Αἰθαλαῖς, δεσμυδεῖς χεροὶ καὶ ποῖν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐγκλιεῖται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκσιμαῖς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεῖς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσήφ κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Αἰθαλαῖς, ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθεῖς, κρεμάται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λυδδῇ, ἧτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ Δείσιν

Τῶν λειψάνων σε νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος. Ἀγωγῆς δὲ Δείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίξης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεῖα καὶ εὐσεβεῖα κεκοσμημένων, πρὸς πολέμουσ γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὄθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἡδῆς τῷ τηνικᾷδε ἀρξάμενος, Τριβούνος νομῆρος ἐπισημότατος, εἶτα καὶ Κόμης διὰ τὸ ἀπῆρτητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λαυθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὄρφανὸς ἀπὸ πατρός ἐγεγονε, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος, Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτῇ ὄρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν δῆτα γῆν κτήματα τε πολλὰ καὶ κληροὶ αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ κτήματα τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαθῶν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσούσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πιδανῶς εἰς Ῥώμην), μείζονος ἀρχῆς τυχὴν ἐπιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἐωρακῶς τὴν τσοαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βούλεται τῶς, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χριστιανὸν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκούντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, (βουλή γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὡς τε τοὺς Χριστιανούς ἐκ μέσου ποιήσασθαι·) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκείσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τὴν εὐσίθειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδεται· κοντῶ γὰρ τὴν γαστέρα κεντάται· τροχῶ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινῆς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν

ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκερίον τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοῦνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, Σατέρου δὲ τὸ κτήνος ζωώσας, καὶ ἄπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλήθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, Σαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων σὺν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσιμος, Διοκλητιανὸς προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὄραματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐξυπνος ἐν γεγυνώς, ἀσμένως ἐπηνυχαρίσσει τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακουέντα οἰκίτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος εἰσῆλθεν ὁ οἰκίτης· ἐξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριβεῖα πάσῃ ἐξίθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἐκείτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τούτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμῶν παρεκλεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄραμα διεσάφει· προσέειπε δὲ καὶ ἐπέσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, τὸ, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε Δείου φόβου, μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ ἐν ἐπαύριον, ἀχθεῖς αὖθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθεὶς δύσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα οἰοῖναι χοῦν ἐκλεπτύννας ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μὲν τοι Σεράπων ἐκείνος, τὸ κομιδῆ τιμίον ἐκείνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκείνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς εὐλαδῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τὰ τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίου διαταγέντα αὐτῷ μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμφάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ αἰοδίμου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν Αὐδδῇ ἀνεγείρουσι· τὸ, τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκείνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τέπου, οὐ ἐκείτο, ἀνελόμενοι, εἰς τοῦμφανές τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῶ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασιν· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγνηγεμένῳ τῷ δεναῷ τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικᾷδε τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀιννάους κρονουὺς Σαυμάτων παρίχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἡ τῆ Θεῆ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακαμιδὴν ἐορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἰνεσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκσιμαῖ.

Στίχ. Τῆξας ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις,

Ἀκσιμαῖς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτὸν, ἐξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μῆτε ὀρωμένος, μῆτε φθειγγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τῶν Θεῶν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκείθεν ψυχαγωγίαν ἰδέετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα οὐ δι' ὄλεθρον ἦν κατ' εὐθὺ κατωρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἐλικασιδῶς κατεσκευασμένον. Τροφῆ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, νύ-

κτωρ ἕξιων, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαγούσης ἀνιμάτο πηγῆς, παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυματῶν γενομένοις αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίαν καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι, Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβαῖς Ἡλίας, Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχῆς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάγων,

Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κή. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δις καὶ δις δύο, Οἷς συμφλέγουσι πέντε δις καὶ δις δύο,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδης, τοῦ υἱοῦ Γοροράνη βασιλέως Περσῶν, γέγονε τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀχεμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπαρχοῦ τῆς πόλεως γεροντός. Οὗτος, καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμηλοῦς, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακῦψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἀριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἠλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ὀλίγης ἐμπλεῶν καὶ τῆς πατρώας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτου προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν: Νῦν γοῦν τῆς ἐπίδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπόθε τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνοῖσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπῶν: Εἰ διὰ τοῦτόν με οἶε τῆς εὐσεβείας ἐκοτῆσαι, ἔχει τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θαυμάσας, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον οὕτως εὐσεβῶς καὶ θαρσύνως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Σὲ νοσητήν, Θεοτόκε.

Ἐκ Περσικῆς, χώρας ἀναλαίψαντες, ὡς περ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλάς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώ-

τισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πρόνοις πολλοῖς, ζῶν ἐκκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ: πάντα πόνον καὶ πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοχοι: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πτέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀκεψιμᾶν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλάν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἰεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι: πάντων τε κραταίωμα, τῶν μελωδούντων ἐκάστοτε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος Μάικαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι, ἐκβοῶν: Ὑπερῦμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἠγεμόνα τῶν παθῶν, Ἐνδοξε ἐποίεις ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων ταῖς κινήσεις χάριτι θεῖα.

Ὁ τοῦ θερμοῦ σου, πρὸς Θεὸν ἔρωτος Παμμάκαρ! πῶς ὄλθον, ὡς χοῦν λελόγισαι βωῶν: Τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, καὶ χρυσὸς πέλη.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ δράση, καὶ ταῖς βουλαῖς τῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον, καὶ τὸ κέρας αὐχῆμασι, τῆς ἀνδρείας μεγαλύναις τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ναμισθέντες ἐναντι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐβδελυγμένοι, μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πείραν μαστιγώσεων, ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, Παινεύφημοι ἐχθρῶν, λόγῃ καρτερότητος, μελωδούντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθος ὡς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρησάσθε.

τὴν ὄντως ἀρράγῃ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι, μελωδῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.
Τριαδικόν.

Ω'ς Μονάδα φύσει μὲν ἀπλήν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μελωδοῦντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γακῶβ σε κλίμακα ποτέ, ἐώρακε Παρθένη, δι' ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Γεωργίῳ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ρ'άβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελωδούντων: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο'μμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρῶϊμον τὸ φῶς, ὡς περ ὑπέσχετο Θεός· ἔτι γὰρ σου προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι: Ἐπιτάρροθος ἦκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστός τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἰστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κρᾶζων Γεώργιε: Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ'ύμνη ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἄγνη, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωνῆν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τούτου ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ω'σπερ ἀνοδοὶ καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγασαι ἡμᾶς ὠφθησαν, μακάρι Ἰωσήφ. Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱεουργόν τε Ἰωσήφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ηᾶδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἐνήμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὄλως οὐ δύναται· τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἀγνή Παρθενομήτορ· ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ο'ρεὶ μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὄλον με ἀποδεικνύεις· διό σου, πόθῳ, τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ω'ς πόλον πολεῦων Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνῳ τοῦ πάντων Βασιλέως, παριστάμενος ἀγλήν, τὴν σκεδαζούσαν νέφος ἀμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ὠδὴν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατὴρ γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὐθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' τόκος σου ἄφθορος ἐδειχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεσράφη· σὲ Θεοτάκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ακεψιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχυΐ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάγην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσβεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὅθεν ζέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὄλωσ ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε· ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἀμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· αἰκτερόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα Σερμη, ἀντίληψις Θεοτόκα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Ἁγίῃ Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ αἰζων, τῆς ἀμπέλις τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ως ἀστέρα πολύφωτον, ὡσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκωμεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον παιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεοῦ, νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογαθέσιον, ἐξισταῖν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ρῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρογάμη, καὶ

πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατατάξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰεσέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβαῖς Παμμακάριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες· καὶ αὐλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεστάσσω αἰοίδιμε, Θεῷ Πνεύματι, ὀδηγέμενος· ὅθεν μοναζόντων, ὀδηγὸς κανῶν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλόμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννίκε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ρύόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σε κατεπολέμησας· ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες, Δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἱαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νικάνδρε, ἐν τῇ θείᾳ.

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερομαρτύρων ταῦται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

μνήμη σε, καὶ ἀπελαύνεις σοφὴ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῶ ἐκβοώντων· Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εχων, παρήσϊαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νικανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοικωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα· Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Ανδραιοφρόνως τελέσας τὸ ἀσκητικὸν στάδιον τὸν διάυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θῆρας τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώθητον διέσωσας· Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόρρω ὡς ἐνεστάτωτα προεῖδες, καὶ θυματηργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αλλην κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτῆμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγγνίας σου τὰ μέγεθος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ἀνακράζουσα· Οἶμαι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θείων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν ταῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα· Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτε τρωθεῖς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνήλθες Ἰωαννίκε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἱατρεύεις τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου· πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὃ Ἡσαίας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Παιτητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὃ σμηνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σε δέομαι,

τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπσως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τῆ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσις Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε εἰσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸν κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας θῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρεδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἢ Θεοτόκος ἐκραθήγαζε, μόνε Πολυελεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἀμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκε.

Οδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐραίνιον, Ἰωαννίκε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, Ἰωαννίκε ἔσχηκας· διό σου δεόμεθα, οἰκτεῖρον Ὅσιε, τὴν ταπεινώσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικουφισον, τῶν καρδικῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Χιροῦ Ἰσραὴλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδείαις, νῦν ἢ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπληθήσατε χάριν, θαυματουργιῶν καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες: Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριγράπτως κόλποις τῆ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθεῖνον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ὡς μεγαλοφώνως βοῶμεν. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ρεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Οδὸν σοὶ τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυὰς, ἣν εὖρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῶ χρίσματι, λελαμπρυσμένους Μακάριε.

Δονούμενοι πάθῃσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη Ἰωαννίκε· ἀγίαις μεσιτεῖαις σε, πάντα ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσάων τὸν φιλόθρωπον. Θεοτοκίον.

Ρανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἀνθρακας σθέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θαυχαρίτωτε, καὶ ἐσβεσμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνία Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμπαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνῆ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἢ πολλῇ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
• Συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
• Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα τῆ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἠφάνισας, ἔχων συναδλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον· καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απὸς ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διήλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δεδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξῃσι, τὴν ψυχὴν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπώλειάς με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δῆλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὄρωσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἵρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ορῆ ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφαῖς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας Σοφὲ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἐδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ολος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθαλποντα.

Υ'πό ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δο-
νουμένους καὶ πίστει σε, προσκαλουμέ-
νους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν
δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει
ἵκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἱλεῶν
μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως
κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αῖμα ὠφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον
ἀφέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀ-
πηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρηνάσθε τοῦτον,
οὐχ ἠττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς
ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμά
περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πό-
λιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς
ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκί δι
ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι
ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς
ἐκτρεφόμενοι· ὅθεν σαρκὸς ἀληθδόνων οὐκ ἐ-
φρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρημα-
τίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ε'πί θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθή-
μενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρη-
ματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα
ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ
χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ε'βάδισας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὀ-
δὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεω-
ρίαῖς ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, σα-
φῶς πόλιν τὴν ἑράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὅσιε, χά-
ρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα
λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς
ἐγγύς, ὦ Ἰωαννίε, τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ο'δύνησ με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλί-
ψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πό-
νον καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον,
τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα,
τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός με θεράπευσον, ταῖς ἐκτροπαῖς Πανάμω-
με, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυ-
μίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ,
τὴν αἰμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὠδήγησας λαοὺς,
λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ
φωτὸς γεγενημένους, μεσιτεία σου Νικάνδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, ἀυγαζόντες
αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλα-
βῶς λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες
οἱ ἐνδοχοί.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγωνῶς,
σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ρεῖθρα
θολερά τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νικάνδρε.

Θεοτοκίον.

Η'τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κηῖσασα σαρκί,
Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή, θεία κιβω-
τὲ σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχὴν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαρίνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον
καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύ-
ματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως
φέρων Ἰωαννίε.

Ιάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ
Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα παν-
ὄλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὠμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθε-
νῶς διακείμενος, Ἰωαννίε· ὅθεν ἐν πί-
στει κραυγάζω σοι, ταῖς ἀληθδόνας παῦσον τῶν
νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Η μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν
κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς
λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεο-
χαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ηλούμενοι ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρ-
τυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος
ἐδεικνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ
φθορᾷ κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν Βασάνων διήλθετε Μάρτυ-
ρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι
Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὄρμον, κατηντήσα-
τε δόξης πληρούμενοι.

Ε'νίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἐν-
στασιν, μαιφόνων, Ἱεράρχα αἰοίδιμε Νί-
κανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ
παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ηφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος
εὐλογίας, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κηῖσα-
σα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ
μετενήνοχας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριτῆ-
» **Ε**μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωαῆς ἐν τῷ κήτει.

» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λευ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆ Ὁσίῃ. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Αστὴρ ἐφάνης παμφανής ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαιυγά-
ζων, ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων·
ἀλλ' ὡς χάριν εὐληφῶς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς
αἰτοῦσί σε παράσχου πᾶσαν ἰασιν, ἵνα κράζω-
μεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε. Ὁ Οἶκος.

Ηστραφεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμακάρι, καὶ
ἀπήλασε πᾶσαν ἀγλὴν ψυχικῶν παθημάτων,
καὶ φῶς αὐλον κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ
πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις
φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις·
χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν·
χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν
φθαρτῶν.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίης· χαί-
ροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργῶν θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεισι· χαίροις
ἡμῶν προστάτης θερμότατος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότατος ρύστης, χαίροις
παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννίκε τῆ Μεγάλῃ, τῆ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχοι.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει

Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πῆξας Λόγος.

Σῆμά σοι ἔνγε τετάρτη Ἰωαννίκε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτι
τῆς τοῦ Σηριωνύμου Λέοντος τυραννίδος, χώρας μὲν
φύς τῶν Βιθυνῶν, πατρὸς δὲ Μυριτρικῆ, καὶ μητρὸς Ἀ-
ναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, τῷ τρι-
σαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας κατὰ Βουλγάρων ἐκ-
στρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας,
καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύ-
λους περισώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος
τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ δόξαν,
καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείας φωνῆς
αὐτίκως γεγνώσ, τὰ τῶν ὀρίων ὑψηλότερα φθάνει· ὅπου
δύο περιτυχῶν Μοναχοῖς, οὐχ ἔραθεισι παρά τινος πώποτε,
τρίχινά τε περιβεβλημένοι, καὶ βοτάναις ἀγρίαις τρεφομέ-
νοις, περὶ πάντων, ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν, ἤκουσε, καὶ πε-
ριβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν εὐχῆς χάριν· Ἐκεῖθεν τε ἀπο-
λυθεῖς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει, εἶτα τὴν
τῶν Ἀυγάρων Μονὴν, εἶτα τῆς Κοντουρίας τὰ ὄρη. Καὶ

μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔφαλλε μετὰ τινος Τροπαρίου,
αὐτῷ συντεθειμένου· Ἡ ἐλπὶς μου ὁ Θεός, κατα-
φυγή μου ὁ Χριστός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος, καὶ
μάλιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων
πρεπιπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἰθῶν, καὶ πλή-
ρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρ-
χων ἑνενήκοντα πρὸς τοῖς τίσσασι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρ-
τύρων, Νικαῖνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθέοντας ζῶντα Μάρτυρας δύω,
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτῃσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ
τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμῃτι Λι-
βανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τοῖς ἀμιλλιτηριοῖς αὐτοῦ προσ-
δήσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνων ἱτιμῶρει· Ἐλκυσθέντων
οὖν τῶν Ἁγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν,
ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινηχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα
πάλιν ἐκίλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμι-
νον πυρὸς ἀπορρίψῃναι. Καὶ ἐπεὶ θεῖα ῥοπή ἀβλαβεῖς διέ-
μειναν, ἐκίλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν σπλάγχμων ἦλους ἐμπαγῆναι,
καὶ ἐτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι· καὶ οὕτω κα-
τακλιθεῖντες, τῆ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ πα-
ρέδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πορφυρίου.

Στίχ. Ὁ Πορφυρίος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,
Λαμπρὰν εὐλοισθεῖς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀύρηλιανοῦ, ἐκ τῆς
Ἐφισίων πόλεως ὀρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφεῖς· ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῷ Κόμῃτι Ἀλεξάνδρῳ παραστάς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χρι-
στιανῶν δὲ ποτε ὑποκριθεῖς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐ-
πίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαίζόν-
των δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὗ γενομένου,
καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τῆ χάριτι τοῦ Θεοῦ
τέλειον Χριστιανισμόν ὑπέδειξατο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν
προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἱ καὶ κατὰ
ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τούτῳ εἰδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ
καὶ παντὶ τῷ σῶματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν· ὅθεν καὶ
πολλοὶ προσῆλθον τῆ τοῦ Χριστοῦ πίστι· οἱ καὶ διὰ νε-
φέλης ἐδαπτίσθησαν, καὶ τῆ καθολικῆ Ἐκκλησίᾳ προσ-
ῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμῃτος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου,
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνήσθαι κελεύοντος, αὐτὸς
μὴ βουλευθεῖς, προστάξει τοῦ Κόμῃτος, τὴν διὰ ξίφους
δίχεται τελευτήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ
Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως
Ἀβιμέλεχ.

Ιερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθὼθ τυγγα-
ίων τῆς κόμης, περὶ Ἱερουσαλήμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ
προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς
τὸ κραταῖον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τούτου ποτὶ Πα-
σχῶρ, ὁ υἱὸς Ἐμῆρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἠγούμενος, τύ-

φας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταρράκτην (*) ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλήμ πενθοῦντα τὴν ἄλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ Δεῖα δίκη ἐν τῷ καταρράκτι οὐκ εἶασεν, αὐτὸς τῷ Πασχωρ ἀπεφθέγγετο· Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου· διότι ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακείμ ἐβρήναι τὴν Ἱερουσαλήμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφήται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἐπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφᾶν Χηραγκάμ, τῷ Ἱερεμῖα συνῶν, τὸν φόνον δισκώλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμους, ἧτοι κλοιούς ξυλίλους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωάβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἅτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστάς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιούς ἐξ ἀυχένος τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρὸς με Κύριος εἶπε, συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἀυχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόλια σου τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούς· Κλοιούς ξυλίλους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· σὺ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μηνσὶν οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πενθῶν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἰρκτῇ ἐναποτίθεται, ἥδη τῶν Χαλδαίων ταύτην προσεγγισόντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὴν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὴς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἰκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς, καὶ φησιν· Ὡς εὐ πεπονηθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἶπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγὼ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα· καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλον τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Ἰνα τί οὗτος, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὦν, τῶν παλεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταρασσών; κρῖσσον ἕνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἴδου ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἐβρίψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν εὐθεωτῶν. Τοῦτο γινούσ' Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ· Διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν· Οὐχ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυροῦς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργεῖα Θεοῦ αἰσινή τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κούψης ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Διὰ τί ἀπωθῆ τὴν ἀληθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεύς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλὰκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῆ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, εἴτι ἂν εἶπες μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοτόν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐάν τὴν βουλὴν μου κρατήσης, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεται σοὺ τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεί-

ται· εἰ δὲ τούτοις προσενατιούμενος στήῃς, γινώθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. Ἀῆρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἠγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τῆς ἐφοδῶν οὐ διέφυγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἑαυτοῦ ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρα, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γε Ναβουζαρδάν, τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κοινοβότον ἀπέτελεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἐβδομήκοντα πάλιν ἀνήκτο εἰς Ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἄλωσις, ῥητέον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· Ἱερεμία, ἀναστάς ἐξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολώ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στύλοι ἰδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἐξελθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχῶνται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ θῆλημα σόν ἐστὶ, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστάς ἐξελθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχῶνται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἀπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὦραν ἕκτην τῆς νυκτὸς δευτεῖ ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, ἐάν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἔλθοντες εἰς τὸν ναόν, διεβρόντησαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐβρόντησαν ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἔλθοντες κατὰ τὴν ἕκτην ὦραν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἄγγελους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαί σου, Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἴδου, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἁγία σου σκευή; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παράδος αὐτὰ τῇ γῆ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὠραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτὸς με ἀνείλκυσε ἐκ τῆς

(*) Γράφεται καὶ Κατάρρακτης, δι' ἐνός P. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔρρεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

λάκκου τοῦ βορβόρου, οὐ ἐνίβαλόν με, καὶ οὐ δῖλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγή, ὅτι μικροψυχός ἐστι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν: Ἀποστείλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρου σκεπάσω αὐτὸν, ἕως οὐ μέλλῃ ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναόν, καὶ λαβόντες τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῆ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωίας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας· Λαβὼν τὸν κόφινον, τέκνον, ἀπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρου, καὶ ἐνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σέ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐδείως ἐκορευθῆ. Τούτου δὲ ἐκείσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος, λέγων· Εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεψύχθη ὑμῖν ἡ πόλις. Τότε Ἱερεμίας, λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτάς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτάς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ἧ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐχ εὐρέθημεν ἄξιτοι φυλάξαι αὐτάς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνωσε ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτὸν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτὸν, Ἠδέως ὑπνωσα, εἶρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλὴ μου, ὅτι οὐκ ἐκορίσθην ὑπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά· καὶ εἶπεν· Ἦθιλον κοιμηθῆναι ἔτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερεμίας, εἰάν τούτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω, καὶ ἀναθήσεται· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγένωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινα τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, ἕκστασις μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορισθεῖς ὑπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ κατανοήσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, μεγάλη μοι ἕκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐμίμνε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. Καὶ δεῖς τὸν κόφινον, λέγει· Ὡδε ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὐ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἕκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Ἰκαθήμενου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιός, ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστὶν Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαρούχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐκ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· Οὐκ εἶ οὐ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσούτους χρόνους; Ὁ λαὸς ἐστὶν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμαλωτοὶ γέγονασιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σύ, νέος, ὦν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἰθείασω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἰμὴ ἦς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑδρῖσαι τοῦ μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων αὐν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαίνη, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμαλωτός ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεψύχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτούς μετὰ δυνάμεως καὶ

ἐξουσίας, οὐπω εἶχον ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν, ἀφ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δώμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζων, ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελήγησαν· καὶ σύ λέγεις, ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῶς καὶ αὐτός μὴ διαψευδόμενός με, λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιός, εἶπεν· Ὁ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαι σοὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἠνεγκεν ἐπὶ σέ τὴν ἕκστασιν ταύτην. Ἰδοὺ ἔτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθης, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ εἰσὶν ἅπερ σοὶ λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὐπω ἐφάνη αὐξήσις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκάς, ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι· καὶ γνῶθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὴν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδέκατος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιός παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἑδομήσω ναὸς, ἐν οἷς δεῖα χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζῃσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ καθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχῆσου φωταυγεία Θεοῦ Πνεύματος, ἑλλαμπομένη αἰεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, Ἰωαννίκιε τὰ βουλευματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς δαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακαίριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἰκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποιήσον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοιώτων τεκουσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἀγνῆ ἀλλοιώσαί μου, τὸν νοῦν ἰκέτευσ, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σύκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ῥητῶς ὑπὸ τῆς δεῖας Γραφῆς, δῆλον ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῷ Ἱερεμῆα λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως (Σεδεκίου) (Κεφ. με', 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ τούτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου: Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὦν σύ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σῶσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς, ... ὅτι ἐπέποιθεις ἐπ' ἐμοί. (μκ'. 17-18).

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μακαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε, ἀνακραυγαζών. Χριστέ εὐλογητός εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρί, ἀνευδοκίαστῶ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἐτοίμασθεισαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστέ εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκεις, ἀγνή Παρθένε τοὺς κραυγαζόντας, θανάτου λυτρούμενον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίκε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων τούτους δεῖψ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοῖ ἀπαθεία καθαρθέντι, ὠμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα, Ὅσιε μυήμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμακάρε προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Επὶ πᾶσιν μοι μάστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμαῖζουσι· τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἐκέτευέ σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος, Ἰωαννίκε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα· τοῦτον οὖν ἐκέλευε, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ιεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκίῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγαζεῖ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιερῶς προτελεῖντες τὰ ἅγια, ἰερεῖα σεπτά ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὁσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κηῖσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ὃ βοῶμεν Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τὴς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ Δ΄. Ἀπᾶς γηγενῆς.

Ισχυσας Θεῶ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν· Ἀγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ωσπερ οὐρανόν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὠκησας Ὅσιε· ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκαίθεκτα, Ἰωαννίκε, καὶ δικαίῳ, ἦδη χρηματίσαντι· δια τοῦτο πιστοὶ σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Ἡδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστευ σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κηῖσασα, καὶ μὴ καταλάβῃ με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνωσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ικρίῳ σοφὲ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράμιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε· τοὺς φλέ-

γοντας νεκρῶς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωφάροις σου ἐντεύξεν.

Οραίητε δάμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλείστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶα δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἀφλεκτοί, Πνεύματι Δεῖφ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερά μητρόπολις, ἐορτάζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ἣ τὴν ἱεραὴν ὑμῶν ἀθλήσιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ηνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ αἰνῶδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἀγίων καὶ Δικαίων, νύφρανθησαν ἐσκίρτησαν Μάρτυρες· μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνησθήτε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἄγιοι. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ Δείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμῶς σε τὴν πανύμνητον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Κ**ατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφῆ Ἰωαννίκε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῖ σαρκὸς ταῖς ὀρέξεις· ἐντεύθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ Δείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεῦων, μὴ διαλίπης παρμάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παρμάκαρος, εἰδείχθης Τίτου Νικάνδρου, ὑφ' ἧς τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς Δεαληπτος· ἐν ἣ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ Δεία, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύξῃσι, καὶ τῶν σωματίων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήνησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ Δυσία, τέλειον σφαίγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὀρμῇ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμετος, νῦν τελειώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελούσα στερῶαῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλης.

Δύο φωστήρες ὑπὲρ λαμπροί, Ἀνατολῆς νοσῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγαζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἀθλῶν λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, Δείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἐορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάζωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαζούσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥύσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγγειρησεως! ἡ Παρθένης ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεψεν, ἐκ μέσῳ δύο ληστῶν κρεμαίμενον, ὃν ἀνωδίως φρικτῶς ἐκώησεν. Ἐκλαυε λέγυσα· Οἶμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῆ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θεῖους Ἀθληταίς, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμῆσωμεν.

Ελληνικῆς ἀπὸ ρίζης στερωτικῆς εὐθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Επιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστὸν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Εφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ρυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηχέθητε.

Τῷ θεῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφυγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ασκῆσει λαμπρύνασθε, τὸ ὀπτικόν τῆς ψυχῆς, ἀκτίσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοῦς. Γαλακτίων μακάριε· ὄθεν σου τὴν ἀ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσῃ, φέροντα καὶ Ἀκροστιχίδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων μέλειν θεμίς. Ἰωσήφ.

γίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελεῖμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἠκυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύτως ἐκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνῃ Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψύμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τό καινόν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θεῶν ὡς εὐσπλαγγνος.

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλασὸν ἀνέδειξε, στερηθείσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρπούς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσει τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλι- νῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον καθαρὸν ρύπου με παντός, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Τῷ θεῷ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφέ, ἐπεισας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρᾶν, πολυθείας ἐσθέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νάμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν, εἴλεσθε βίον τὸν ἀμειπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἄθλοισ ἐκλάμψαντες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου ὄχημα φωτεινόν, καθαρὸν τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς, κάμου τοῦ δούλου σου δέ-

μαι· τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγγίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνυμφε.

ᾨδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σοφῶς, εἴλεσθε βίον ἀμεμπτον, ὡς βιασται τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμπαντες, διττοῖς καὶ τοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε.

Σωμαίων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθεῖλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὀρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ Θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κκακωμένην πταιίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στερόοις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἅμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα ἐν ἀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμη· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδῶλων τὸ ἄθεον ἠλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἄ συνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,

Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων

Ἑλλήνων. Κατηγήθησαν δὲ τὴν εὐσεβίαν παράτινος Μοναχοῦ, Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, καὶ αὐτὴ γεννητορας Ἑλληνικῆς ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφοτέρω τὴν παρθεναίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπῆρχον. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἀρχόντος Οὐρσού. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξείσι τοὺς ὀνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίρα χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἅγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἐρμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαίου καὶ Φιλόλογου.

Στίχ. Ἐρμᾶς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριάς φίλη.

Καθεῖς Ἰησοῦς γνώσεως Θεῖας λίνον,
Ζωγρεῖ σε Λίνε, καὶ μεριστᾶ τοῦ βίου.

Φιλόλογος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σου, καὶ θανῶν σύνεσί σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτῆς μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγῶν. Ὁ δὲ Ἐρμᾶς, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλιππῶν γέγονεν. Ὁ δὲ Λίνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ δὲ Γαῖος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἀγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλόλογος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆ δε πῦρ ἐφριττεν οὕμενον ὄλωσ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθληταῖς δῦν,
Κτείνουσι πυγμαῖ, καὶ Θεὸς τιμᾶ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος, Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μέταλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λεῖπει μέταλλα, καὶ μεταλλάττει βίον.
Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Παύλος, ἔσθθεις
καὶ φυλακισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾶ δαμασθεὶς, καὶ πρὸ τῆς φρου-
ρᾶς ἔσει,

Διπλῶν λαῖβα Παύλος εἰκότως στέφος.

Ὅσοι ἐπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρ-
βανῶ τοῦ Παλαιστίνης ἀρχόντος. Πολλὰ γοῦν καὶ
πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος
ἐναθλήσας, πλείστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῆ
τοῦ πυρὸς κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθεον δὲ, καὶ Θεο-
τιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν αἰκμὴν τοῦ σώματος φέροντας,
καὶ ὠραίους καὶ καλοὺς τῆ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας
καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρῆθειον δὲ, σιμνόν τινα καὶ
ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορᾶν δίδωσι. Τὸν δὲ
Καρτίριον καὶ Εὐφύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλι-
κίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τῷ τῶν εὐνούχων με-
ταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ Φανὸν μέταλ-
λοις ἐγκρίνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνιστοῦσι ἀκολά-
στοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δισμοῖς καθείργουσι· καὶ ταῦ-
τα πάντα ὑπὸ μίαν ὄραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ
Παύλος, πάση σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότα-
τα αἰκισθεὶς ἀπαξ καὶ δις, καὶ τῆ εἰρκτῆ σὺν ἑτέροις ὁ-
μολογηταῖς ἐναποβρίβει, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εἶδραν-
το, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὅστος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεα-
ρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν
ἐαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὄθεν μετὰ τὴν
τελευτήν τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας
προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθόντων Ἐπισκό-
πων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβῆς,
πρᾶος, ταπεινός, ἐλεήμων, ὄφρα τῶν πατέρων, χηρῶν ὑπερα-
σπιστής, ὁδηγός τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσοῦντων ἰα-
τρός, τῶν ἐλιθομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας
χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. Ἄλλ' ὁ σκανδαλοῦργός διά-
βολος, τῷ τότε Λεόντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, κείθει τὸν
Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστεῖλαισθαι δίσμιον ἐν Κων-
σταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστάς ὁ Ἅγιος,
ἠλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἰρετικῶν
καὶ ἀθεῶν καὶ αἰσεθῆ τούτων ἀπακαλίσας. Ὁ δὲ, μὴ φέ-
ρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέβηκε τὰς σάρκας αὐτοῦ,
καὶ καθείργε λιμαγγοῦσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίστως πάν-
τα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας: Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνας ἐτοίμως ἔχω μεληθῶν
κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκείνος βα-
σιλεὺς, τούτων ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μα-
κάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκείσε διαρ-
κίας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέβηκε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀγαθαγγελοῦς ἔσθθεις
τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγελοῦ

Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος,
πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολούμενους
πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ
τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις
ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως,
στεργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμονοίᾳ δὲ
ψυχῆς διὰ πίστεως ἐσθθεις, συνδύμενοι πρὸς ἀθλη-
τικαῖς, αὐθις ἠνώθητε λαβαῖς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θρασπύμασι, πειθί-
σας τοῦ Παντάνακτος, τὰ θρασπύματα ὡς
ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο· ὄθεν οὐρα-
κῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κληρὸν ἀπέληφεν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοε-
ρῶν Δυναμέων· ὄν γὰρ ἐκείνοι ἐ τολμῶσιν
ὄλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς·
χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὄθεν δοξάζομεν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θρασπύμας,
πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵ-
ματι ὄλω τῷ νοῦ προσανέχειν ἀπέπασθε, σχέ-
σεως ὕλωδους, ἐμφρόνως ἀποσταίντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς
ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἠνώθητε, καὶ
τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη συνηρμόσθητε, κλέος
συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θρασπύμας, κα-
τοικῆσαι σπουδαζῶν, ταύτην κατέλαβες,
αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν
τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σῇ καλῇ συνάθλω.

Θεοτοκίον.

Ὅσπερ πύρκος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν
ἐν κόλποις πατρῶις ἀναπαυόμενον· ὄν ὑ-
πὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἐκέλευε, ὄπως αἰώνιου, ῥυ-
σθῶμεν καταδίκης.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας.
Ἄπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θρασπύμας ἡμῶν, σχέ-
σιν ψυχρᾶν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρον τῆς
φύσεως, καὶ δεσμούς τῆς σαρκὸς διερρήξατε,
διὰ τὴν ἐν Τριάδι μίαν Θεότητα, Μάρτυρες
δυάδος, ὕλικῆς ὑπεργενομένοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν
οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος,
σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιμ ἡ-

μὴν βραβεύοις, νίκας τῷ Ἀνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ Θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήδλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σὲ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βωῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» **τ**α· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς,
» **Λ**όγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
» **τ**αῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεῖς τῷ γαλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήδλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθήημεν τῆς γεέννης. Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βωῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Σ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Σ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμάρκαρ, καὶ θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ὧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Αρειοὺν τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον, ταῖς σερραῖς τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχόνισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκα-

λίας, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἀνέδειξε, κοινὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμασε· διό τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἀμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πατέρ διασῶσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρρησίαν σὺ κέντησαι, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Αρχιερατικὴν γολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόνιον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίστιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλίζῃ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Τῶν ἐρανίων ταγματίων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παραίσχη Θεοτόκε· ὅθεν αὐτόν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ασκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες Ὅσιε· ὅθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ φερωνυμίσας τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἰρέ-

σεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡφθης ζηλωτής. Αὐτὸν ἰκέτευε, Ἰεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὡσπερ, ἐν λιμένι προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δεομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλον σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν· Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζηλωτὴν ἐν Ἱερῶσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοὶ καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆς Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκωμεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦτον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς;
Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρονῶς.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς αἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δευτέρον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόκως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα τὴν ἀθεότητα.

Νρμίμως ἠγάμισαι, προκινδυνεύων Θεοσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἰεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογματῶν, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μερίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν

ἀνθρωπότητα, τὴν κηύσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν ἀδιαλώθητον.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Υιοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλοις δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ Πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντοουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνῆ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γεγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, διάσπον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφανίων δόξης ἀξιώσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὁς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητῆς, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπέληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ᾠδὴ β'. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον επικρατύναις, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμάνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτεκῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η αμίαντος αμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θελῶν ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον; Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Γέρας πολυτίμητον σὴ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν ζέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλασυργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ὡσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, Πάνσοφε δογμάτων ἀπειλήσας, τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκῶς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἦν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς εὐληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονῶς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὀμοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἰρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστηκῶτατον θεόφρον, φάρμακον Πατέρα ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογμάτων τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἐνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χείλεσι Παμμακάρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερρόν, εὐροῦσαι σε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, Ὀρθόδοξων συστήματα.

Αρείου τὸ ἄθeson, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στερόως κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον· γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔννην, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σοῦ ἀπειρογάμη Ἀγνή, πᾶσι τοῖς ἕμνουσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ὡδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν, ὑπὸ σοῦ ὁ δειλαῖος, Θεοφόρε κατακέκριται.

Ὀ ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πατέρα, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταθέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἰρέσεων τὸ στίφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορρήμον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Παρθένε Θεομήτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἀγνεῖαν· καὶ γὰρ ἐν σοί, Σαυμασὸς συνέδραμε, παρθενία, τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ ἠκατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν, φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανώς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὀμολογίας στυλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπος τε καὶ συναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντροφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὠφθης ἰστάμενος καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανότερον βοᾷ σε τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος ἀυχῶν ἀγχόνην,
Λυεὶ φάρυγξι ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὐνεκα ὁμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἀγγεταὶ ἕκτη.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητῆς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γινόμενος καὶ ὑπογραφῶς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας· ὃν παρ' οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐδοκίον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ρώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον πακείνου ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμῶν οὖν τοῦ βασιλέως Κωνσταντος, ἀπολαμβάνουσι ἀμφοτέραι τὰς οἰκειῖας θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῆ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κωνσταντῖος

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖον, ὅτι εἰμὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμειος κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κωνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεὶς ἐν οἰκῆματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λεοντος τοῦ μεγάλου,

Στίχ. Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,

Ὅργῃ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδικατῷ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφῆς γεγονώς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρῶδη θίαν μεταβαλὼν, ἰδοὺκε τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὡς τε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὡς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἰκοῖς μετ' οἰμωγῶν καὶ ἄλλης ἱκεσίας προσπεφυγόντων, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκίλευσεν ὕειν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑέτον καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἐσπερινῶν ὥρῶν ἀρχάμενος, παρατάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ καταρχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμινιαίᾳ αἰθάλη, καὶ πλείστη, ὡς εὐρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθειῶσα πλείον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατίκανοι δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάνας τε καὶ φυτὰ. Ἐγένετο καὶ δυσἔκπλυτος πᾶν, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ραγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὶ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως, ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθίουσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρυῶν, σφοδρῶ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἀναδιδραμένων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοὸς πλανηθῶσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασχευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γέννητι τιμωρίαν ἐκφυγῶμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἱμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστά, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγῳ,

Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μαίρας γίνῃ.

Ὁστος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ὄρημτο Ταυρομανίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νίαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσαύτῃ χρόνῳ ὀκτωκαιδέκα, νουνεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν ταῖς οἰκῆσι τοῦ Θεοῦ, τῶν θεῶν λογίων ἀκροατῆς καὶ ποιητῆς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐθαυλεύσαντο τοῦτω γυναιξὶ συζυγεῖν, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστὰς καὶ εἰς ἄβυστον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελίσας ἄατος, θεῖας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεως τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονῆν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλόμενος, (διὰ τριῶν γὰρ ἡ τριεσσαρῶν ἡμερῶν, γενόμενος ἦν ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ

μηδὲ ὄλως σωματικῆς ἀναπαυόμενος,) διετίλει μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκείθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἵτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκίσει τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπίδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος μὴ ἐξίναται τῆς κίλης, μέχρις ἂν τὸ ὄλον ἐπισυναψῇ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτίλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρῶσιον ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὧν, χάριτος ἠξιώθη θεοῦ μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καὶ τινες ἀποροῦντας λέγειν: Πόθεν οὕτως οἶδε γράμματα μή μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινα δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελείτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωνάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἐν τινι κώμῃ οἰκίσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,

Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέθηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεόμενος, ἐνθεος γέγονας, ψάλλον Ὅσιε Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίαις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ἣ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεῖα καὶ θεάριος, ὁμολογία σθε· ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενηνεξαι, θυμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θεῖας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Πανάμωμε, ὧ πάντες ψάλλομεν. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σὺ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγιάσας· τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολοθησάντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψαῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ρμῶ γαληνῶ σὺ προσωμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπώσαίμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιῶντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Τριαδικόν.**

Φ ὡς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθείου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθοδοξόν, αἰρετικὴν δὲ φαλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν· τέτοκας παιδίον γάρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγαῖζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας. **Ὡδὴ δ΄.** Ἄπας γηγενής.

Ο λος ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ Δεῖα σκέπη σου· ὡς Ἱερομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειραῖς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ Δεῖῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Ν εὸς πεφηνῶς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γάρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχες, στέφανον δεξάμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ω σ τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἵρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς Δεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε πανοίδιμα, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σ ἀρκα τὴν ἐκ σου, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιβαλετο· σεσωματωμένος δὲ, συνανεσράφη κόσμῳ ὡς εὐσπλαγχνος, μεμετηκῶς ἐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν παλαι, πάντας τυραννήσαντα, Δεῖκῃ δυναστεία κατέβαλε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ,

» αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
» νηγυρὴν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» πανμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.
» Ἐξαποστειλάριον. Γ' υναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἵρέσεις ἠμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στύλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας Δεόφρον.
Θεοτοκίον.

Θ εὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτέ, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σε Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰώνιων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους. **Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.**

Δόξα, Ἦχος βαρὺς. Ἀνατολίου.

Ε νέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κἀκείθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς Δείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίας σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με καὶ δουλείας, τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνηδοῦσα ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύρια ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θ εοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φαλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὠραία ὁμήγυρις, ἀρράγης συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε,

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολίται ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, Δεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Δεῖῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὁστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν Δεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιζῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Ο λην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογία, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾶς αἰεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὧδαῖς, τὴν σὴν σεπτήν καὶ πανίερν, μνήμην ἐορτάζομεν.

Υλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναζόμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γήνης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδευσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκμώρεια, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αὔλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αὐλοῖς συγκατείλει· ξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κ ὄσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὁσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβῆς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φυλαξ ἄριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοὶ πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ρύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ο σιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφαρίσιν σου νυσταγμὸν, ἕως οὐ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγάγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστός σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσα-

το· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, Σεράπων γινόμενος, μεγαλοκήρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίραις ἀσκητικῶν.

Λ αμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἢ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περραίων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ τᾶσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἢ σὲ τεκοῦσα Σρηνωδοῦσα ὠδύρετο, βῶσα· Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄρα, ἐπὶ ξύλου ὄνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διεφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἀμεμπτos; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεῶν· ὅτι ῥομφαία καρδίαν, ἐμήν πικρῶς διελύσεται. Ἄλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρήρσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τ ὄ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου σεναγμὸν· Ἐν ὧρα ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε πάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθη ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μητὴρ, νεκροῦς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τ αῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὄχθοις δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ ταῖς

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἑκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιούσι νέμων συγχώρησιν. Ὅσις Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Δόξα κροτήσθω Χριστὸς ἢ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξαλογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Οπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἢ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Εἴφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοδίμοις Μάρτυσιν, ἐπαντείνοντο, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζῶν ἡμῶν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες. Θεοτοκίον.

Αρτον ζωῆς, τὸν ἐπεράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξαῖζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα. Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἔμοις ὕμνους δέχου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς ἀυγάσας θεοῦ, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Αστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως δαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐπίμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνας παρὰ τοὺς ἐνταῦθα. Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, μελουρηθεῖς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἐπαινον τόνδε Μάρτυσιν φέρω-Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Δεῦτε λαοὶ, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ἄδω δευτέραν σοι τρισμάκαρ.

μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγνὸν εὐραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφαιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε· μεθ' ἧς τὸν φιλόανθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θεῖῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολυθεὸν ἀθείαν, Οὐκ ἔστι κρίζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ράνισι θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κρίζοντες, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ολον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἐαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβῶν, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε, κραυγαῖζομεν τῷ Υἱῷ σου, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ρωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα σοφῆ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Εν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθη, Θεῷ σὺν Ἄγγελοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερρημένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστατίς, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνοισα, ἐχθροὺς ἀποτεριχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ σὺ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, διάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιέρων ὁ ἐνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἕνθεος, τῆς ἀθείας πυραὶν, τοῖς αἰ-

μασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατροῦσι πόνους. Αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, αἰοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρω, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πισοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγαζῶ σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξεν δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τὰς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Κιτεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθληταί, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεισιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὄντως γὰρ Θεὸν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ Ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αἴτησις ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδουλεύσας, συντονωτάτη ἀσκήσει λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς Ἄδην, συρρήγνυμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνους πέτραις, σῶν ὑποσηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δειλῆιος.

Αἰνέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρόρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὧν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπέειπας.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη σὴ τὴν ποιμήνην, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δευῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κληρὸν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Ωραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστέ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθληταί, πόθῳ καταλληλῶς, τοῦ νέμοντος ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι, εδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς· διὸ σου ὑμνοῦμεν, Χριστέ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Γεουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μεταθέσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεῖς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέειπας.

Οδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἀβάτον θεόφρον· οἰκειοῖς δ' αὐθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ, παλαι τῷ ἀγνώμονι, ὀδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Υπέπρησις Λάζαρε, στύλοις ἐπὶ τῷ Πνεύματος, Πάτερ ἐπταριθμοῖς ἐπιπνοίαις, ἄκρον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία.

τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωνύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καδικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείας σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἦχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τῆς ἀθλῆς.

Σήμερον ἢ οἰκυμένη, παιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξαζούσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τῆς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα. Θεοτοκίον.

Οὕτως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Ῥὴν θείαν ταύτην.

Εῤύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραστήν ἀδιαφθορον, ὡς καὶ ἀδουλωτον· διὸ καὶ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναιῶν τῶν αἰσχυρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Οστήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θανάποντας, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξαζοῦσι καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ θραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θανάτων βολαῖς· ὅθεν ἐφαρτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦ-

μέν σε Σωτῆρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφῆ πόνους καὶ σκαίματα, αὐτοὶ οἱ Ἀγγελοὶ ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς ἀμιλλώμενόν σε θειῶρων Ὁσισι, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανῶν ἀπλανῆς μονοτρόπων· χαῖρε λευκῶν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δις τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς ἀθαδείας τῶν δαιμόνων διώκτα.

Χαῖρε πηγὴ θανάτων ἀέννας· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτῆρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης· χαῖρε φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Γέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὡ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!

Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα
Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Ὁ ὕδ' ἔλαθ' ἐβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα
τμηθεῖς.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ἠθλοσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἱέρων ἄνδρσιος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβῆς κατὰ τὴν ψυχὴν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἐν τινὶ τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θραναυταὶ· καὶ βουλόμενοι τοῦτον εἰλεῖν ληστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλὼν, ὄπλῳ κατ' αὐτῶν τῷ ξύλῳ χρῆσάμενος, αἵματι περιρρέομένους καὶ ἰδρῶτι, πάντας ἀπιδίωξε τρεψάμενος. Ἐκὼν δὲ παραγενομένου εἰς τὸν Ἀρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθεῖς, ἐξ

αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ριφέντες, βουνεύροις κατεβαίνοντο. Τῇ δὲ ἑωθεν πάλιν, ἐφ' ἰκαναῖς ὥρας ραβδισθέντες τὰ σώματα, ἐξω τῆς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Σαυματοουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐ τοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραάμ Πάτερ,
Ὁ ὕχ ὕστεροῦντι Λαζάρῳ σου Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Ὁ ὕ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις,
Ὁ Μελασίππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
καὶ δέξεται σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐν Ἀγκυρᾷ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν· Μελασίππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἶτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελασίππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι, Μελασίππου καὶ Κασίνην, ἐτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντας τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπεροῦνται, καὶ βάρει λίθων τῶν πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπηρωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὐθις κρεμάται καὶ ξέεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβῆς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἀνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κραβδάτου πεπωρωμένου ἀπλοῦται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τυπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται· καὶ εἰς καμινὸν βληθεὶς, ἀφλεκτος ἔμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λύκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐ φεῦρον Λύκτος, Ταυρίων εὐκτόν τέλος,
Ἔϊφει τμηθέντες, οἷα ταῦρα Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρῶου πέδου,
Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπίστησαν πίστει· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέρμασι τυπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλάται, καὶ ἀλλετριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεισιν.

Αὐτὸς δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατεπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοστάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς

Θορύβιον Ἰπατικόν ὡς Χριστιανοί· καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτονται ράβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθεῖση ἐναπορρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνοτέρως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκείσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν θεῖα ῥοπή ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορία κατασχεθεὶς, ἔϊφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν· οὐ γενομένου, τέλος εὗραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐ κ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες

Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ἔϊφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φῦς κλάδος,

Ἀθλήσεως ἠπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικίων ὁρμώμενος πόλεως. Παραστάς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λαξ ἐντείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κείμενας τῶν δαιμόνων σπονδάς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτέ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακραῖζουσι χαίρουσαι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλόξ τοῖς τρισίν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολυθεὸς, κατεμαραίνετο κάμιнос· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρώντες, τεφρομένην ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροι σε, ὡσπερ ἀνάληγον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνου, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὐπλοκος ὦν, καὶ ὠραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σε, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτουμένη, ἐν ρυθμῷ ἀνακρούεται· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θερμὸς καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκτεῖς ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδίου· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανέ, συνευφραινέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γῆϊνος, ἐορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Υψιβαίμων ἀρσταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφός Λάζαρε, τῇ πολιτεία τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ ἅπαντας· Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θάυμασιώς.

Μετὰ πείραν φανεράν, ἤτταν τε προδῆλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλαῖν, ἐπέειρα ὡς Ἄγγελος, ὑποῦλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤσχυνας, τὰς αὐτῆ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νειομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνή τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτούς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλποντας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων· Ὡδὴ ἡ· Τὸν ἀρρήτῳ σοφία.

Μεμνησθέντων τυράννων, τὴν δυσκαθέκτον ὀρμὴν καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους αἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήτορσεύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστῆ Ἀθλοφόροι Πνεύματος Θεοῦ ἐμπλησθέντες, παιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρχὸν Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου· Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή.

Οφίς ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδαμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδέμ, ἀπάτη Εὐᾶς· σοὶ δὲ Σοφῆ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὀρμῆς Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υλὴν τὴν κάτω προσνεύειν αἰεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεραίαν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶσιν συνακίψωσας, ἐν στύλῳ βιβαζῶν αἰθερίως Σοφῆ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ

Δεσπότη σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοᾶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθέλες φωτὶ, τῶν θείων Πατέρων ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότη· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδευσας ἀληθῶς ἐδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βουόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἄληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεῷ.
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων· Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υλομανήσασαν παλαί, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστέ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἠθροίσας χοροὺς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστέ καταλιπόντες ἐπί γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὖρον τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ως ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τῆς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τῶν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου· Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδοτίν· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφῆ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμὲ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροίθεις ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρου, Λάζαρε κρηπίς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὅσιων· διὸ ἰκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρμημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαίνοντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, ταῖς διαταγαῖς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνημειώσει πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ρύσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον.

Υπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποιμνης σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἢ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὐσα, σεμνή καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδ' αὖ μῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστελαίριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανακτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀράγαυος Ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβείαις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελούντας πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνῶμα τοῦ Ἁγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Ορος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἶδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγειραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, δευροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζωσαν ἐζωσμένους, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἐτι ἀτμίζουσαν, γολῆν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ως ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας, ὃ ἱερώτατε· κύκλω δὲ τούτου παρέστησας, ὡς περ ἐνόπλους, ὑπασπιστάς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρήσιᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὠραιότητι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὄσφυος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὁσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδραμόμενοι, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδες, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μιχαὴλ.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγαῖεις γηθόμενος Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δυνάμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμασίον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε τῆ αὐλῶ γὰρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, δυνατός ἐν ἰσχυῖ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῆ κλήσει, σοῦ τῆ ἀγία τιμώμενον.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σε, ὡς περ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῆ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δευτέρου, Γαβριήλ σε μεθέξῃσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλῆς Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θεαίαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκαῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῶντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραύσαν τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρῆ ποιμήνου σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶυ-

νον τὸν σάλον, τῶν ἀμέτρητων πειρασμῶν· ρύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῆ σκέπῃ προσταρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ὑμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιαῖζει. Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων σχοροσαῖαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιαῖζει. Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δαυάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προσάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σε· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἐσηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς ἕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιαὶμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριήλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγχαίρητε, μετὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β' καὶ γ'. Ἀναγνώσματος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἡσαίου καὶ Ζαχαρίου. Ἀντὶ τῶν Προσομοίων τοῦ Ἀποστόλου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Αἵνους. Ὁσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕτερον ἀνώυμνον, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτὸν, πρὸς τὸ, Τῷ ἐκτενᾶξάντι ἐν θαλάσσῃ. Ἐκ δὲ τῶν Καθισμάτων οὐκ ἔχει οὐδέν. Τοσοῦτον φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρόγραφον Μηναιὸν εἰς τὴν λαμπρὰν τῶν Ἀσωμάτων ἑορτήν.

Κεφ. 6. 13.

Κεφ. 5. 44.

τοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθαί, τὴν τοῦ Ἰωαὴ· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυρούς ἐν ληνῶ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιαίμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῆ ἰσχυῖ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θουμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαίμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυῖ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαίμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιαίμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Εἴ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆ ἔντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρῃ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἄζυμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄζυμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζυμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἔστι, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἱ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλε-

σεν αὐτὸ, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, ^{Κεφ. 1.} λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θασίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν ταῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σε, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτόν πρὸς με τὸν λόγον τῆτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σε συνιέναι, καὶ κακώδησαι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθησαί μοι, καὶ αὐτόν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤφατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤφατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἄλλ' ἡ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἐκ ἔσιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυναμῶν Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ο Ἱεραρχὸς τῶν ἄνω Δυναμῶν, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὐλοῦ οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυναμῶν προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισά-

γιον ὕμνον ἐξάδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ αὐτῷ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι ἄσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἄδετε· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχός. Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνἀναρχός. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ασώματοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἄσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυναμῶν, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐστιατῶρ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ἁσμάτων ἁσμάτα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, ταῖς τῶν αὐλῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἀγγελοὶ σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὕμνωδοὶ σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὕμνεῖ σε τὰ Χερυβὶμ, Χριστέ ὁ Θεός· ἄσώματοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυναμῶν, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου· Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαίδραϊν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πληνίοις χείλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτῶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἁγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναϊδῖος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεσῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχῆ.

Ὁς ταξίαρχος καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε· ἐναργῶς ὡς αὔλος, τὸν αὔλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληψε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίστητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὔλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχαι τῶν ἁγῶν Δυναμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπησι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένη, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυναμίστε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστέ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὧν Λειτουργοὶ, Δεσπότητος ὑπὲρ τῆς κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διασπλάγχνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμίσεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγηι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτηι τῆ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.
Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προστασίας, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Τῷ αὐτῷ θρόνῳ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς σ'. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διευθύνουσαν, ταῖς αὐλοῦς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριαδα τὴν ἀκτιστον, ἐκβοῶντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Εἴθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγματῶν, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὐα ἡ προμήτωρ τῆ ἀρᾶ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῆ παραβάσει ποτε, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεῦτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

Ῥδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρρατηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς Δείους, δεῦ-

τε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρσβεύοντας, καὶ τῆ μετανοία συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγαὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιαρχαὶ φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῆ Τριαδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ· ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθαίρεισιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῆ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυοὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελίσεσιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μᾶζ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ισχυῖ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξαινοῦντας, τὸ πανάγιόν σου θεῖον, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Αγγέλους ἐπέσησας φυλακᾶς, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγγνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θραπέπων.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτήρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριαδος φῶς δεῦτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλη Δείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἐπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι καθοδόν.

Ενωρίς αἰοῖδιμε, καὶ φωταυγῆς δυαὶς αὐλῆ, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελούντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ησεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν· ἄδω καὶ γῶ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἑλλειπτικῆς τροπαρίων ἐξ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφίεμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δούλοι σου.

Ὡδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ε'πέβης Ἀγγέλοις, ὡσπερ ἐφ' ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς σπαύστως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σε Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ε'ξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σε, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρησία σε, τοῖς πιατῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὠφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτὸν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεύτερος. Σίμου ἰσχύς, Κύριε.

Γεριχώ, ὠφθη δυνάμειος Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἕξαρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θειάπων Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρήριον.

Αρχῶν ποτε, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμειων, ὠφθη φέρων, τέκνου εὐαγγελία, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος· διὸ φωνῆ τῆ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-

σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· μόνη ὠφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφήν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὗ τὴν θείαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Α'νεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἄνακτες, πρὸς σὲ Χριστέ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοερούς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῆ· χάριτι, τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Η' μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε ἀγνή, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεύτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Α'πειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφοδῷ ὁ Ἀγγελὸς ὄνω φανείς, φοβερῶς ἠλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἠμειψε γνῶρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρκτῇ προσμένοντι Ἀγγελὸς ὠφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρωδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτροῦμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐν θείους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμῆσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ε'ν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήσειν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· ἧς τὴν θείαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν Ἰωάν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδείς αὐταῖς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραί σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δούλοις σου ἴλεων.

Κανὼν δευτέρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσώματους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι, τοὺς αὐλοὺς φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταγιγίδας Ἀρχαγγέλοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Αρχαγγέλοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἕξαρχοι, τῇ παρρήσίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθης ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστέ σαρκοφόρος, δὲ ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· οὐ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεῶ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Εφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου πλήθην χαίρειν Ἀγγέλων ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνι μετανουῶντι, Ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν αἰνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπερ-

πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν αἰγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαὴλ, ἄσμα πρέπον ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' αὐλον, οὐκ ἔχω.

Ὁ γδοῦ οὐρανόθεν κυδαίνει τάξις Ἀρχοῦς.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμίμων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα.

Τίς ἂν γόνος φθέγγεται ὁ μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυναμίμων, ἐν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρώπῳ γένοι παραδειξέτε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανειυσάμενος εἰπεῖν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ὁμοίος ἔσομαι, καυχησάμενος τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος· Ἐξείρωσεν, φησὶ γὰρ, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαξουευσάμενον πέποιθεν· οὗτος ὁ παναοίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκέτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεισόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χοροὺς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὑμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθαμεν σὺ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτίστι προσοχή καὶ ὁμόνοια καὶ ἔνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλειονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὄφθη γὰρ ὡς Ἀβραάμ καὶ Λὼτ ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπίοντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμούς, παρὰ τῶν δυσσεβῶν κατὰ τοῦ ἀγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελεία χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ Θεοπνεύστῳ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διάτοι τούτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσοπον αὐτοῦ πανήγυριν ταυῶν ἐορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιοθῆναι. Ἀμήν.

᾿Ωδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Οὕτως παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὄραν μὴ φέρουσαι τὴν θείαν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλὸν οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγω σου, τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθύν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βωῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Θεε, βωῶντες τῶν Πατέρων.

Οὗς φιλόξενοι παλαι, Ἀβραάμ ὁ θεόπτης καὶ Ἀὼτ ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανῶε τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωβὶτ τῷ πανσόφῳ ὠφθησαν Ἀγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἔσβησε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνε ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλαῦνσε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

᾿Ωδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ ταῖς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐλῶς ἀναμείψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, αἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν αὐλὸν, πρὸς ποιῶσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τῆς Ἀγ-

γέλους πνεύματα δεικνύουσιν, Τριάδα προσκυνῶμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὕτως ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκύλαις φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ἑπταπλασίως καίμινον.

Αρχὼν Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ τοῖς βωῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἕξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυοματῶς ἐκύκλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίκους εἴωρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὗς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καταβασίας σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθησε· καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσκήταις, βωῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὕτως τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοῦσιος Λόγος ἐκὼν, ὠφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δεικνύεται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μὲν ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφορείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

᾿Ωδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἵκετεύσατε.

Πάντων προσταῖται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πάθου τιμῶντας, τὴν πανόρτον ἡμῶν μνήμην, καὶ πε-

στῶς ἀνυμνοῦντας, σῶζεσθαι παντοίας περι-
στάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν,
ἀναπλαῖσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀ-
νάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθη-
τε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ
Γαβριὴλ.

Δυναίμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων,
ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης
Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριὴλ πρέσ-
βευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυναίμεων,
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι
παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ
τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἄσπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου
σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχι-
στράτηγε Δεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς, καὶ Θεὸς
καὶ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοῦ προσ-
φωνεῖν ἀνευδότης, τὸν τρισάγιον καὶ Δεῖον,
ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐλ-
λάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη
πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε,
πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστρα-
πόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τὸς
σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εξουσιῶν Δυναίμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέ-
λων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν
πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχι-
στράτηγε Δεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέ-
κτῳ αὖν Δρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε φρούρει
φυλάττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραί-
ροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων,
καὶ Σεραφὶμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν
ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἀ-

γίων Ἀγγέλων ἀγνώτερα Πάναγνε· τὸν γὰρ
Κτίστην τῶν ὄλων σωματικῶς, ἀπορρήτως
τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου,
λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,
καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε
προστάτην, φύλακα καὶ ρύστην ὑμνοῦμεν πι-
στῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες
πάσης φθοροποιῦ, ἀληθδόνος ἡμᾶς ρύσασθαι.

Ο ταξίαρχης τῶν ἄνω Δείων Δυναίμεων,
σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν ταῖς
χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρᾶν ἑορτὴν,
συγκροτῆσαι Συναξέως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ
ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμελῆσαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς πτερυ-
γων σε, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ
Δεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ,
καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ Θανάτου σὺ
πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάση ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,
ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύνα-
μις· οὐ φέρι γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ
πεσὼν Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρ-
φόρα αὐτοῦ βεῖλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀ-
πόσβεσον, τῆ μεσιτείας σου λυτροῦμενος ἡμᾶς,
ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ
Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσπιστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀόρατὴν προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν
Κανόνων ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀ-
κούων ἡμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

*Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὠμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῆ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφυρίε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἦν περ φορέσας, ὠφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε· ὃν ἐκτενώς, πάντοτε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἠπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἔπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος, καθυπεδέξασθε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Ἀιμακαρίσι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

*Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασθενύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροισ τῶν δακρῶν, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ιερὰν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος Πάισοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὠδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπανα σκᾶμματα, τῆς ἀσκήσεως· καὶ προσήγαγες τούτους ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἑτέρας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· ἀνώμμος ὁμοῦ ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθίῶν προτίθεται ἡ τῆς Ὁσίας Ματρῶνης ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Αἱ νεάνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμία τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σὲ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραίνόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσασα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σὲ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

*Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμναῖς καὶ Μητήρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δήμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται εἰς Κανῶν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις μάκαρ. Ἰωσήφ. Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σου Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θεῖαν ἢ σεπτὴν, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ἣ· σε ἰκετεύομεν, Παμμακάρε ἡμῶν μνήσθητι.

Εχῶν παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, αἰλόγου προσταγμάτων, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἠθλήσας.

Ρώμη δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πάσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανάσιαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κηύσασα, Χριστῷ τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸ τῆς Ματρῶνης προφρόνως ἄδω κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξασιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξει, θείκῃς θεουμένη, τοὺς τιμῶν-τάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Οὐκ ἔστι τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν ψυχοφθέρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροισι κατέσβεσας.

Τέμιον τῷ Δεσπότη, σκευὸς ἀνεδείχθης. ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ηκουήσασα κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας Ἀχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ'. Ἰόξον δυνατῶν.

Ισον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σα-δίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τῆς πόδας σε, Μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάξιζιν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσαλεύσαι.

Οὐκ ἔστι τῷ νοῖ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθέμενον, οὐκ ἠσθάνη τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θείῳ πνεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς, προοδοποιούσα, τὴν εὐθείαν διάβασιν.

Οφθῆς ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδεδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἐνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ηνώται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστοουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὁ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τῷ θείκῳ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσφάσει οὐδόλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε·

καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ αἰδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ρεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην αἰοῖδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθῆς σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογίζουσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγαῖζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θρωοῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν γάρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπῃσιν.

Η ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφειλύσατο πόθῳ, πίστει συναθλήσασθαι σοι, τὸν θείον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείση, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τῆς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ιερεῖα ὡς ὀλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαρὰ ἰδυσίαι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, χαίροντες προσήχθητε· διὸ μακαρίζεσθε.

Νονεχῶςσε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότη, προσλαλαίαι αἱ δόλιαι, ἀπατῆσαι οὐδόλως, ἰσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεόν Λόγον, ὁμῶς
 θῆναι Κάρη, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, βρο-
 τοῖς εὐδοκίησαντα, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρῶν ἴσθ, ἤρδευσας καρ-
 διάν και ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοσεύον-
 τα, Μακαρία στάχυν θεία χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας
 βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος,
 πονηρῶν δαιμόνων Ἄξιάγαστε.

Ρώμαλέφ φρονήματι, σύζυγον λιπούσα και
 βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθη-
 σας, και αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπῶν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε κενούται
 Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, και μετρεῖται ὁ ἀμέ-
 τρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταισματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Οἰ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄ-
 σειστοι, μοχλεύεσι τῶν βασιάνων, ἀπερί-
 τρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος εἰδείχθησαν.

Γνώσματα θείων, μαρῶν ἐλεπτύνατε, και
 ὠφθητε εὐσεβείας, και ἀνδρείας εἰκόνες,
 σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν
 πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσαίμενοι πί-
 στει, και χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐν σοί, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος,
 και ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρ-
 θένε· διὸ σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα, ἐχ-
 θρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, και συζύ-
 γου, μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Ολάνυκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπό-
 τη, Ματρῶνα ἐκοίμισας, τὰς ἠδονὰς τὰς
 τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε και τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀπο-
 τεκούσα, τὰ πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς
 σαρκὸς μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε
 Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου,
 και νικητὴς, γεγωνῶς ἀπειλησας, τὰ βραβεῖα
 τὰ οὐράνια.

Αλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδε-
 μένοι ἄμφω, και συρόμενοι, λύσιν τοῦ
 σκήνου, οἶα στερόοι, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ
 Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Γῆποις προσδεθέντες και βιαίως, διασυρθέντες
 ἰγνώμη, τοῦ δικαίοντος βιαιοτάτη, οἱ εὐκλεεῖς,
 τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμον δίχα φύσεως Παρθένη, τὸν νομοδό-
 την τίκτετε, ἀναπλάττοντα τὴν συντρι-
 βείσαν, φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει σῶσαι με, ἁ-
 μαρτίας συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ος ὄρνις εὐκλεαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκή-
 σεως ἠδὲ προσφωναῦσα, ὡς νοητά, ἐφειλ-
 κύσω στρουθία, ἰερωτάτων γυναιῶν συναίθρα-
 σιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδράσα Μα-
 τρῶνα ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατούσα, και δα-
 μαζούσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς,
 τὸ τερπνότερον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ
 εὐτρεπίζουσα, ὠραία τε και εὐπρεπὴς, ἐγκωρί-
 σθης Ματρῶνα θεόσοφε.

Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθη-
 σας ὑμούσα ἀπαύστως, τὸν δὲ ἡμᾶς, ἐξ
 ἁγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρη-
 στότης, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχ-
 θροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα.

Θεοτοκίον.

Δεδούλωτο ἁμαρτία ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώ-
 πων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηραῖς,
 Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην
 κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς
 τὰς εἰσόδους Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, και αὐτῷ
 » ἀπαγγελοῦ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
 » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, και ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδη
 » προσήγγισε· και δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθι-
 » ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυαῖς, ἀθλήσαντες στερότάτα,
 ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηδάφησαν,
 ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριαδος οἱ
 ἐνδοξοὶ· και νῦν μετ' ἀγγέλων αὐτῇ, πρεσβεύε-
 σιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Και τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείας κατατήξασα, ἐν
 μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα,
 προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

ἐθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιζόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνήσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὀσίας φιλάνθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιπούσα, καὶ ποθήσασα μόνον σέ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἐχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ᾧ Ἀθληταί.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόρος, διωγμοῦ καταλαδόντος, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἰσχυροὶ καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντός τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογίζουσας ἀνέπασον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐνοπεριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθίων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκείνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσιεῖς, εἰς μανίαν περισσώτερον ἀνήθησαν· καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχέσι τόποις τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, οἱ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθετον ἐν κώμῃ Παγκραίων, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης.

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὔσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἀσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διακωπερευόουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχολάζει. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διαναψάσα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικί, τοῦνομα Σωσάννῃ· αὕτη δὲ παραγίνεται, ἀνδρικὴν στολήν ὑποδυσάμενη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς Μαριαχοῖς. Τοῦ δὲ Ὀσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαρτυρόντος τὰ κατ' αὐτήν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμίση τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· κατέβηεν εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ

βαίνει· ἔπειτα εἰς τὸ Σιναιον Ὄρος· εἶτα εἰς Βηρυτόν, ἐνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνδρῷ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλαῖς προσβολαῖς δαιμόνων, ἔκτινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὐθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθαῖσα δὲ αὐθις τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἣτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρῶνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσθου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστη Θεῷ πρόσβεισι νύμφη παγκαλή.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχί· καὶ παιδόμεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἰδοῦσα εἰς παρθενίαν, καὶ τὸ μοναχικὸν περιβάλλοτο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφὴν. Ταύτη δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρήτες, ὧν ἠγεῖτο ὁ Νήσιρις ἐκείνος, πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κακείνην συνέλαβον. Ἐωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ νήσῳ Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λαβρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκίσει μείνασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσῳνι πολλῷ προσκαλαίσασα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (φ καὶ ἔζη) καὶ τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ.

Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατὰ τινα Σαῖαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηρέων θήραν, εἶτα χωρίσας αὐτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινὶ τῆς Θεοτόκου ναφ' ἱστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τραπέζης μέρος, ὡσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἰστόν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβάς διαγινῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠδουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στήθι ἄνθρωπε, καὶ μὴ πλησιάζης· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὔσα, θεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγείς, καὶ τρόμῳ ληφθεὶς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα, Τίς, καὶ πόθεν εἶη. Ἡ δὲ, Ῥίψον, ἔφη, χιτώνιον, δέομαι, καὶ καλυφαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελυθὸν ταχέως ἐπέκλεισεν· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπειδύτην, τοῦτον περιβάλλοτο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγῆτι. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικίον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἀνθρώπων· ἡ θριξ λευκή, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μένον συνέχον τὴν τῶν ὀστέων ἀρμονίαν· τὸ δὲ ὄλον, σκιά ἦν. Ἐξεπιούσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγῆτην δι' ἱερώς κερμίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπαλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε σὺν ἱερεῖ, φέροντι τὰ θεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπαυξάμενη, μετελαβὼν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρέσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλαῖς δεηθεὶς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτὴν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὁ λη καλή σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Η Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασι-
λέως, γονέων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων.
Ἐν ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνεῖα ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νη-
στεύειαι καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη
ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν
καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σιβασιμῶν οἴκους,
καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα, τῇ τοῦ Μαυρι-
κίου Συγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου
ἀπιούση, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύνα-
ται, ἐκίτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν ἔχειν
αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύ-
λακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη
βίον ὑπέδυ, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰ-
τησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινα
ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτῆριον, ἐκίσει ἅμα τῇ
Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διήγει. Πολλοὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι
παρθέναι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπί-
πονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλεί-
στοις ἔτισι ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρ-
χεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν.
Ἦτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρί, καὶ
εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν Θεῖον ξύλοις

Οἱ τὸ ξύλον τιμώντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην.
Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν
τῶν εἰδώλων, καὶ θύοντας, παρήνευσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι
αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰστικούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς
ἔρημον τόπον, καὶ εὐρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν, ὁ-
νόματι Τιμόθεον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ
λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλα-
νημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὐρών αὐτοὺς ἔερ-
τὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἰδωλα. Εἶτα κρατηθεὶς, καὶ
τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ
δειθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλῆσιν Ὀσίου, λαβεῖν ἐξου-
σίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος,
ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγχωρίται αὐτοῦ,
νυκτὸς ἐπιλθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν,
καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦ-
ρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα κάρθεισα ξίφει·
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὄρα Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τάπος,

Ὅς, κ' ἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πράξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Εἴ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρό-
πους, ὑποδεικνύων ὠμολόγησας, τυράν-
νων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρ-
κωμένον.

Τὴν δὲ αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων,
τῷ σῷ δεσπότη ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συν-
ἠθλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε
παμμακάρι.

Αἴμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα,
τῆς ἀθείας κατασβέσαντες, βοᾶτε Πανεύ-
φημοι Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ινα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀ-
ξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον,
θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σῶν ἐξ αἱμάτων τι-
κτεῖς, βροτῆς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρ-
θένε τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ωσπερ τρυγῶν ὠραιότητα, διετήρησας Θεῷ
τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στει-
ρώσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ
σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλει-
ψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν,
κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχου-
σα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὐας τὴν κατάραν, παναμώμητε
ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὄλων Θεόν,
ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κη-
σασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπα-
ραξάτε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν, μεί-
ναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στε-
φανηφόροι.

Αἴμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσθῆσθη, τῆς ἀγνω-
σίας Ἀθληταί· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη,
πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀναθαλλουσα
θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει
τῷ Χριστῷ, δηλήθετε καὶ ὄρμῳ, θείας βα-
σιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ανθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσανα-
πτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τῆ βίβ
εὐρηκῶς, ἠράσθη σε τῆ καλλοῦς, Δόγος τοῦ
Θεοῦ καὶ σαρκωθείς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμίσασα
Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας,
μελωδοῦντα πάνσεμνε χαρὸν Παρθένων· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἰδρώτων, ὄμβροι θεῖα χάριτι
τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶ-
να, δολεροῦς ξηραίνουσι καὶ τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς φοιτῶντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν
σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν ταῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα
τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἠδο-
νῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὐάν
πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγῃ σωφροσύ-
νης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησὶν ἐν Πνεύματι ὁ Ἁ-
σαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμε-
νον Ἄδου κοιλάς, εὐσεβῶς βρωῦντας· Ὑμνεῖ-
τε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
» σε γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφό-
» δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ 2'. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι,
τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖ-
σαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ ἀτύλοι τῆς πί-
στεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται,
ταῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ως ἄρμα τῆ Λόγου ἱερὸν, γενόμενοι, ταῖς ἀλό-
γοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς
νύσσαν, ἐράγιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης
τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκρατεῖν, περιδοξος, νῦν
κατέχει κόμη Μάρτυρες, θεῖους πλουτή-
σασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θερα-
πεύοντας, σωμαίων καὶ ψυχῶν ἀρρώστηματα,
τῶν προσόντων πίστει πάντοτε.

Ηθεῖα δυαὶς καὶ φωταυγῆς, Πορφύριε, Ἄ-
δλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναϊό-
φρον, Τριαδί τῆ Ἁγία πρεσβεύσατε, εἰρήνην
καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς
ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορίσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται,
ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θεῖων αἱμάτων
ὁ Δεσπότης, καὶ γαλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν,
τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη
ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Ως θεῖα σὺ περιστέρα, ἀρετῶν κεχρυσωμέ-
ναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἐνδοξε, ἀνε-
κουφίσθης καὶ νῦν κατέπαυσας, ἐνθα Ὁσίων
οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰῶνος,
εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλαήτος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγχνα
οἰκτιρῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἥλιον, τὴν
καυστικὴν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὤδευσας
Σεμνὴ, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγου-
σα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ηθεῖα μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον ἡ-
λίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς
διανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν,
τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε,
παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸ τὰ σύμπαντα
τῷ κέσματι φέροντα, χερὸς με λύτρωσαι,
τοῦ ἀλλοτρίου τῆ μεσιτείας· καὶ τῷ φωτὶ σε
τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτριώσον,
τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν
» ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει
λάμπαντας, καὶ καταυγάσαντας κόσμον,
μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν,
καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσ-
βεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν
τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας· Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν
γηίνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὤδευ-

σας τρίβον Δεόφρον, τῶν ἐντολῶν τῆ Σωτῆρος·
διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου. Θεοτοκίον.

Πρωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρ-
θένη, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα·
διὸ σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν
Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ,
Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθαῖ, αἰετοὶ ὑπό-
πτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, Ἱεροκή-
ρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος,
εἰλκύσατε πρὸς πίστιν αἰμώμητον· διὸ πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσιπάτρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσω-
μεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τέ-
τοις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν Δεῖον
Κουάρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἰκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακά-
ριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδο-
κήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ
θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφει· ὃ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια (*).

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἦν
στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδη-
σαίμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν
καθηκέυε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου Σοφέ, πλάνην κατε-
νέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵμα-
τος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῷ χειρο-
γράφῳ.

πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας
εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων
ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου,
Ὁρέστα ἐνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς
ἀθρότητας, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον
ἅγιον, τοῦ Παραδείσου Δεόφυτον· χαῖρε
ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δι-
στομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ
ξένῳ τόκῳ σου· Παναγία ὑπεραίρωμε, ξενωθέν-
τας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ αἰμαῖς, καὶ ἄμωμος Δέσ-
ποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμα! θρηνηδοῦσα
ἔλγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε;
ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτου-
σα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Ψαλτη-
ρίου λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ
τῶν Ἁγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Θεηγόρου Μαθητῆς ὑμῶν συντόμως. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θεοὶ πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέν-
τος δι' οἴκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσω-
πήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν,
τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν
αὐτοῦ διαδόσεων, ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι
πιστοῖς ἀγαθοδότης νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις,
αὐγαῖς Δεόπται Ἀπόστολοι.

Ηύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπαυγασμά-
των πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐραστος καὶ Τέρ-
τιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσιπάτρος
ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.
Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῆ, κυοφορία Παρ-
θένη ἀνέπλασας· Λογον γὰρ ἐκύησας, τὸν
τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ
ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Τεὺς σοὺς, Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους αἰνέσω.
 Ὡδὴ ἀ. Ἦχος β. Δεῦτε λαοί.

Ταῖς δεῖκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε,
 μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον
 σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ
 σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ο τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε,
 καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρη-
 στον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας,
 Μάρτυς πανάριστε.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ δηλεγξας, τοὺς
 παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας,
 Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,
 ἄψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκῆνωμα,
 καθικετεύω Ἀχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν
 μου, ἠδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν,
 τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οὗ λόγον ὡς λύχνον νοητὸν, προφέροντες
 Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτί-
 σιν δηλῆσατε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες,
 καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτός ἐν χάριτι,
 τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξε-
 λήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος,
 καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν
 ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι
 Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οικῆσαν ψυχὰς ὑμῶν σοφαί, τὸ Πνεῦμα τὸ
 Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο·
 ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναὺς κατεστρέ-
 ψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας
 ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ
 πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπά-
 τορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς
 κινήσασαν, καὶ Παρθένον μείναςαν, ὑπὲρ λόγον
 Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Σθενοῦμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
 ρέστης τῷ δικαίῳ παρανόμως, καὶ τοῦ-
 τον τῇ τῶν λόγων σου δυναστεία, Παμμάκαρ
 ἤσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν
 Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ο λόγος σου, τῷ βίῳ λαμπρυσμένος, ὁ βίος
 σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς
 πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πο-

λύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν
 Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Υψούμενον, τὸν ἀνομον ἀπονοία κατέρραξας
 ἀνδρεία καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς
 Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἐνδοξε, καὶ ψάλλων
 ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.
 Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομήτορ, τὸν Πλά-
 στην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ
 τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμε-
 νον· διό σοι κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος,
 πλὴν σου Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
 » πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου·
 » ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
 » Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
 » ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
 Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνή-
 μιν, συμφώνως τιμῆσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνα-
 κράζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ
 Λόγου, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασιάνου,
 εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Διόξα. Τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
 τοῦ πυρός τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυ-
 ρικῶς ἠγωνίσαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δέ,
 ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς
 Ἀγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν,
 Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ
 τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν ταῖς νιφάδας, τίς ἐξει-
 πεῖν δυνησεται Πανάμωμε; ταῖς ἐπαναστάσεις
 δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται,
 καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ
 Ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρη-
 σαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
 ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκίᾳ, ἐπὶ Σταυ-
 ροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἶ μοι! πε-
 θενότατε, Ἰησοῦ ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
 ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
 Υἱὸς, θελῶν σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.
 Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς παλαί ἀστηρίκταις γενόμενοι,
 ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

διδασκαίς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανεία δεδώκατε, Θεοιδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοῦς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς, τῷ μεγαλειῷ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αινεῖσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεσκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενα. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινεργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· Θεὸν γὰρ ἐκήσας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἐνέμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συρρέυσαντες, βασάνων οἱ χεῖμαρροι, Μάρτυς Ὁρέστα μακάριε· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ρημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὄθεν κατακίζων σε, υἱὸν φωτός καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ενεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θεῖα χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ ἄχραντε, Ἀθβακούμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Η σοφία τοῦ Πατρὸς, ἢ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκαίλους εἰς τὸν κόσμον ἡμᾶς ἐξαπέστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες Πάνσοφοι ἀγκίστρον, ἀγκᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αινέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἐρασον, καὶ τὸν θεῖον Κῆρarton, τῆς Χρισοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρω-

πον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς ράβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγᾶζων Ὁρέστα ἐνδοξε· Ἐτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὁρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους κατακίζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκὸς σου δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθεοῦ καὶ ἀκτίστου Τριαδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μητῆρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντας, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῆ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμη πονηρᾶ, λίθοις ἀναισθητοῖς ἐπιθύοντας, Θεοιδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολυθεὸν ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μάνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεῖκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ως ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δεχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξαζόμεν τὸν Ἡλιὸν ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος δώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ραντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη ταῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναϊότητα.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ
 θείας πρεσβείαις σου.

Γ’ φαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀ-
 πεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβῶν
 ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις Πανόλθεις.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπα-
 θῆ καὶ κακία κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς
 προσκείμενον, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**’ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
 » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
 » ἐπικαλῶμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
 » ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πο-
 λύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ
 μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑ-
 μῶν· ὅθεν εὐρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
 αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λα-
 βόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Γ. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀπο-
 στόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίω-
 νος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
 Λόγῳ βροτοῦς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτη βίον ἐξεπέρησεν.

Οὔτοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμ-
 πᾶς καὶ Ῥοδίω, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ
 Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τὰς
 κεφαλὰς ἀπετηρήθησαν· Ὁ δὲ Σωσιπάτρως, οὐ τινοὺς πρὸς
 Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνη-
 ται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη·
 καὶ πολλὰ ἐστὶν εὐρεῖν πολλαχῶ τὸν Ἀπόστολον μεμνη-
 μένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς· Ὁ δὲ Ἐραστός, οὐ καὶ
 αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκο-
 νόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονώς, καὶ μετὰ
 ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανειᾶδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη· Ὁ δὲ
 Κουάρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ πα-
 θῶν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέ-
 φας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ὁρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἵππασμάτων
 Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

(*) Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων
 Ἀποστόλων, πλὴν τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Ἐμφωδὸς ἀναφέρει καὶ
 τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι· Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεπιτή-
 θησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑξέ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας Καρ-
 παδοκίας· Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη πα-
 ρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ
 καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησία τὸν
 Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ράβδων ἰσχυρῶς
 τοσοῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ ἀποσπα-
 σθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν· Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη
 εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἐμφυσήσας εἰς τὰ
 εἰδώλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός· Εἶτα παρε-
 δόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας παρέστη πρὸ βή-
 ματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ
 μὴ πεισθεὶς, ἦλθις μακροῖς ἐτροπυῆθη τοὺς ἀστραγάλους·
 καὶ προσδεθείς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσειν ἐλαυνόμενῳ βίᾳ
 πολλῇ, καὶ ἐκλυθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως
 Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ
 κατηγήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
 Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὐ βραχύς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,
 Σφαγῇ μὲν αὐτὸν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς
 λίθοις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν
 Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερά γράμματα
 ἐξεμάνθανε· μέλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείσῃ
 Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ἑπτασία διεκώλυσε τοῦτον
 νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ· καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ἦν καὶ
 ἀσκήσει, ἐξελιγόμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντός
 τοῦ γένους αὐτοῦ· Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ
 χρόνους τινας, γέγονε Μοναχός· καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ
 ὁ Προφήτης Δαυιδὴ τὰς ὀπτασίας ἐώρακεν, ἀξιούται τῆς
 ἐπισκοπῆς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας διὰ χειρὸς Γενναδίου
 Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενεμένου· Καὶ
 πολλὰ κοπιᾶσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λό-
 γοις τοὺς ἀνομοῦντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ’ αὐτῶν καὶ διω-
 κόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς
 τὴν μέλλουσαν ἐπιθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν
 ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἀμαρτίας τινός, θυμῷ
 περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς, στρα-
 τιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως
 κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας ἀπέκτεινεν ἐν μα-
 χαίρᾳ· Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπέβη
 πρὸς Ἀμμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ποιή-
 σας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι· Ἐν δὲ τῷ
 ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μοναχόν τινα, σπηλαιῶ οἰ-
 κοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερόν, εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν
 σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πήχεων ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν·
 Ἐφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ρομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς
 εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγίδα δεξιόμενος ὁ δρά-
 κων, καὶ φουσηθεὶς διεβράβη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὠκοδόμησεν
 ἐκκλησίαν, εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ
 πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος· Καὶ χρόνον ἐκεῖσε

ικανόν διαβιάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἧ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἔστι ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' οὗ καὶ ἡ σύνοδος γέγυρε. Τοῦ δὲ, ἐξευτελιζόντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν, Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεῦν γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἐφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ἔργη τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ καταβῶν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν ἐργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπῶν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῆ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυοῖ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθῶν, μηνύσας, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ ἐπισκεψάσθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἀφίξιν ὁ ἀποσταλεῖς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν· Ἀπελθε, φησὶν, εἰπέ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ μεγάλη τῆ φωνῇ· Ταδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιτος καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πάσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὄσφύ σου, ἔλθε τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἐρηκτότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναρρώσθη καὶ ἐνδυναμωθείς, ὡς μνηστειῶν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρειν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκειοῖς βαδίζων ποσίν· οὐ τοῖς τιμίαις ἑαυτὸν προσρίψας ἵχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατηπαζέτο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο.

Ἐκίσει καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κληνῆρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρεμίνην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῆ· καὶ ἀδίκως τινα παρ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ἔρκου καταφρονητικῶς διαβιβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τῆ Ἁγίου παρ' οὐδὲν δέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρσκευάσεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν, ὡς ἐκ τούτου πλήθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἑτέρα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλίσκος, τούτων ἀκίσας, μετέστειλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, παμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον θεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναίρομενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἔτι ἐμπνέων· Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησὶν, ἀνάιτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὐριοῦ ταύτη τῆ ὥρα ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἀτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνούς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, εἰς Σῆραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόρρημα, ἴλαφον εὐμεγέθη καταφάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ῥαίζω τινὶ κατ' αὐτῶν ἔλθουσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες

ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίαν ζωὴν ζῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ. Εἶφει τράχηλον, Καλλιώπιε, κλίνας, Καλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε, Θεοῦ κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κἂν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων, ὑπὲρ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πολου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σε νοπητὴν, Θεοτόκε.

Σε ἱερὸν, οἰκονόμον Ἐραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκῆρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ὑπομονῆ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεῖς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἐραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μεταίγων κραυγαζόντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναΐδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἀνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνος χρυστῆς.

Αἰμάτων κρουνοῖς, ἀθείας τὴν πυραὶν ἐναποσθῆσας, ὄμβροισ θαυματῶν Ἀξιάγαξε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίσεις βοῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμελπαντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυματῶν βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγίαν πᾶσαν ἄφειν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἦν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεῖς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφῆ διὰ βασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· ὄθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθη, καὶ Θεῷ καθαρώτεραν, καὶ τελειώτερον σαυτὸν, Μάρτυς συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σου Ἀγνή βροτειαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγαζόμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οὐ ἀρράγεις πύργα τῆς Χριστοῦ, δεχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τείχη, ἅπαντας πιστῆς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται αἴφθιπτε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεθῶν· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οραιωθῆς μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίῳ διὰ ξίφους, Νέρωνος προσταξεί ἀνάμου βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, σωτήθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμκος παλαι φέρουσα Ἀγνή, ἐτύπου σε τὸ μάννα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασας γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαρσύντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Υπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζῶν, τὴν αἰώνιον σφε ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὁρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκός, ἐδόλωσ ἐφείσω πανόλβιε· ἅθεν ταῖς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σε τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ λύκος πομπρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ δαύκτης, θυμὰ δεκτὸν ἱερὸν, καὶ δεῖον εἰργάσατο σφαγίον, ἄξιον τῆς ἀνω, Δεσποτικῆς τραπέζης.

Αρμα τοῦ Λόγου γεγονώς, ἐποχοῦμενον αὐτὸν ἔσχεσ Παμμακάκαρ· ἅθεν δεθείς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾶ, συρμῶ τε βιαίῳ ἐξέπικυσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγίρω, νύσταν ἐφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σκεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῷ, τῷ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος· ἅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα
• γὰ εἰς δρόσον, μεταβαλόντα, Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ

• ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ισον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότητος λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιοθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ωσπερ οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθύ τῆς ἀγνοσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοῦ ἀναδείξαντες, τοὺς παλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλαστορος.

Στίφος δυναμεῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πᾶσαι παραπεμφόμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθυῖ ἐνοῦμενον, Δυναμῶν αὐτῶν, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ηρῆθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίῳ καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἐραστός ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκώς τοὺς τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετήλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεύς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὁρέστα παμμακάριστε.

Εν ἕρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρὶ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελαζὼν χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεθήτη, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δεδῆναι ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὁρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ως τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς τάλαιπύρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, δεράπευσον καὶ ρῦσαι με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως σο-
- φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ροδίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἐραστός σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατα χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθησαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠδούκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια, Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρω πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ᾧ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἄγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλὺν, καὶ βρατεῖαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότῳσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, βρατολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ

ἀήττητος. παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδειξαί, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν (*).

Καὶ τοῦ Ὄσιου, ὁμοία.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλούσης σε, τοῦ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονώς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαίζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλῆς τοῦ Πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στύλον ἐδραῖωμα, ἀρθοδόξου πίστεως, μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυρῶ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοῦς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνεμώτατον, ἀδίκως καθηλοῦνταί σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προσέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτιτρώσκητο.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖαν ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κενταύμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμα σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστο τὸ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐλλείπουσι τὰ παρόντα Προσόμοια τῶν Μαρτύρων· ἀντὶ δὲ τούτου, ἔχει τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ἐνταῦθα ψαλλόμενα. Ἐχει δὲ καὶ ἕτερον αὐτῶν Κανόνα, πρὸς τὸ, Χοροὶ Ἰσραὴλ· ἀνώνυμον ὄμοιον, καὶ ἀνεῦ Ἀκροστιχίδος.

σωτήριαν, ἐχ' ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέ-
δυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον Σῦμα καὶ
δυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ
τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ
κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλο-
γιζόμενος, καὶ ἀπνηεῖα δικάζοντος, τὰ νεῦρα
τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμε-
νος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σω-
τῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς παρατάξεις,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ε'στεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ
σε, Στεφανίε πολυάθλε· ἐκουσίως γάρ,
σαυτὴν βασιάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναϊό-
τητι· προσδεθείσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς
φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον
τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρα-
τῶν ἀξιάγαστε.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο'σπε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος τῶν κἀτορθωμάτων σου, δι' ὧν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν
Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον
ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς
Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου
στεναγμόν. Ἐν ὧρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς
τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἢ σέ κη-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκωμένης ὁ φωστήρ,
τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,
Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώ-
τισας. Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ πα-
ρόντες δύο τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους
ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ
ὑψους μοι, φωτοδοτίδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,
τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ιδεῖν ἐφιέμενος ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,
θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας,
τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πά-
θος μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὄραν ὑβριζόμενον,
ἐμάκρυνας ὕρεσιν ἐνδιδαιτώμενος, καὶ
πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυ-
μναζῶν οὐς ἤνυσας, γνώμης στερρότητι

Θεοτοκίον.

Ο'ς ἐμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς
ἡμῶν· ὡς βᾶτος βαστάσασα οὐ κατεφλέ-
χθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλα-
στάνης, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα:
Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἄσμασι τοῖς δε γεραίρω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβολοῖς ἀστραπαῖς τῆ Πνεύματος,
καταλαμπόμενος, ὀλολαμπῆς στύλος, Πά-
τερ ἐρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς
τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπευδον-
τας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ολοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸς τελευτῆς ὠφθης,
ζωηφόρον νεκρῶσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε, καὶ ζῶν
τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπειλήσας, Πάτερ
θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ταῖς
τῶν τυράννων ὀρμαῖς, νεανικῶς μάκαρ,
πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ,
τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεό-
δωρε, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεο-
πνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦ-
τον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγ-
ματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ
λαμπρότητα, λάμπσας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, δεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις αἰόμενος, τούτοις κατακόμπειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ε΄νατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναϊότητι, Μηνᾶ θαυμασίε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπιπονόν, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Α΄δου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾶ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμάκαρ τῇ παντευχίᾳ, τῶν πληγῶν ταῖς αἰληθόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνός δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλω πεπυρσυμένος, ταῖς βεβήλους διδαχαῖς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεοδωρε κατεπλούτησας.

Ε΄ν θεωρίαις πρακτικός, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχηρημάτισας Θεοδωρε Πάτερ, ἀσκητῆς διδακτικός, ἱερομάρτυς ἐνδοξος, ὀρθοδοξίας στύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ο΄ συναΐδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ Ἀγνῆ συνέλαβεν, αἰγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομῆτορ εὐράμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**΄ στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδραίσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνε φιλάθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὸν ἀσκητικόν, ἰσαγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαιδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγελοῖς σύσκηνος, Θεομάκαρ ὠφθης Θεοδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Η΄ τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῶ, κρατουμένη θεόφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστήρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγῶνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, παιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλούτησας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεοδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μαστιξίν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γαγε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελίου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρν, πρεσβεῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η΄ αἰμίαντος αἰμαῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀκωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ρ΄αντισμῶ σου τῶν αἱμάτων, κατεσθέσθησαν ἄνθρωκες, τῆς πολυθείας· φαίλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δὲ, ἄθλοφόρε παμμάκαρ, Μηνᾶ ἀξικάγαστε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος· τοὺς δὲ ξεσμους ὑπομένεις προξενουῦντάς σε, ἀπολαύσεις, ταῖς ἐν οὐρανοῖς γενναϊότατε.

Υπὲρ φύσιν ἀληθόνων, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες· ὁ γὰρ θεῖος ἔρωσ, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποίει ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενον.
Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καὶ θελήσει, γνωρίζομενον, θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμο.
Τοῦ Ὁσίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσα· κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῆδε μάκαρ Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορευεῖν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ωτῆς στερόρας, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἡ τυράννων, θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμπάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρῆμα Θεῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς, βρῦει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντροφῶντες, οἱ φοιτηταὶ σου θεόπνευσε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.
Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικὸς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μαρτυρίου ἡστραψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, μαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθείαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Ηιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ηφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στερόρᾳ σου ὑπομονῇ· οὐ λιμός οὐ μάλιστα, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.
Θεοτοκίον.

Νευρῶν φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτῆς, παλαιᾶς κατάρτασε, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομητορ ἄχραντε, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰνα τί με ἀπίσω.

Νοῦν ψυχῆν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων,

ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θυμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερῆς καὶ δυσία γενόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσσῃ, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς ταῖς Ἀγγελας, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ θεῖαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.
Θεοτοκίον.

Ανεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικῆσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπαναίγει ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αναλγῆτος, διαμένεις πυρὶ δαπακόμενος, καὶ τριχίνοισ, ταῖς πλευραῖς προστριβόμενος· ῥᾶκεσιν· ἡ γὰρ θεῖα χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε· σεαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρωτί σου, τῶν ἀφῶνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων σεαυτὸν δὲ ναὸν ὠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.
Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κηύσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰλάθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἠρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων αἱ θεῖαι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰρέσεων, ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ανέτειλέ σου τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοιτιξ γὰρ ἠνθησας, παμμακάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν δια σου, Θεογεννήτορ Πανάμωμε, και τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σου ἀφράϊσως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι -σωτήρ· πολλαί γὰρ αἱ ἀνομίας μου· και ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, και ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, και ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλῃς πρόξενος ἡμῖν ὑπάρχει θυμηδίας ἢ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρίαν, και ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπίδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ και προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης τὴν κρείττονα και τελωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελούντες, και λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τούτων δὲ δοτῆρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαεῖω.

Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκοι, τίκει μέγα.

Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Μηνᾶς ἐνδεκάτη ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, στρατεούμενος ἐν τοῖς Νομίμοις (στρατιωτικοῖς τάγμασι), τοῖς λεγομένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαεῖω Φρυγίας Σαλουταρίας (ὕγεινης). Μὴ ἀναχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδῶλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νησιταῖς ἑαυτὸν καθαίρων και προσευχαῖς. Ἰκανῶς δὲ στομῶσας ἑαυτὸν, και τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλίξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατέβη. Καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκῆρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, και τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, και καυτήρησι προσομιλήσας πυρὸς, και τριβόλοισ ἐν τῷ ἀπειθῶς ἔλκεσθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωθθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Πότε τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύχασθαι, ἰδέσθην παρά τινος εἰς μονὴν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονεῖα χειρὶ τούτου ἐπέθετο· και μελὸν κατακόψας, εἰς σφυρίδα ἐνέβαλε, και ἀπηώρησε, τὴν ἑω ἐκδεχόμενος· και ἦν λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε

και τοῦ ἀπαγάγη, ἐν ἀφανεί τῷ κατακρύφῳ βυθόμωμος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελίτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρ, ἐφιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκείσε καταλύσαντος ἡρῆνα ξένου. Τοῦ δὲ φονεῶς μηδὲν γινώσκων διαβεβαιούμενος, τοῦ ἵππου ἀποβάς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκῆματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σφυρίδα, τί ἐστὶ τούτου φησὶν; Ὁ δὲ, ὡς περ ἐκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἀγίου πτώμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μίλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, και προσευξάμενος, ἀμέστωσε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν· Δὲ ὁ δὲ ἔξ αὐ τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὑπνου ἀναστὰς, και κατακοήσας ὅσα και οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσοῦν ἀπὸ τοῦ φονεῶς λαβὼν, δούς αὐτῷ ἔφη· Τὴν ὁδὸν σου πορεύου. Τὸν δὲ φονεῖα ἐπιστραφεὶς, τύφας ὡς εἰκὸς, και κατηγήσας, προσεῖτε και τὴν ἄρσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, και ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὐθις ἐπιβάς, ἀπέπτη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἔτερος δὲ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἀγίῳ ἐπαγγελιάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ἐπέθετο, και ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τῷ Ἀγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριστερός τε και λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἀγίου εἰδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδοκωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τούτον προσήρμοσε. Τοῖνον και κατὰ θάλασσαν διὰ τοῦ πλοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος, και ἐν τῇ νηὶ τοῦ δείπνου διὰ τοῦ ἐξυπηρετούντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἀγίου δίσκῳ ἀνυποστόλως ἤσθη. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δούλος, λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦσαι τούτον, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν. Ἰπσοῦρσις δ' ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς αὐτὸς εἶπε; ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίφη. Ὁ γοῦν δούλος, σύντρομος γενόμενος, και δειλία και φόβῳ συσχεθεὶς, ἐτι δὲ και καταναρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη και αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσῃ. Τούτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεινολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ· ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ Ἀγίου δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ και τὸν δούλον· ἀλλὰ σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεπότημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι εἰάν τὸ λείψανον και μόνον τοῦ παιδὸς εὐρήσω, δίδωμι τῷ Σεράποντι σου Μηνᾶ και τοῦτον τὸν δίσκον, και τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, παραδοκῶν, και ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· και διὰ τούτου ἀγωνιῶν, εἰπὼς δυννηθεῖν θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δούλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, και ἔφριξε· και κράξαντος μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δούλον κατέγοντα τὸν δίσκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες και εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυθνομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δούλος λέγων· Ὅτι ἅμα τῷ ἀπορρίφῃναι με ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνὴρ εὐειδῆς μεθ' ἑτέρων δύο κρατῆσαντές με, ὠδυσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς και σήμερον μέγρι τῶν ὄδε.

Ἄλλὰ και γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, και βιασθεῖσα παρὰ τινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπικαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρείδεν αὐτήν, ἀλλὰ τὸν βιαστήν παραδειγματίσας, ἀδελφῇ ταύτῃ διεψύλαξε. Διῆσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχαλεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος, ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περιέκαστην τῆς ἀπα-

νήχθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπαλθῶν, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατερθώσας, χρίσματος τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου Ταράσιου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηρικαῦτα ἠγουμένους τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος αὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ὀδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἀγίοις, ὁ μὲν ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονικῇ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλείσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγίσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρὰ Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν θέματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάλιστα περὶ τὸν νῶτον δεξιόμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρι. Καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μαστιξὺν αἰκίζεται. Καὶ κειθὲν ἐν τῇ Σμύρῃ παραπεμφθεὶς, εἰρκτῇ δυσωδιστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα εἰδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀνεθίς, τοῖς φίλοις συνῆν, καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὡχρὸς τὴν ὄψιν, μισοπέλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπέβαλον ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας· καὶ στολήν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαιώσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῆ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σε ἀγῶνων, ἡ ἀικανθώδης πονηρᾶ. ἀδειᾶ τεφρῆται, αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπληρμένη πυρὰ Παμμακάρι.

Εἴχων ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτήν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογῶσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρτας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ιδῶν ὁ προγκώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθάρτητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα, Πάτερ προβαλλεται· ᾧ νῦν παμμακάρι, κρκαυγάζεις Θεόδωρε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνημα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταπτόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὡφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλη τοῦ Πνεύματος· ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾶς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδου νῦν πεπλήρωται, Δαυτὸ τοῦ θεοῦ ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῶ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ κεντημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Οράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξοπτόμενος, θυμᾶ ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον, ὀλοκαυτούμενος, καὶ θεῖαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν Θεὸς ὡσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὀπλοῖς διέκοψας, ἀνόμων κεφαλᾶς Ἀθλοφόρε, μέλπων· εὐλογοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῆ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελειώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὄρας θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οικεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος καθοράται δὲ, σου ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰῶνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου, Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη· ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας, ὀδηγὸς γεγέννησαι, φωστῆρ

φαινότατος, Θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μο-
ναστών, και ακριβής νομογράφος, διδάσκων
ἀναμέλπειν Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επί τῆς γῆς ἠγωνίῃσαι, εὐσεβείας διδάσκα-
λος, και τῆς ἀληθείας, ἀψευδῆς συνήγο-
ρος, Παμμάκαρ γενόμενος ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶ-
ρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους,
τὸν δρόμον ἐκτελέσας, και τὴν πίστιν τηρήσας,
Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν
ἔφρῃσιν, και τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρεία ἔ-
ζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσοφε,
ἱεροπρεπῶς ταῖς ψυχικαῖς σου δυνάμεις, συμφώ-
νως ἀναμέλπων Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, και τῆς ἀμαρτίας, ταῖς οὐ-
λαῖς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κηύσασα, τὸν ἐπὶ πάν-
των Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου
νηδύος ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι,
λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμακῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν, και λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ῥδὴ δ΄. Ἐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στέρρόν, Μακάριε,
ἐναθλήσαν κατεκάλυψε· φέρε τὸ πνεῦμα
οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμε-
νον, και φαειροτάτη δόξη λαμπόμενον· ὅθεν σε
πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον,
πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κε-
καθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα,
πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυ-
σiais ἀξιάγαστε.

Γδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε,
ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως· ἔστις τοῦ πόθου
ἐπιφθίασας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον·
ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμη τε-
λούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν
Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεο-

τόκον, καρδίᾳ σε και γλώσση κηρύττοντες, φω-
νήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε
βωῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητῆς, και
πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ,
ἐκλαμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς,
δικαιοσύνην Ὅσις, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς,
τῶν Δείων ἀνακτόρων, χορευῶν ἐνδοτάτῳ, περὶ
Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Αγίως σου τὸν δρόμον διαδραμῶν, ἐν Ἀγίῳ
ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος
ἀφθαρσίας ἀπειληφῶς, και βασιλείας ἐνδυμα,
μεγαλοπρεπές τε και ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαίσμα-
νος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλ-
λάμενος.

Γδεῖν κατηξιῶθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν
Θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώ-
τατον ἀληθῶς· και τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως,
διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώ-
σας, και Μάρτυς στεφηνόφορος, γεγενημένος ὠ-
φθῆς ἄριστος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ
πάσας ἠκούσθη πανεύφημε, οἶα βροντῆ,
ταῖς τῆς αἰκουμένης ἐσχατιαῖς· ὡς ποταμοὶ δὲ
βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί·
Θεόδωρε διό σε, ὡς Δεῖον Δεηγόρον, νῦν ἐπα-
ξίως μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Οράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἐαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῖ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν
και τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ και τὸ
σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, και τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· και ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων και ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰ-
κτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βί-
κτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, και Στεφανίς, δι' ὧν
σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Υπὲρ τῶν Δείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶ-
σαν θλίψιν, βασάνους και ἐξορίας· διό

διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμῆσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γένει, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ αἰεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν αἰδιδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωσμίους μαρτυρικοῖς, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπέλθων, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῆ ἐκ Πατρὸς ἀναλαμπφαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεΐλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ἱεράρχῃ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θουμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη· διὸ σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγίε· ἦν πίστει ἐορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοὺ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοῦς τὴν εὐδύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὃ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιμνὴς οἶακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρησας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τέ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἀγίε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον· διδακτικὸν πρακτικώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φετουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότην ἐμπειρότατον· δογματῶν, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἰκανώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμάσιε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παι-

δευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγόν, δι-
καίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρα,
διελθόντα τὰ ἑκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερή-
ματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἀσκησις. Ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Η τοῦ ἐλέους πηγὴ, ταῖς ἐνδεέσι πλημμυ-
ρεῖ, εὐσυμπαθέτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης
ὁ Χριστοῦ μιμητῆς, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλε-
ξανδρέων καὶ φωστῆρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ
πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν
ἰλαρότητα· φιλευσπλάγχνω γὰρ στοργῇ, Χρι-
στὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀ-
βραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησίᾳ
πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τῆ κό-
σμου προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ
ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι· ἀλλ' ἰλέω
σου ὄμματι, ἐπίθλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν,
τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον, τῶν πα-
θῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος,
δέομαι ἀπαλλάξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτη-
θέντα ὀρώσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ
ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες,
ἐμὲ τὴν τεκουῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ
προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι
ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃς θείας, οἱ τὰ θεῖα πά-
θη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἱεράρχη.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρ, τῆς οἴκου-
μένης, τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος
Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας
στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ,
κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ
φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐ-
ποιίας τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι
τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμακάρι, τοῖς
σαῖ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώ-
πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεὺς, τῶν δεο-
μένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις
τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπο-
νουμένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν
ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφα-
λὲς περιβόλαιον, ἡ ὀξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀ-

νόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἰλέω σου ὄμματι,
ἄνωθεν πρόσχεσ καὶ θείας, φιλανθρωπίας με-
ταίδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία
τῆς νεότητος ἐνδοξε, τοῦ γήρωσ ἡ βακτη-
ρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόν-
των ἡ διόρθωσις, λειμῶν εὐωδέστατος, μυροθήκη
τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιίας, ποταμὸς ὁ ἀέν-
ναος, καταγώγον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν.
Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων,
καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κο-
λάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ
κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀ-
μίεμπτος ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κυή-
σασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου
Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλεί-
πτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας,
καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφό-
ρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ τὴν οἰκουμένην
λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅ-
σιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων τὸν τόπον ἀναπληροῦσι τὰ τῆς
Ὁκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῷ χειρογράφῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται εἰς Κανῶν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Δ'. Ὡδῆ.

Ἰωσήφ. Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Τῆ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῆ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δὲ αἰῶνας αἰεὶ διαμένοντα, σκαπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδῶξασται.

Ο ταῦ ἐλέους δατῆρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρὶν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλοὺς, τῇ Δείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε πρόμῆθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, Δεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συναίψειν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειράγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκὸς, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλῶν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ Δείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς:

Ἀρδεύει με Νεῖλος γνωστικῆ παγκαρπία.

Θεοφάνους.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Αρδεύεις σου Μάικαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμὸν, ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσαν.

Ρημάτων ροαί σε ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρῶσωπον ἅπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ παταμός, τῶν σῶν Θεορρήμων, ταῖς καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Εξήμεσεν Εὐὰς ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχαφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ γ'. Ὁ ὑρανίας ἀψίδος.

Εὑπρεπῆς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφη σοι Ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμενος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελομένη σε, πρὸς Δεῖον ἔλεος.

Ιερόν ἐπὶ Δρόνον, ψήφω Θεοῦ ἐνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικαῖς ἀναφέρων, ἱεραῖς Δυσίας τε τῷ πανοικτίρμονι.

Τῆ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ Δεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρηκσας, ξένους ἀσέγγυς συνῆξας, πληρωτῆς προσάξεων, Δείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντός αἷτιος, δι' ὑπερβαλὴν, εὐσπλαγγχίας Δέλων ἐσκηνώσασε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραθάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ινα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμός, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνευσας, Ἱεουργε, διὰ Δεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἐκεία· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσεις, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίαι σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὗς ἐπὶ γῆς ὡς ἄταρκτος ἐτέλεσας· ἀλλ' ὅμως ἴδε, αὐτῷ σοι κράζω·

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων· χαίροις Χριστῷ
διδασκασμάτων πλημμύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως·
χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνευστων
λογίων· χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδό-
του ἐρμηνεύς.

Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργεῖ·
χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῷ Πνεύματος· χαίροις
παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὰ ἔρεισμα· χαίροις
πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ελεήμονα γνώμην ἀναλαβῶν, εὐσυμπάθη-
τος ὠφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέ-
σι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλήσιν,
τῇ πράξει καταλλήλον, παρὰ πάντας μάκαρ,
Ἄγιους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐ-
λέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς
κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις, θεο-
λογίας ποταμούς ἐξηρεύξω, καταρδεύων
καρδίας Νεΐλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων
σῶν διδασκῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ κα-
θαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
ταυγῆ τε καὶ σεπτῆν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,
καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ σταθῆρα σου Θεομήτορ πρὸς τὸν Κτί-
στην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἰκεσία τοὺς ἐν πί-
στει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους,
ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ
δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν
ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτὸν, εὐρεῖν ἡμᾶς
διαλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἠμάρτομεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα,
καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σημῆ τεχθέντα,
ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων,
ὀρώσα τὰ σπλάγγνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐβόας· Οἴμοι! Τέκνον ἐμὸν, τίς ἢ θεία
καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώσας τὰ
πλάσμα σου; Ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρόν καταγώγιον, ὠφθης τῆς Ἁγίας
Τριάδος Ὁσιε, καὶ ναοῦ θεοῦ κειμή-
λιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σε, Κύριος προσέχων
ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθη-
γίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Εντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης
τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγα-
θῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἀγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας
καὶ κατευοδῶσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
ματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Επανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων
αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τί-
μημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεῦξεις σου.

Γερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σο-
φίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως,
σεαυτὸν Παμμάκαρ προσκλήθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὑψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον
ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας
σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ
πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμά-
τῳται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νεκρῶσιν ἐκού-
σιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρω-
θης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερ-
κοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος,
εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρ-
τος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περι-
βολὴ τε γυμνητεύουσιν.

Θεῖαις μεθέξει Πάτερ, κατακαλλυνόμενος,
οἶά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱε-
ρούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς
ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδο-
νίαις τοῦ βίου, Ἄγνη πανάμωμε, τῷ φω-
τί τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἢ τὸ φῶς Χρι-
στὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου,
σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πάσαν
προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάν-
τορ, νοητῶς κατείληφας, ἐνώσει Δεῖα
μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεο-
φόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνω-
σίαν γινώσκωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀ-
κανθῶν, εὐρών ὁ νυμφίος σε, Παρθενομη-
τορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νησεῖα σχολάζων, καὶ ἀγρύπνωσ
τὸν Θεὸν ἐκετεῦν, ὀπτασιῶν, καὶ ὀράσεων
Δείων, κατηξιῶθης Θεόφρον πακόλβιε, μυούμενος
τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὴ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς
ἐπολιτεύσω, Δυσίας εἰρηνικᾶς, ἀναιμιά-
κτους τῇ πίστει, συντετραμμένη καρδίᾳ καὶ
πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσ-
φέρων γηθόμενος.

Ὁβίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμπας, συμπα-
Δείας ἐπαφῆκεν ἀκτίνας, τὸ σκοτεινόν,
κέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας παν-
ὄλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δει-
κῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Δεηγόροι Προφήται, μυστηρίου
σου Παρθένε τὰ βάθος, προφητικῶς, προ-
κατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγοῦμενοι Δεῖω ἐν
Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκ-
βάσεις ὀρώντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον
πολιτεῖα φαιδρύνας, ἱεουργός, ἐχρημά-
τισας Δεῖος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ
πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανής, καὶ περι-
βλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ᾄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ
Δεῖω καλυφθεὶς Πάτερ γνόφω, παρὰ
Θεοῦ, τῶν δογματικῶν τὰς πλάκας, τὰς Δεογρά-
φους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δευτέρος ἡμῖν Μωσῆς,
νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἰέρευσας σεαυτὸν ἐκυσίως, μυστικῶς ὡς ἐθε-
λόθυτον Δύμα, τῷ Πλασμαργῷ, παριστάμενος
Νεῖλε, καὶ Δεωρίᾳ καὶ πράξει κασμημένος· μνη-
μόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων
τὴν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεις, τῆ φρικτῆ σε
μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρὶ σου,
σκηνώσει, οἱ Δεηγόροι Προφήται προήγγειλαν,

Παναίωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὀρών-
τες δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἄπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄ-
» δη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῷ Ἱεράρχῳ. Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πέ-
νησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν
ἀπέειληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τῆτο πάντες
σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμη σου, τῆς
ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἰδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γηυσίαν
ἀγάπην, καὶ τὴν ὠραίαν συμπάθειαν, κό-
ρην, ὠραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην,
κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς Ἰωάννη
ἐώρακας, ἰλαρῶς σοι φθεγγομένην· Ἐὰν κτήσῃ
με φίλην καὶ σύνακον, ἄξω σε ἐνώπιον τῷ Βα-
σιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐ
διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,

Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτῃ Ἐλεπθῆς.

Ὁύτος Κύριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας
Ἄρχοντος υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βου-
λήσιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατῆρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν
βίου ἢ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν
ἐπεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκαιαν
ἐτρέφε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλε-
ξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τούτου.
Ἡρακλεῖ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένου. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν
εὐαγγελικῶς τεθεὶς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένη ἐξέλαμψε,
πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνω προαθήκην κωλύσας,
προστιθέντω γνώμη κακούργω τινῶν, τῷ Ἁγίῳ Ἀθά-
νατος, τῷ Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρίψας δὲ
ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλεῖστα πεποιτικῶς
δαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν
ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν
λαβῶν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος
καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν
Λόγω κατάρδει, καὶ θακῶν, Νεῖλος μέγας.

Ούτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωρίζομενος. Σεμνῆ δὲ γυναικί συζευχθεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκῶν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι· μερίσασθαι τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, τὸ Σίναϊον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατεληφώς, συντῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπέλθοντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς Δείας δὲ καταξιωθεὶς ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικούς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεῖς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεῖς πλείστα, καὶ πολλοὺς τῷ Δεῖῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσεικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὡς φασι, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμῷ ναφ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργῆ, Ἐπισκόπου Φραγκίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἀξίός σου Μαρτίνε.

Ὁν καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους, ἐκ Δείας ἐπιφανείας, θάρσος λαθὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελία, συμμίσξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχῶν δαξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῶ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετελεῖ, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προῆλθεν αὐτῷ τις προσαιτίας· καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλεισμένην συμπαθήσας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορήξας ἐπέδωκεν· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνηθεύοντά ἐνέδυσας, ἴσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονῆρη βίον μετέθηκεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῆ ἀσκήσει ἐγγυμασάμενος, καὶ τὰς Δείας ἐκμεληθείσας γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περιστεράν ζωσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδομένου βοηθήσῃ τῆ χρεία, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλείστα πεποιηκῶς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ἁγίας Προφήτις Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθνήσκειν,

Ἰεροβοάμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Ούτος ἦν ἀπὸ Σηλώμ, ἐκ πόλεως Ἡλεί, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ πάλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἠλεγξε τὸν Ἰεροβοάμ, ὅτι δόλω πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεύγος βοῶν πατεῦντων τὸν ναόν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὃν

περ ἔλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκοτήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανῶν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς θύρας Σηλώμ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος,

Ἐῤῥηφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Ούτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυριοῖς μέγας γνωρίζομενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη· καὶ εἰς Μεδιόλαιον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὄθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρῆνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. Ὄθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπιτράπη τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῆ φιλοπτωχία ἐξήστραψεν, ὡς τε πρῶτον μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τυχοῖ αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκίπασθαι, καὶ ῥιγούντα θασάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ διομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτέ, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστῆσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμῶν, ἐκείνου μὲν ἀνίστησι· τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θαρρέτως καὶ ἐπὶ τοιοῦτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Εὐφρος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανός, νέοι ἔτι ἀκμαζόντες. Κατασχεδύντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαραθῶ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβυθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εργοῖς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῶν, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλitos γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσὸν σοι· τῆ πλουσία σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θεράπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μὴν τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμε-

νον Παρθένης· ᾧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ἑρανοῖς, ὠφθης πολύφορος, καρποῖς ὠραιότατους, προσάγων τῷ Δεσπότη, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡσὴ Παμμακάρι γλῶσσα, καταρράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκει· Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ, ἐν γῆ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θαυμάτων, ἐνετύφας καὶ ἐψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νικηταί τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὑψί σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελεήμων ὠφθης, πρᾶος, εὐσυμπάθητος, ἀκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερώς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεία· Ἐλεήμων ὄθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλαίψαντας Ἁγίους. Θεοτοκίον.

Ρείθρου ζῶντος ὠφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πiónτες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Αρετῆς ἀντείχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέτης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικὴς θορύβης ἀποδράσας, ἡσυχίας ὄρωμα προσωμίσθης, καὶ τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ασφαλῶς γινώσκοντες Παρθένη, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελωδῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» **Μ**λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνη
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἰνύμουν, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'· Κυρίως Θεοτόκον.

Γδοῦ σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυαῖς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ως ὄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆς σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταυγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡσὸν καὶ Ἅγιον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, ταῖς σοὶ προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανείσα πλατυτέρα, οὐρανόων Παρθένη, τὸν φλογισμόν μου στενέμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμά καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθαρῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικῆς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθρὸν· τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, ταῖς τούτῃ διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι ταῖς ψυχαῖς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδεδώκας.

Γέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλασθηγῷ, τῆτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ἔ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελούντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένε τῆς γυναικός, τὸ ὀλίσθημα, Λόγον κηύσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταῖον δυνάμενον, τὸν δὲ εὐσπλαγγίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεισιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρῦν ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνιμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶ Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν ταῖς ἐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἰριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόρα μητρικῶς· Υἱὲ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμίσας καλῶς τῇ ἐγκρατεῖᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρωθείς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χρισθ.

Θεῖα ἐμπνεύσει τῆ Λόγῃ, διαδραμῶν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογματῶν σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χρισθ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλιδωτὸν φῶς, ἠλιακῶς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογματῶν εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῇ εὐσήμεῳ γὰρ βοῆ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσισ, τὸν χώρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σάλπιγξ χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, εἰδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θεοῖς σου διδάγμασιν.

Στίχ. Ο ἱ Ἰσραεὶς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βωῶν, Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ, Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιῶν, στιχολογῶμεν τὴν Ἀ. Στασίαν τοῦ Ἀ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ, τὸ, Κύριε ἐκέκ ραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογματῶν πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμὸς διδασμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδασμάτων ἅπασαν τὴν ὑψηλίον τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσιζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλὸς καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἄρρηκτος, τῶν πιεσῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφαίμλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ἕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβαίων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τὴς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράϊστος σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέλευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τῆς στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμαζέται θάλασσα παρὰ Κυρίου. Διὰ τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱαῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδέυτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λαίρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῆ χειρὸς ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθεῖα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκησι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομῶντος ἐστίν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὁμοῦς ἢ ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθινῆς αὐτῶν κατὰ σειράν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἠραρισμένα ἐνθεν κἀκεῖθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, πρωθύστερον τὰ πολλὰ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. 32. **Σ**τόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γενᾷται εἰς ζῶν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τὸς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τὸς ἀξίως αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ καλλεῖς αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός με, καὶ ἐζήτησα ὑμῶν ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστι ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκαζεῖν· ἐπίσταται στροφαῖς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστιν παρὰ σοί· Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8. 14. **Ε**γκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκειται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὧς ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἔστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θῆσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκειται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι, καὶ ἐναντιῆται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομαζεῖ. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν· Βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ· Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρι καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα

ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζῶης ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σωζῶν ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, καὶ δίδους τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α'.
Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδαιτήμα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἀνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εἔχευθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔχρησέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας ταῖς γλωσσαλγίας τῶν αἵρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύση πρσβεύων, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἀκακὸν καὶ ὀσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· Μετάδος ἡμῖν τῶν πρσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέαις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαιρήσα βοᾷ σοι· Κεκόρησμαι ἐκ σῶν χρυσοδρύτων ναμάτων, καταγλαῖσθεισα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραείων σου παραινήσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον ἐνῆμαι, συμβασιλεύουσα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· Μὴ ἀποκάμης δεόμενος, ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμῳ ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ σαφῶς

ἀνεδείχθης· καὶ ὢν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελαμβάνων, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσεργε τῶν δογματῶν σου, καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικᾶς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς. Διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσόρροα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Δερμανοῦ.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννη αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡσπερ τινα κόσμον βασιλιχόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περικηοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα· καὶ πάντα συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τείχος κεκτῆμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὐδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διασωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγές καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἡ γλῶσσα ἡ φιλανθρωπίως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσύμορφος· χελιδῶν ἡ χρυσόστομος· περισσεραίτε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρανα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· βεῖθρον χρυσοιδέσατον, προχέον τὰ νάματα· στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἡ χορηγία· ἡ τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· ἡ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἡ θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπέτελεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ Πατέρα ἔθεντο· σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, ταῖς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθάρειψαν· ὅθεν θεοειδέσματος, Παμμακάρο γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχία κοσμήμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορόμημον Χρυσόστομος, χρυσοργῶν ταῖς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσις Πάτερ, καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστός, ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας, τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βρωμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσπρινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν ἀκούμενην ἐφώτισεν ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐδὲ ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκυσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσι

ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκφώνησας τὴν φιλάργυρον πλάην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμνῆς σου, ἀπελάθης μακάριε. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐόρταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πιστεῖ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δεῖναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Σκευὸς ἐνθεὸν τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνων τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπάντησας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ἀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοῦς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδασκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραγὸς τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἀγνή Ἀειπαρθένε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσι ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλσον, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδόμενη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεὺς νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμακάρο Χρυσόστομε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὅτε ἐχθρα συνόδοι οὐσα παράνομος, οὐτε μῖσος Ἀγούστης οὐσης παράφρονος,

τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβησαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, το Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύει εἰς Τριάδα ὁμοῦσον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
» Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ
» Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν ὡς Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου παναμίωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παραὶ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τέλοχεύτρια.

Εν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἄγνη, ἀξιώσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγὼνός θέρμωτος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν παλαιοῦν πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὁλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλολαμπῆς ὠφθης, εὐχολος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμακάρι ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεία διδάγματα, χρυσοειδῆ γλώσση, γνώμη τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὠφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μέγιστος Παρθένος ἀμόλυτος (*).

Καταβασία· Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου· Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφθῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογενῆτορ Παρθένε· σὺ με κυβερνήσον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε,

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἁγίου, εὐρυθρον καὶ γλαφυρόν, πρὸς τὸ, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου· καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστὶ τὸ Ἀλφάβητον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφιβόλως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχου, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων ποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν, ἔχει προσέτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ· καὶ Οἶκον, πρὸς τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης, ἀμφοτέρω οὐκ εὐκαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποιήμα.

Ικετεύω Παρθένη, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκήσασα, μόνη Πανάχραντε.

Εύεργέτην τεκούσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κηύσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθεισιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένη σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺν Χριστοῦ πεπλουτηκῶς, σὴ καθαρά πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑψηγῆς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριῶδες θεόπνευστε.

Εκ τῶν ἀσυλῶν θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδασμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς αἰούρας τῆ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὁλως Παρθένη, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγιοσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γενένης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλσεινότατον χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχῆ μου καὶ στέναξον·

καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δαίκρισι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἄγνην, δι' ἧς πταισμάτων, δίδεται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡρδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου· καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχον κηύσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ο ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράνδαντον, κερτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακεμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη αἰεπαρθένη.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἅνω, Ἰωάννη παμμακάκρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσαεῖδεσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτη, ἐκβρουύση τὴν χάριν τὴν ἐνθεον.

Ολος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμακάκρ Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀριστα διδάσκων, παμμακάκρ καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινήσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχηματίσας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφήν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξῃ τῆ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Εμπλήσον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Γάσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκωμεν φωτοεδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπαζόντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ αἰοῖδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιφραζάμενος, εὐσεβείας ὄπλοις, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς χορείας συνθέσσω τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὡσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἰσιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐδίασις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσαγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **Τ**ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός, τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίτῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῆ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν, ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα,

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμακάρι τῶν ἀρστών, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὠφθῆς, περιδέξιον ἐδραῖωμα. Θεοτοκίον.

Ὁπαντοκρατορικῆ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλόνηρωπος.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεία σαφῶν. Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐ-

τὸς ἐμεγαλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν ταῖς παλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπίστευθη, καλῶς ἐμπορευσαίμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναι μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνμνήσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἄφηκεν ἡμῖν ἄλλο ταῖς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη. Ὁ αὐτὸς ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατὴρ Σακούνδου στρατηλάτου, καὶ μητρός Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτῆσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιθάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα παρὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφῆν, καὶ εἰς τὴν ἄκρον τῆς περὶ αὐτῶν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἀγνεία καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικῶν ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονου, καὶ Πρεσβύτερου γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττους ἀριθμοῦ, περὶ τε μετάνοιας, καὶ τῆς ἐν ἡῆσει καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προστασίᾳ, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπημφίσι, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλέως καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξιόμενος. Ἐπίτεινε δὲ πλεον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδῆν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖᾳ, ὡς βραχίος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕδρου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἵσταμενος, καὶ σχολίοις τισὶ διαδασταζόμενος· εἰδὲ που ἐπιλάσει, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς θεωρούμενους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις εἰδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακίεσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοι τοῦτο καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσει πρώτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινος, καὶ ἡ χήρα ἐπιβοῶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήκει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχευ· καὶ μὴ κειθόμενον τὴν βασιλίδα δεξιόχευε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζαβὴλ ὑποδείγματι ἰσχυρίσθη. Ἡ δὲ ἀποθνήσκου-

ται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπέλαυνε αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξοριθεὶς, καὶ ἔλιψεν προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφοροῖς, τοῦ ζῆν ἀπῆλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομιησῆς, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπειθείας προξένου. Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευταίην, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἢ λάρναξ, ἔνθα κατετίθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσόστομου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἴσται, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἴσται.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανησαντες Παῖ-
» **Δ**ες ἐν Βαβυλῶνι, ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριαδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπότη-
» **σαν** ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐ**λογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰ-
κονομήσασθαι, ἐν μήτρα τῆς Παρθένου,
κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προσταίτην ἀνέδει-
ξαις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας
τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας,
καὶ θύραν μετάνοιας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδει-
ξαις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελήτην τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀ-
γνήν δυσώπησον, ρυσθῆναι τῶν πταισμά-
των, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει
κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Σωματίων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας
Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ
σκέπῃ σου τῇ θεῖᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ
τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου Θεοῦ συγκαταβάσιν.

Χριστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχκίας
μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυόμενος ὄφθης, τὴν
σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ἀλαψύχως
Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαλίαις σου
πᾶσαν δαίνοισιν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις,
τὰς ἀρρώστιας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρ-

μῶσι συμπάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὁσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνην κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρα σου δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαματίων τὸ δαψιλές ἐπιχέεις, τοῖς πτωχῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ταῖς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς ταῖς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφοδούς Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἶνονεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὀμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπαύμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βωῶν. Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ ἱστοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμότερον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμακάριαν Ἰωάννη.

Νεανικήν τὴν ἐνστασιν, ἀταπεινώτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδείξαι, θερμῶς προξιάμενος, ἀδικημένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατῆρ γεγεννημένος, ἱστοργικῇ διαθέσει, βωῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστὴν σου Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία; Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφήρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησαίμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζῶν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνεδείξεν ὁ Χριστὸς, καὶ παταμόν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροαῖς, τρυφῆς ὄντως χειμαρρῶν, ἀφέσεως τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὠφθης εὐσεβείας θεοφεγγῆς· καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, γυν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνή δεδοξαμένη Μητῆρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περισώζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ

Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένη· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὡς Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουνται, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένη παναμώμητε, Κυρία μὲ καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσόσωμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰώνιων ἀπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων καταβρύτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ἡλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγαίνων γεγένησαι, ἀστήρ φαινότατος, λαμπρὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῆ κοσμικῆ διαπαντός, γεμαζόμενος ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγος Χρυσόστομος, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αδίκως τῆς ποιήνης σου, ἀπελαθείς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς

ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σέ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σα θεοπαράδοτα λόγια· διό στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλεξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῇ ἱερεῖ σου προσφέρει μνήμη, πάγχρυσον τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσθευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην,

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως Μάκαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδείξαι σοὶ τὴν ἀφραστον· καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθομένου τετύχηκας, τούτῃ παραυτίκα, δεξάμενος σφραγίδα τὸν Υἱόν· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεῖαις ἀναβάσει, διαπαντός κεχηρμένος ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δὲ, τὴν

αυτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν· Πα-
τρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀποδει-
ξεις· Υἱὸς δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνω-
ρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαί-
νεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δό-
ξα καὶ προσκύνησις.

Οργανον κρουόμενον, ταῖς δεῖκαῖς ἐπιπναί-
αις, καὶ ταῖς ὑψηλήσιν, τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος ἐχηματίσας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, με-
λωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγελίον, πυ-
ρίνη γλώσση σου, πᾶσαν τὴν αἰπάτην κατέφλε-
ξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον
γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δεσ-
πότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῆ οἰκουμένη ἐ-
κήρυξας, Φίλιππε Δεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀσραπαῖς
πυρωθεῖς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ·
τόν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὐ-
ρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται· καὶ
γὰρ οὗτος σφραγίς ἰσότητος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυ-
πον· Ὀν Ἀπόσταλε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμέ-
νους τῷ Δεῖῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδί φύσεων
ἀσυγχύτως γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἰκέτευε σεμνῇ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος (*).

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχ-
θύνας ποτε, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν
ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς θεοπρόβλητος· λό-
γων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησε· Σταυροῦ ἀγκί-
στρω, κόσμον ἀνεῖκυσεν· Ὡ οἶον θῆραμα, τῷ
Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός! οὐπὲρ τὸ μνη-
μόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀποσταλεῖς
ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον
λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς
θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνεδείξε· τὸν κόσμον

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωή-
χου, εἰς δὲ τοὺς Αἰνοὺς τὰ παρόντα προσόμοια· τὰ δὲ ἐκεῖ
προσόμοια ἐλλείψουσιν ὅλως.

θεῖως, μετεστοχεῖωσεν· Ὡ ἔργα πίστεως! ὦ
δυναμίεις ἀρρήτοι! εὖ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγᾶ-
ζον ζωῆν, ἐν σοφίας ἐντλήματι, τοῖς ἐν
κόσμῳ κέκνηεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀ-
φ' οὐπὲρ ρεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ
θαυμάτων, ρεύματα πίνομεν· Ὡ οἶα δεδρα-
κε, φοβερά τεράστια, ὁ θεουργός! οὐπὲρ τὸ
μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠπολούθησας Χρι-
στῷ· καὶ σφραγισθεῖς τῷ ἐμφυσήματι
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεσταλῆς ὑπ' αὐτοῦ,
εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς
ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀ-
πόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θεοῦ σε
πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν
σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἰκέτευε παμ-
μακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου·

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγιε Φίλιππε.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου
ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμῶν προφρόνως.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ
θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνεδόμενος τρανώς,
θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν
αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ο τοῦ Πατρὸς σοὶ τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑ-
ποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθη-
τῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγενώσκων
ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς,
οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ
πρόσωπον ὄρας, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Εκλειποτότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός,
προελθὼν ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περὶ τῶν
ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

Ἐδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Γπάρχων ἐμπλεως φωτός, πρακτικῆς ζω-
ρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγαλῷ, γενομένῳ μεθ' ἡ-
μῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιπ-
πε Δεσπέσιε.

Κρηπίς δογμάτων εὐσεβῶν, ἢ σὴ μυσταγω-
γία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ
τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα
τῷ Γεννήτῳ.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν ταῖς ἀν-
θρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων
τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει,
Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

Επί σοὶ Πάναγγε σεμνῇ, πεποιθῶς μὴ ἐκ-
πέσω, τῆς εἰς σέ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς
Μήτηρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν
παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ελατῆρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φω-
στήρ τῶν ἐν σκοτίᾳ ἀποφανθεὶς, ἔδειξας
τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ
ναὸς εἰδῶλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας
Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν,
καὶ τὴν Δείαν μου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζο-
μεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φί-
λιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ομβροφόρος νεφέλη πνευματικῆ, ἀληθῶς
ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄ-
ρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδρα-
μῶν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσιζεις τὰ πέρατα, ὑε-
τοὺς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν
διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμήν τὴν
τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπό-
στολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ
βρέφους μολύνas ὁ μαρὸς, καὶ λόγοις
καὶ πράξεσιν, ἑμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ
ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλ-
λην ἐλπίδα, πλὴν σε Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι

τῷ ἀχρεῖῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν
Παναύχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμο-
λογῶν σοὶ τὸ, Ἠμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι·
εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἐδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ηλίου σκῆνωμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός,
καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικός, τούτου
τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ,
τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθει, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμ-
βληθεὶς Δεῖον ἄλας παρα Χριστῷ, ταύτης
ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεοφάν-
τορ ἀξιάγαστε.

Γσχυὶ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαι-
μόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὠφθης
δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζῶης Δείας
εὐαγγέλια. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίου, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ σέ ἀληθεῖ, Δέσποινα
πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκου
καταγγέλλουσιν.

Ἐδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Γὸν ψυχολεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις
σου, Θεορρήμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς
θανατηφόρῳ κενρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς
ἀληθδόνος ἀναρρύόμενος.

Πυρίπνους ὄλος ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ Παρα-
κλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε,
τοὺς ἀποφυγέντας ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς
πίστεως Δέρμη ἐζωοποίησας,

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, ταῖς ἐνδιδο-
μένας σοὶ λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος,
καὶ διαβιβαζὼν τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων
καὶ προσάγων, ταύτους τῷ Κτίστη σου.

Θεοτοκίον.

Ο λόγῳ πάντα διμιουργῶν, καὶ σοφῇ προ-
νοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος,
ἄκρα εὐσπλαγγνία, δημιουργεῖται ἐκ σου, καὶ
σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγγε γίνεται.

Ἐδὴ ε'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαιομένην, βλέπων τὴν
πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀπο-
στόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ δηνηοῖξας Σώ-
ρακος πτύξιν, Χριστέ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας
τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Υπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὠφθης κα-
τάπερ ἀστραπῇ, τῇ οἰκουμένην φαίνων,
καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν σαλαζῶν, ὡς Θεῷ δρόσος

οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγ-
μένος, τὴν δωδεκάριθμον, φαλαγγα συμπλη-
ρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλβιε.

Μυθεῖς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ
θεῖος Μαθητῆς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐ-
πιβλύζοντα τρυφῆς χειμαῖρόν, ὡς ἐπικλύζον
κύμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,
καὶ τὴν σὴν ἐνδοξον, κένωσιν Ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν εὐηγγελίσαστο. Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας
θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν
τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέ-
σω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτι-
σμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμά,
τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
κητώσις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς
ἐκ θαλάμου τοῦ θνός ἀνέθορε· προσεφώνει
δὲ τῆ κουστωδία· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχάς.

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ
πάθους σου, τῆ ἀκουμένη Θεὸν σε ἐκή-
ρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκε-
σίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν
σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδά-
των τὴν φύσιν δειμάμενος· τὴν καρδίαν
μου στῆριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας
τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ
τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω
καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω
τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίπ-
που, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στιχοί.

Ἀρθεῖς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἦρθης κακκεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαιᾶ τῆς πόλεως συμπολίτης Ἀν-
δρίου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὦν τὴν σύνεισιν, ταῖς
βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου
παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὐρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βα-
πτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρίπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ,

μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναήλ, ἔφη· Ἐὐρήκα-
μεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλά ἴστιν ἰδεῖν ἐν τῇ Σιοπνύστῳ
Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιατίδα γῆν
κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συνα-
πτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖ-
σα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις
εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοῖς
καὶ ἑλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ραβδιζόμενοι, ἐγ-
κλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μα-
θητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύτ-
τοντα τὸν Χριστὸν· ὅτι καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νι-
κάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχου οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀν-
θυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ
τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγά-
λους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτάθη· καὶ οὕτως εὐ-
ξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέβητο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ,
τρόμφ ληφθεῖσα, καὶ ἤχον ἐκπέμφασα, ἐσχίσθη, καὶ πολ-
λοὺς τῶν ἀπίστων κατέπειν. Οἱ δὲ λοιποὶ, φοβηθέντες, τῷ
Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέειπον κριμαμένοις
οἷσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀ-
ληθινῇ πίστει. Εἰς οὗτω συνίστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει κατα-
στησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν Σαυμάτιων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαινότατος Ἀστὴρ, καὶ μίγας τοῦ Κυρίου Ἀ-
πόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦν τὴν Γαλιλαίαν κηρύσ-
σων, ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, γύναιον αὐτῷ προσυπαντᾶ, ἐκ-
καμίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἷα Μητῆρ, ἀμίτρως ἐκό-
πτετο. Ταύτην ὁ κηρύσων κατοικτεῖρας, καὶ τῷ δεξιᾷ
τῷ τεθνηκῷ προτείνας, Ἐγχειραὶ· κελεύεισαι ὁ
ὕπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ
τῇ πενθούσῃ βακτηρίᾳ τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν
οἰκίαν παρσκευάσεν. Ἡ δὲ τῶν ἰχνῶν τοῦ Θαυματουργοῦ
δραξαμένη, Ὁν ἀνέστησας, ἔλεγε, δι' ὑδάτος
ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάρι-
τος, Ἀπόστολος ἐγγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζόμενα τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἐνθα
τὸ ἀπλῶν τοῦ λόγου κᾶν εὐτελίξειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβουλο-
το, ἡ πράξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπισχεῖν ἔπειθε.
Καὶ λοιπὸν τί θῆ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ πε-
ρὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἠττώμενοι; καὶ
γὰρ, ὡς ὁρᾶτε, ἄγροικος οὗτος καὶ ἀπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
γοις ἡμῶν ἐγκρατῆς καὶ περιφανῆς ἀναδείκνυται. Το-
γαροῦν δὲ ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν
Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατῶ-
ναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστείλλουσιν. Ὁ γοῦν
ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλήμ γεγυῶς, μετὰ τὴν ἐ-
πίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἀρχουσίαι ἐπε-
τράνωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τοῦνομα Φίλιππος,
ἐκ τῶν ὧδε τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὁς ἄ-
γροικον μὲν ἐπιφέρειται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν
ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλον ὄνο-
μα Ἰησοῦν· ὃ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον
εἶχε δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδακῶν. Ἀλλάγε σὺν
τούτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἐκπλήξιν ἔπραξεν. Ἀπολιπόντα
τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χώρον τῶν τεθνεώτων με-
ταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λεί-
πεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου ἀξιά-
νεσθαι, εἰμὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγίνοι-
το. Καὶ ὅθ' ἐξ αὐτῆς μετὰ σεβάρως καὶ ἀλαζονικῆς

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιεραματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλπαίνων. Καὶ μῆτις ἄρτου γευσάμενος, μῆτις τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαρίζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυάτο. Καὶ τὴν ἐξαλλὸν τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφωτισμένον ἀνεῖσι θρόνον, πάντων τῶν ἰλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ δέους παριστηκόντων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μίσου, τῷ Ἀρχιερεὶ ἀπολογησόμενος ἴστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρτητο. Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε, ἀθλιώτατι πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς ἐπὶ αὐταῖς ἀφελεστότους ἀποκλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελητηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπικνωμένους ἀνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; Καὶ ὡς ἠπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν. ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ ταθῆναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξυλῷ ἀπρωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἱκετηρία ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκαχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἀωρὶ τούτου ἀποσυλεῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνευσάμενοι τούτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγγηγεῖναι τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἰς ἐστὶ καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχιεπὸς, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολίσων αὐτόν. Ὅν περ, εἰ βούλευθε, πρὸς αὐτόν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρειστώτες ἐνηπείζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτόν ἀντερεῖ. Ἠρέμα δέπως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεὶ ἔφησεν οὕτως. Ὅτι ἄνθρωπου, ἵνα τί ἀγαπᾶς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἐπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπίθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταῖς σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν. Συμικρῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρηστον ἐγεγονέη. Τότε τοῖς παρατυχῶσι τὸ γεγονός γοητεία προσεδόκατο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἀνοια, ὅτι ἐπικρατία τῶν δαιμόνων ἐνεστί τούτοις. ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἐλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποιήσον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιούντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναδύψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτην ὑγιείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμεταβολὸν τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φωτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενεότερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιούσα, τὰ καθιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλῆνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατέιχε, καὶ πάντας καταφυγὴν Ἀπόστολον ἐτίθου, μεγάλη κράζοντες τῇ φωνῇ. Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττεόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστακτικῶς πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κάμουμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐθάπτει· μό-

νος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοیان ἡ γῆ, πάντων ὀρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθάν καὶ Ἀβερῶν, βιαίως τούτον ἔνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσον τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκιψιν οὐρανόθεν ἐζητεί. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ εἰδείκνυτο αἰτοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἰσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναβρῶσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδακῶν πόλεις διαδραμῶν, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει, νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀκκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποδάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἄζωτιδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκίματι καταχθεις ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἐσπέρινον διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γούν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρόνῳ τῆς συνηγῆς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμὸν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθίσθαι. Εἶτα, προσελθούσα τῷ οἰκίῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενέκαλε. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, Ἰπὲρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προϊέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδυνάτο τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους Θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκίματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὅν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀφισθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κειλεῖται. Καὶ τούτοις τὸν ἴδον τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνιραμῆνος λόγον, πανοικὶ καταβίβλας ἐθάπτει. Τῇ δὲ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος τὴν ἰαοσὶν τοῦ πατρός αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς υἰγιαῆς χάρισσεται, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωτῆς ἀναστάσασα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ, τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθεες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκίον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργεία τοῦ πατρός αὐτῆς Νικοκλέους, ὀπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξαζούσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεραπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, εἰδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγγῶροι δολοφονῆσαι τούτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφασει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἠρως δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδοσιμώτερος, ἐξᾶραι θέλων τοῦ ληθασιμῶ τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ κίθανολογούμενος, οὕτω πῶς ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε· μηδὲν ἡμῖν ἀδικεῖν καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὡς ἐπιστήμῳ τῷ Ἠρῳὶ ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν ἄγων εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἠρώος γαμητή, ἐδυσφῆρι κατὰ τοῦ συνώνου, λύσειν τοῦ συνοικεσίου ζητούσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προκοπῆς, εἰμὴ τῆς ἀκίας ἕξω βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγωνίον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἠρῳα ἐωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμνεῖν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

νος, τὴν πρὸ μικροῦ γαλεπαίνουσαν, οἰκίτην τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκιάσαν, Ὁ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ Σαυμαστός οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τοῦτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἡθῶν κατάστασις. Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἡρῶς ἔφησε, καταγγελεύς οὗτος, ὦ γυναῖ, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκῆι, ανευδοκίως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανεὶκί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιουκίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἠττώμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξωρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἡρῶος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἐξείσι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνημέρωσ κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀριστάρχος ὁ Ἐξάρχος τοῦ βουλευτηρίου προσγῶν, Οἰδά σε ταῖς μαγίαις ἐναμβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰμὶ ἀποθίμμος ταύτας ἔση, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολείσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως ἐπιζητήσομεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσηλακίζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἀτακτον ἐπιτεχνεισάμενος σωφρονίσει ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἔστιν ὑπὲρ τῆς, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξιφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον, ἀναγόμενον λόγον ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πάσι σωφρονισμός. Ἡ προταθείσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἥς ἠγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετέφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κενώφωτο ταῖς ὡσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξίστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δύναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφῆ ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτής εἰς ἔστιν, ὁ ἐκ χόδς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὃ εἰμὶ προσέληπτε, καὶ αὐτὸς ὁ παθῶν οὐ τυξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, ταυθεῶς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφὴν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπάροντες Ἀριστάρχῳ, χλιυάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τούτου ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσομεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσνύξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραιὰ τῇ φωνῇ λέγει· Θεοφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέψξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ, ἀποβάς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέειπε λέγων· Ἐυχαριστῶ σοι, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἰπὸ δύο γὰρ ἐξοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγγων ἐξελκόμενος βιαίως, ἐτι μικρόν, εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλίθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξίστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὃν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθῆς ἔστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστακτῶς προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγῆσας τὸν Σόρβον, διακαλύπτεται τῷ Ἡρῶϊ· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνῶρθωσεν. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἡρῶς, τὸν Ἀριστάρχον

ἐπέτελεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρίφικτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς καταγγέσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσίους Διούς τῶν ἐνδειῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστακτῶς εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκείσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἡρῶα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἐτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας καταγγέσας, καὶ ἐπυξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶν.

Ω'ς φέγγος ἐξαπεσταλῆς, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγαῖζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ Θεοῦ Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς τοὺς ἐν σκότει, μελωδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρ'ητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ουσίας ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἠνωμένας Ἀγνή ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ὃ κραυγαῖζομεν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Νόμων πατρῶων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπέτελεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμάκαρ· καὶ καθοπλίσας, θεῖα δυναστεία τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήτητον, ὡς ὀπλίτην βωῶντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρ'ώμη τῇ θεῖα δυναμούμενος, ταῖς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γαῖρ εἰρήνην, κληρὸν ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηναίαν κατάσασιν, ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῖζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολω τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκῶ-
θέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητῆς

τούτου γεγόμενος, καὶ Θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολος ἠνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, ὃ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένη· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός, εἰς ὑπάρχων ἀμφοτέρα, ὃν ὑμνοῦντες βωῶμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλευόντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὧ οὐκ ἔχωνεὺθησαν πυρὶ, τῷ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτη δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιομένος ἔνθα ἢ ἀνέκφρατος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἢ χαρὰ ἢ ἄλληκτος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἰ σκηναί, πάντων Χριστιανῶν ὑπερέχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Οραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, Θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότη σου Θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὀσίοις, Ἱεράρχαις, Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἰλασμόν, πίσει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ Θεῖαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομήτορ τέτοκας· διόσε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἀρμόζοντες Ἀγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ρίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,

» τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσταίς, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ Θεῖαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτίνα, Θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένη, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ Θεῷ καὶ Θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περισώζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, Θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ος ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρωμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, ἀδηνυκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαραδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὠφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνώσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ εἰς Θεωρίας ἐπίθασιν ἐσηκῶς, Χριστοῦ ὀπαδὸς ἐχρημάτισας, τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, καταποικίλας διδασκαῖς· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'.
Ω'δή.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὐριου ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστίας τῶν Χριστουγέννων.

ΤΗ ΙΕ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν
Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τέσσαρα,
δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αβίβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμασίος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινήν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλίασει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερώς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσαριθμοὶ, Σαμωνᾶ Γουρία, καὶ Ἀβίβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι· ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, ταῖς χαλεπαῖς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλέω φρονήματι.

Ὀρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα πανεύδιον, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διακωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ νομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δ ὄξα, Ἦχος β'. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Ἡ Ἐδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῶ τῶν Ἀγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου· καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. Δεῦτε ὦ φιλέορτοι φωτίσθητε. Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῆ περιπολεύοντας. Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἶον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδαίμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν. Διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα· καὶ ἐκτενῶς δυσωπούσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τῆς ἐν πίσει ἐκτελεῖντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρῶν πηγᾶς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον καὶ δοξάσθητι ὅπως, δάξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης

Εἰ δὲ βούλει, εἶπέ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου· ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκαλαῖς ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, ταῖς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὡς περ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως· καὶ ὀρεκτῶν, γερῶν ἀπολαύσεως, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποίαις οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνᾶ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάντῳ,

τῶ ὄντι ἐν Λευίταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον· ὅτι θερμότατοι πάντων προασπισταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι (*).

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστεάς, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν Ἀΐθιον καὶ Σαμίωνα, ὅτι παραδόξως ἐνεργῆσαι τοῖς θαύμασιν ὄρκω γὰρ οὐ παρεῖδον μεταναστεῦσαι κόρην, ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἷτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γόθῳ, ἄμυναν ποιήσαντες. Δί ὦν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυφόρησας, ἄνθρωπον γεόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπαλλάξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Γόβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγμεθα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμήσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἐτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν Ἁγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας, ἄστατον ἀγλύν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πυλῦφωτοι, ὡσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀποστίχων Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἐνστασιν, ἐπίδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Υμᾶς πρὶν υἰοθετήσας Ἐνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς, κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνῇ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάλιστα, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ρύσθηται τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογισμῶν Ἁγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἀθλήσιν, πιστεὶ ἀνυμνοῦντας πρὸςθεύσατε.

Εν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Γάσεών σε πηγὴν, ὃ τὴν σὴν μήτραν ὑποδύς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· κόρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρος κινδύνε, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἁγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθλοφόροι Πανεύφημοι, πρὸςθεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

ἀγκάλαις ἔσχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπῃ τῆς Κτίστῃς μου. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις παναίμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωρῶσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοῶσά μεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ἦδη δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθῆραὶν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελούντας, μνήμην τὴν πανίερρον, αὐτῶν καταυγάζουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδραίμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, δῆκη τῶν Μαρτύρων· βρῖκει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ομολογοῦντες τῆς Θείας ἀικονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, αἱ θεῖαι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἔννοιαν ἐκύψατε ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόσον ὄφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ εἰειπάριε ἀχαριστε!

Ἦδη ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγῶνων ἐκλάμποντες, ἐφάυλισαν τῶν τυράννων, τὰ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβουλοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, αἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Πῶσπερ ἀγαθῆ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι παλιτεία, φιλοπόνῳ πλουσίως, αἱ θεῖαι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομήτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ἦδη ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται Θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανώς τὴν πίσιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἦρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακούμ μετάρσιος αἵρεται, τῇ τοῦ Δεσπότητος προστάξει· δι' ὑμῶν δὲ κόρη τυραννομένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένη ἀποκαθίσταται.

Αστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίσει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκηνώσεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ρῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντευξέσι δυσωπούμενος· ὅπως, ἀδούλωτον κεκτημένος τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γὰρ, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κραζέσαν τὴν κόρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γεργίου, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Στίχοι.

Ξίφος τελειοῦ Σαμωνᾶν καὶ Γουριάν,
Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑτάρους.

Τούτων ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας ἤβησαν ἐπὶ Διακλιπτιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου δουκός, Γουρίας μὲν ὀρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γανάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπειθόντες τοὺς ἀνδρώπους μὴ ζῆειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθω βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ, λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διώκται, τὸν μὲν Ἁγίου Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἐνὸς ποδός· καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμάται. Τὸν δὲ Ἁγίου Γουρίαν ἐῷσιν, ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον εἰκίστα· καὶ τῇ ἑσθῆν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διώκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄβιθος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβλήθεις, ὡς διδάσκων τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται· καὶ ἀφεθείς πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἶξας τῷ Δελημάτι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάτια ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φονέως. Καὶ οὕτως ἐτίλισεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρούμενην,

Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρούμενην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπίδιου, Μαρκελλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσι στέγειν φίλοις,
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπίς ἠρέθιζέ σε.

Ο μακάριος Ἐλπίδιος, εἰς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικά πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστάς σὺν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ὧ, πίσεως καχλαζούσης ἀνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροὶ τρίβλοι ἡδραῖοντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσιν τὰς σάρκας καταπαίρεται. Καὶ βόθρῳ βληθείς, καχλαζόντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσεως, καὶ στίατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλιῖσθαι τὰς κατακαΐσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμύεις ἑτέρους χυμοὺς, μετὰ καὶ ζείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκραμένους, ἐγγίεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἐπιτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκελλῷ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπαλοῖς ἀγρίοις τὰ μῆλη συντρίβονται· καὶ πορὶ ἐναπορρίφθεντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρα τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐζυῶς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μεταθῆναι εἰς ὃν εὐδόκησε

τόπον· τὸν δὲ Σαυραστόν Ἐλπίδιον ζωῶσαι τε αὐθις καὶ παραθάρρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανόν, Θεασάμενον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνευδότης δὲ μασιτίζεσθαι, ἐξάλμη τε καταντλιῖσθαι, καὶ τρίχινοις ὑφάσμασι τοὺς μῶλωπας ἀνατρίβεσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳς ζεούσης ἀπλωθῆναι, καὶ ἀνθρακας ἀνημμένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ Συρεῶ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπήν, ταῖς ὄμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σῶφρυμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἶδωλα συντρίψαι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι, ἐν ᾗ τελευταῖον ὄφηκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίῳ,

Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τῶν βασιλέων, καὶ Πευπλίῳ ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αβραμιαῖους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτεῖᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ Σαραπόντων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ιταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθείς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Ως νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην Σεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναικί πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιουγάζουσα χάριτι, τῶν Σαυμάτων τοὺς προσρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρᾶδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, ταῖς ἀπειλαῖς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τῆ θείᾳ δόγματος, ἐχθρῶν ταῖς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρέμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἤττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὀρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἑνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταί θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιόγαστα.

Οὐ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταί προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγῶνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιοθέντες συναυλιζέσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσάπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων ταῖς ἐλπίδας, Ὁμολογηταί τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ καλλὸς ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιαι.

Οὐ τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσαριθμοὶ φανέντες, Ὁμολογηταί θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δὲ αὐτὴν ἀδλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκεν ἐπιδηῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄραυς, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη,

(*) Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὰ τέλος οὕτω διαρθροῦσι τιμῆς: Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀπαφυγὴν δὴθεν τοῦ βήματος ἤττησαν ὡς ἀχρηστοῦ εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἄλλ' ἐκὼς ἡ διόρθωσις αὐτῆ φθεῖρει τοῦ ἄσματος τὸν ρυθμὸν διὰ τῆς ἀξέησεως συλλαδῶν τεσσάρων, καὶ αὐτὸ ἔτε τοῦ βήματος ἤττᾶν οὐκ ἔστι παντάπασιν ἀχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς ὁ τοῦ Εὐριπίδου παλαιὸς Σχολιαστῆς, λέγων οὕτως: «Οἰκτρὸν γὰρ δῆγμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἤττᾶν καὶ τὸ ἔττᾶσθαι αἰκτρὸν ἦν». (Φοίν. Στίχ. 1380).

» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ παλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου ἄγιοι, κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω.

Θεοτοκίον.

Οὐ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπεριγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἴκτον ἀνορθούμενος, τὸ τῆ Ἀδαμ παράπτωμα, νέος Ἀδαμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῃ καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον γνώμην Ἀπόστολε, θεία προγνώσει ἐώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σὲ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς ἀκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκλευσάμενος· οὐ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθη σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἐκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐ ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἀναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγειλάμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδης συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν Θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία, παλαι μὲν σε ἄγειον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς αἰπάτης, τὰς ἐλεπόλεις καταλαεῖνοντα· ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπάστα-

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτός Πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Καλῶντι Χριστῶ, πρὸς μαθητεῖαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γήϊνης, ὑφ' ἐν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπίεστης, Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ Τελώνου γεγόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτῆς παντός τοῦ κόσμου θερμότητος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σωματῶθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἄγνη, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σαλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστῆς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σε. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσση πυρίνη σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμητόρα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοῖς ἀνωτέρω καὶ δύο ἕτερα Προσόμοια. Ἀπόστιχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστίχων τὰ δύο πρῶτα, μεθ' ἐνός τρίτου ὁμοίου, τάττει εἰς τοὺς Αἴνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἴνων ἑλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Εἰς τὰ βᾶθη τοῦ Πνεύματος, διακίψας Ἀπόστολε, πλοῦτόν τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοῦς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητῆς διαπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προσταγμάσιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστη, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὸν παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μεταδος μοι, τῆς ἐνοικουήσεως σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρετὰ Χριστῷ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμασία.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγκυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἠκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αυτόπτης γεγόμενος, καὶ ὑπηρετῆς διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαιρέσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν καταλύσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφέ τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνεδείξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτῆρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἐδείξας, εἰδῶλων πλάνης φιλόανθρωπε.

Πλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ο Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Οπρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑψηλίον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσιν ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστῆρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὠφθης, Ἀπόστολος ἐνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ἔρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

των ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεῷ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμῳ σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητῆς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσεῖπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξεῖπειν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τετραμένοιο ὁ Ὑψίστος, ὡς περ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κηῖσασα ἰσχύν, ὑπερφῶς πανάχραντε, Μήτηρ ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Η γλῶσσά σου καλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ἐνθῆως τοῦ λύτρωσιν δίδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτῆ, καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γινῶσιν ἐπουράνιον, ὡς Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατῆντα ἰσχύν, καὶ ψυχαῖς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινε.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος, τῇ πανάλκει Παντουργῆ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὡς Ματθαῖε παμμακάριστε.

κεν. Ἄλλα πουηράς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θήμενος τὸν Ἀπόστολον οὐ διελάθει. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν αὐνετον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπέιραι. Ἐἴθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγάζσαι, ἐκ ἡλιφιναιῶν ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσση τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιρραντίζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσαι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. Καὶ Σάττον οἱ φονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἰτασμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ οὐρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὀρώντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεὸν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυρνώεσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονός ἀναμαθῶν, Ἐναργέστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδείξει βούλομαι, εἴγε ἀληθὴς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγῶν, καὶ τοὺς χρυσίους αὐτῷ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης, περιθείς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέροισ ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλην τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιβράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τῷ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαισίον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρώσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ, ὑπονοστήσας πρὸς τὴν καμίνον, δεοικῶς μὴ καταληφθῆ, καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐξῆκει διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθῃμι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐβρύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄφαστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὅμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια.

Ἄλλ' ἐπειπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσιν ἐτι τὴν πίστιν ἐκέκμητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταῖος τίς ἐστι, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδισταχῶς ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὅς δὲ πέρασ εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὄπτάνεται, πρὸς ἀνατολὴν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θεία δυναμει τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσόκομῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιον ὁ θυηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φερόμενην, ἐωρακῶς, ἐπιτυχίαις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοῖνον καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει, καὶ τὴν δὲ ὕδατος καθαριν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετηρῶς ὀρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλβιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τούτου ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγενηθείς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἶδωλα καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐπέισε τῷ φωτισμῷ

προσελβεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείας ἐπισκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαιώσιν, ἴσται σοι πρὸς Χριστὸν ἢ ἀνάλωσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἴσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγενηθείς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς ἱερεὶ καταλέλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγίσματος, θείον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητῆς ταῖς αὐτῷ, ἀκτίσι πυρσόμενος, ὧ ψάλλων ἔλεγε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς διάκονον τῷ λόγῳ Παμμακάριστε, θείοις σικηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατώκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὄλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἢ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιζόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ὧ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσει πρὸς σέ ταῖς ἀνευδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θήμενος θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκημένην Δέσποτα, εἴλκυσε ψάλλειν σοὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Λόγω καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης Ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γὰρ, ὤδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε·

διό κρᾶνγαζόμεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν αἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διαδήμα, Δεῖον Ἄ-
πόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρε-
πεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντο-
κράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφῆ, σὺν Ἀγγέλοις,
Σρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ
παμμακάριστε.

Εὐλοῦ τῆς ζωῆς, ἀξίως τετυχηκας, Κήρυξ
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς
τῷ κόσμῳ Δεῖαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς
γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἀ-
σειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπίς παμ-
μακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγ-
γελίῳ σου, ὡσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλη-
σίαν Θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν Δεῖαν μνήμην
σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἦν ῥυσθῆναι, πάσης
περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπῳ οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος,
Λόγος ὁ ἀναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματ-
θαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σῆ Ἀγνῆ
πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ολοτρό-
πως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβῶν
ιδιώματα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σικιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετῳ δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν
» πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαί-
» ρεις παμμακάρισε, Θεοτόκε ἀγνῆ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρό-
νως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὡς Ματθαῖε
θεόφρον· τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστικῶς
ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινῶς, καὶ μύστης
τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Ταῖς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθέ-
με, αἰς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον
εἰς πρεσβίαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῦσα, ὅπως

ῥύσῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τῆ
τυχεῖν Παναμίωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀ-
γαθῶν ἀξιώση.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρ. Προσόμοια τρία. δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτειδῆς ὡσπερ ἡ-
λιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ
πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ
θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας
Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ
ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελέμεν πανήγυριν, ὡς
πηγὴν ἀγιάσματος.

Εν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστο-
λε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην
φανείσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ γλώσση
πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσε-
βείας ὕλην πολύθεον· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ
θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον,
ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένην διδάχ-
ματα, ἱερά καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκά-
θηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ
κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμ-
ψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμε-
νος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ῥοδόμησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοί, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ματθαῖου· οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν
ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολού-
θησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος
ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγ-
γος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη.

Καὶ Ἀπολυτίσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ
Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ε΄. Ὡδὴ.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ
Κύριον, οὐ καταισχυθησεται.

Ζῆτει τῇ γ΄. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζῆτει Σαββάτῳ ε.

Κόινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτε-
ροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι
τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νόῳ. θεωρὸν,
ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθέου,
ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια
μουόμενον· ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν
ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλα-
νωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρὸν· χορηγὸν
τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτούσι δαψιλῆ· διώ-
κτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτην,
τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· προφητικοῖς δια-
λάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιόγαστε. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαιρέτην
τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν· ὀριστην
τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης,
βραδευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύ-
την ἀκαθάρτου· ἐν ἄρεσι δίκαιωμενον, καὶ βλέ-
ποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευε, τῆς σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως, Ἱε-
ραρχα Χριστοῦ, τὴν θεῖαν ἐμνήθης τῆς
Τριάδος φανέρωσιν· καὶ πνεύματι προσβλέπων
εὐκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμα-
των ἀβυσσον πηγαῖς ἡμῖν· τὴν ὑγρὰν ὑδάτων
φύσιν, εἰς λιθῶδη μεταποιήσας, καὶ νεωκόρον
πλάτης ἀπαλλάξας ζοφεράς, τοὺς διώκτας ἐ-
πιστάς πισταῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στυλὸς
εὐσεβείας ἀρετῶν ὄφθεις αὐτοῖς, τῶν θαυμα-
των ὑποφάνης ἀνηγορεύθης. Διὸ δυσωποῦμέν
σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσω-
πεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ λὼν ἀποθέμενοι.

Πρόμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεῖς τῇ ταῦ
πλάτῃ, ἀπαίτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐαπλαγχνίαν σε, καὶ θερμὴν δέ-
σιν, Παναγία Κορη, καταφεύγω ὁ παναίθλιος·
Δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-

ψεων, καὶ σῶσόν με πανάμωμε, τῶν δαιμόνικων
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀειμακάριστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλῶ σε κρεμάμενον, μέσον ληστῶν καθο-
ρῶσα, ἢ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κη-
σασα, Μητροπάρθενος, χαλεπῶ βέβληται, τὴν
ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται,
πικρὰ στεναζούσα, σπλάγγνα καὶ καρδίαν τὴν
ἄχραντον· καὶ ξέουσα τῆς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς
ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενούσα, μετ' οἰμω-
γῆς σοὶ κέκραγε Σωτήρ· Οἴμοι γλυκύτατον
σπλάγγνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησι Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν
Δανιὴλ· ὅς περ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον,
οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη
σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερου-
βικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκα-
λαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σε κη-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστή-
ριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί
κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμα-
των ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν
ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῆ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις
εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ πα-
ρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίκα
Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θεῖαν
ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν
ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν πται-
σμάτων με μακάρι, καὶ σὴ φωτίζων λαμπρό-
τητι, ὅπως ἐπαξίως ἐμνήσω σε.

Ως ἐντρέχεις καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασικάνους ἠγειρεν οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Επί τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὠφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ρίζης Ἀγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ανακαθάρας σὲ τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῆς θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμακάρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ο θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῆς θείας μυσταγωγίας, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυᾶ τε πέθειν, ἀκτιστον καὶ συναῖδιον.

Υπὸ Θεοῦ ὀδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ρᾶβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκωμεν Ἀγνὴ, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς Κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήρεξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γαγε Παρθενομήτωρ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελίου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νόμασι παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς αἰτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γὴν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιαζέεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, Θεῷ τοὺς μελωδοῦντας· Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ως ἀστραπὴ, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότας, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνώφον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφῶς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαιδευσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ρητορικὴν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστραπτουσάν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστατῆς Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Η κιβωτὸς, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βρωόντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερωμένους καρδίας ὠμάλιας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχου, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες,

Θεοῦ παραστάτης, ζῆλῳ πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαυρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεπειθῶς θεορρήμον Γρηγόριε.

Ροαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδασκαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας Πάισοφε, ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανείς, τοῖς διώκουσι.

Ἰεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις δεινῶν με λυτράμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον

Ωραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου αἰχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐσας, περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκῆσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμαῖς, ἀνέστειλας Πάισοφε, τὴν ράβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρῆμα, δένδρωθεισαν θεῖω νεύματι.

Οζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄραν, Θεὸν ὑβρίζομενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, θεορρήμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουλήθεις, ἐξουθενεῖν σε ὁ δειλαιος, Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβής, Θεοῦ σε δόξαζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Επῆλθε τὸ πανουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκηνώσας, καὶ σὰρξ ἐχηματίσας, ἀνεκδιγητῶς, διαμείνας ἀναλοιῶτος. Ὁ Εἰρμός,

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἄνομιαί μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦγος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ θαυματουργός, τὴν κλήσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος. Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὀταλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐάν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὀσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐάν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνηθῶμαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλήσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλοι, Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλεον.

Ἐβδοματὴ δεκάτη τε μέγας θάναε θαυματουργός.

Οὗτος τῶν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κριττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προΐουσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατεργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὁ λέγεται. Ἐπι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφροισιῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθῆναι, καὶ εἰς γῆν ἀπαρattόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὲ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἄμα Γωάννη τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχούσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποικέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλάσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλίῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύνατο. Τοῦτα μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὤργιζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, Εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιοῦτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγῆς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀνεδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθόντι Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσση κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμὸν καθ' ἕρπον ἀπίδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιπαιουμένων τῆς λίμνης τῶν κατ' ἀλλήλων συμα-

είμη τριμήσιον ἐν (*)· καὶ τοῦτο μεταχειρίζομενος δέ-
μασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον
ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χρι-
στῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεία τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἱ
συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορο-
λόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὡδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασά-
μενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κίλλης
ὁ ἱερός ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν
ξενίαν ἐκίκτητο, τῷ Θεῷ πυχάρισται ἐν οἷς τεθίεται με-
γαλείοις. Ὁ δὲ Θαυμασίος ἐκεῖνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς
αφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ,
μετανάστης τῆς κίλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παρά-
παν γεγόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχεις Ἀθλητὴν Χριστέ Λογγίνον μέγαν·

Ἐχεις δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδέμ στέφος,

Φανεῖς νοσητὴν πρὸς παλαίστραν γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα

Πράξεις ἀγνάς, ἄπεισιν ἀγνός ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,

Ἰουστίνος, τὸ Θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκαλῶν τὸ
σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,
τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωρά-
θης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αστράψας τοῖς Θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐ-
φωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συνα-
θροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λό-
γων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιάματα Πόνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπή-
γασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαφιλεστάτη σὲ
ἐν τοῖς χεῖλεσι, Θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακραζο-
μεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικῆ οὐσα, γράφεται ἀκριβέ-
στερον Τρεμίσιον, ὅπερ καὶ Τρεμίσις λέγεται (Tremis-
sium, et Tremissis). Δηλοῖ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσσου
(as, ἢ assis), πρώτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων
ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀσσάριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ε.
29, -Λουκ. β', 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσσου
ἐγένετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ'.
2). « Καὶ τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο Δηνάριον » (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θεοῦ,
διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης,
δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων
τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὶ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν
ἐλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς
Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες
χάριτι, Θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦ-
μεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλ-
βιε, ταῖς μαρμαρυγαῖς, τῆς ἀρχικῆς Θεό-
τητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανεκλάσεις
πέμπων φωτὸς, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξία βοῶ-
σιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις,
τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς
ὄρος ἰστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς,
Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων,
Γρηγόριε κραυγάζειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε,
ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσράπτου-
σα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε
ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶν-
τας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυναμίει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αρίστης πολιτείας λάμπας φωτὶ, νῦν φωτὶ
τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, Θεουργικαῖς,
Θαυματοποιαῖς ὡς νικητῆς, κατεστεμμένος Ὁ-
σιε, Πάτερ Ἱεράρχα Θαυματουργέ, Γρηγόριε
Θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθο-
δόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ιθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βα-
σιλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ
ἡγιασμένον Θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξιοθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολὰς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεὺς, ἀκακὸς καὶ ὁσιος, γεγωνὸς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ δρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, νῦν παρρησίᾳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Οράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονε, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
» διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
» ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφα-
νέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημή-
σωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς
τύτῃ πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πτασμάτων.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθο-
νήσας μοι τῆς παλαί ἐν Παραδείσῳ, ἐχ-
θρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς
Ἐδέμ· ἐξόριστον, παήσας με θανατοῦται, τῇ
σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερώταταις ἱε-
ρῶς σεμνυνόμενος· ὁ στύλος τῆς Ἐκκλη-
σίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρα-
κλήτου θείου ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ
κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ
Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ
ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα,
δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἱαμάτων τὰ ῥεῖθρα,
ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονῇ· τῶν ἀρετῶν τὸ
θαυγάς καταγώγιον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκ-
κλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων
θειῶν ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδύεται, ἡ ὑψή-

λιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σω-
τήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος.
Ἀνθρώπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, στόμα
τὸν νόμον τὸν θείον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε,
Θεοῦ κληρονόμο, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξή-
ρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ῥεῖθρον
τῇ δένδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως· σοφῆ, ἐπικλύ-
ζον εἶργεις θείᾳ χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας,
τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χει-
μῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν
παρακλήσει· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς
καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' ἃ
τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ
τὰ ἄψυχα αἰδομένα, παραδόξως μετε-
βάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς νο-
θετοῦσα· ῥάβδος δὲ ἐδένδρουτο, ποταμὸν χα-
λινούσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς
ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς
τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ησκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρῆιον ὑ-
πάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ κατα-
φεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρωμέθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον,
βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ,
Ἀμνάς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπη
συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ιερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ
τὸ θείον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλόμενος,
τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός,
καὶ κληρονόμους ἀνεδειξας Θεοῦ, σοφίας χάρι-
τος, ἐκχυθείσης ἐν χειλεσί σου, παραδόξων
πραγμάτων αὐτουργέ, παμμακάριε Γρηγόριε·
διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος
Δέσπονα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,

Σρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἷ μοι δεῖον Τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὀρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία Τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γκῶμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβαῖς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θαύρακ, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐφοδὸν, καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανὸλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιαύμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομαθήμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγέννησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φαλλαγὰς, τῶν δαυμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὠραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημα.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐνδοξε ἀφαιρού-

μενος, καὶ παρειαῖς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πνευμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπεινώτος ὄφθης συνεργείᾳ, Ῥωμανέ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥῆτορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὠραίζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτίησατο, ἀξιαγάσθε, Ῥωμανέ γενναῖοφρον· μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευε. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Φοβερά καὶ παραδόξα, τὰ τρόπαια Κύριε τῷ Μάρτυρός σου· τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν Σκηνορράφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στοϊκὴν φιλοσοφίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε· ἀσδαρεῖς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκμηθεῖς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπειξε. Ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλουῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένο καὶ Ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρῶσα, ὡς Συμεῶν προέφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συγγῆθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος· Θεοφάνους.

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας ἔνδοξε, τὰ καθαρῶτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενωπέσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὀδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὀχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεῖς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεῖα πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπίδεικνυς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπειτινάξω Πάισοφι, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαιρών τῷ Δεσπότη παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάισαγγε· Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονούντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ὡσπερ ἀναλγητος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν ὀρυμνιάτην, καρτερώτατα Παμμακάαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζῆλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμακάαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεάς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς αἰεὶ διαμένοντας· καὶ στεφηφόρος ὠφθης, Πλάτων θειόφρον μακάριε.

Ἐπί τοῦ ξύλου σου ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· ἀλλ' ἀντείχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμήμενος, τῷ τοῦ Δεσπότη φιλτρῷ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ Πνεύματος θαυραχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τῆς ὑμνῆσάς σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφέ, πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχαναῖς καὶ ἠφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἐνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀποστιχίδα: Ἀθλητικαῖς σε Ῥωμανέ στέφω κρότοις· ἀνώνυμον μὲν, μελουρηθέντα δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὰ ἔρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκῶς, νεανίας Παμμακάαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, ταῖς πόναις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἐνδόξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπώλειας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ θάυματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἄγνη, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεπεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατακριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεῖς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Γεργός, θείος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὀλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότη τοῦ φιλτρῷ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίσας, ἀλλὰ στερρόως καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσοδόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος Ἐνδόξε. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχειουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιαζόντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὑπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἕως οὗ τὸν ὑπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, ταῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπήτοις ὑπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Οσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημε, πάσχων ἠγωνίῃσαι, ὡς ἀθλητῶν ἄλλων, θεατῆς σὺ γενομένης ἠθλησας· τῷ γὰρ θεῷ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλουτον εὖρες καὶ δόξαν· πλουτον ἀναφαίρετον, δόξαν αἰμάραντον, ἐν ἐπουρανοῖς, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηραίου, καὶ διαρκούς ἀθανασίας, γεγονώς ἐν μεθέξει Πανάριστε. Θεοτοκίον.

Λύσιν αἰμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παραίσχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφημῶν, αἰρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτάκε Παρθένε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βεσάνων γενομένης ταῖς τῆς σαρκὸς ἐκτομαῖς, ὑπέφερες ἔνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοεῶν, τῇ εὐπρεπείᾳ τῷ κτίσαντος, ἐνατενίζων αἰεὶ, καὶ κατοπεριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὀρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Ος ἐμψυχὸς κίβωτος, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἄγιος δὲ καὶ εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπαύρθετε. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, παλλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστὴρ μέγιστος, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανε· πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἀθλοῖς σου, τὴν φωτοφόρον δοξαζούσα μνήμη σου.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Η αἰγία μνήμη σου, τὴν αἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἐγθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, σαῖς ἀραστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπῶν ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὦφθη πᾶσιν αἰδέσμιος, καὶ ἄγ-

κυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλησίς σαφῶς Ἀγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατέχθρων, καὶ ἀντιλήπτορα θερμόν ἐν πολέμοις εὐρίσκει, καὶ ἑκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτὸν Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθῶν παρήλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων, Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὁγδοαίτη δεκάτητε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Ούτος ἐκ χώρας ἦν τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας, τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νιὸς ὧν τὴν ηλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδικα στρατιωτῶν, καὶ ἀπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ραβδιζόμενος ἀνωθεν· καὶ σφαίραις πεπωρμέναις τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευράς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ κόπου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξίεται καὶ τὰς πλευράς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν σφῆν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανεῖ πᾶς θαυμάσει· Σὺ χαρμονῇ γὰρ πικρῶν ἐκαρτέρει.

Ούτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείως· καὶ διὰ τὰν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσιθεῖν βουλόμενος τὸν Ἐπαρχὸν Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, κατέσχευε, οὐκ εἰσεῖ, λέγων, τὰ εἰδῶλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὰ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς ξίεται τὰς παρειάς. Ἡνέχθη δὲ καὶ παιδίον, τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμίνου, εἰς Ἰεργίου τοῦ Ἐπαρχοῦ. Καὶ ἐρωτηθέν, Ποῖον δεῖ σέθειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστῶσης ἐκείας καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἰδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβῆς καὶ θεοφιλῆς οὖσα, ἔφη αὐτῷ· Μὴ πίης τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἀπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὐθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἄγιος Ῥωμανός, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τῶν ἐκτομῶν φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἄγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάζει αὐτοῦ διὰ πικρῶν ἐν τῇ εἰρκτῇ τῆς πρεσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομιζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἄγιον νήπιον, ἐρωτηθέν παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, Ποῖον δεῖ σέθειν Θεόν, καὶ εἶπόν, Τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραάμ νήπιον λαχὸν ξίφει, Τοῖς Βηθλεεμ συνέδρον ὦφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρωμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστίνου.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἔλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὡν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστής, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλούς, τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακωζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπίλειπε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρίστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γινούσ ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανός, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτεμηθῆναι κελεύει. Ἄλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρηθείς, γεγωνότερον ἐλάλει, καὶ παρρησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκηρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθείς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγίς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση·
Ὁ νῦν δέ, Σιωτῆρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἄλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Καὶ κληρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Αγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὸν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθείς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμῶς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρασι ὑποδηρημέναις ὁπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρα κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτερεῖ. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσέχεται. Καὶ μάλιστα ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακάεις, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἰρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταυνοθείς, τῇ ἔωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Βαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐξεφάνκωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν αἰεὶ σοὶ πάλαι ποθοῦμενον, οὐ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἷτιον, γεγεννημένον μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες ὑπερφυνῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοδοκίαν.

Ληθέντες Παναμίωμε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανά-

του, καὶ τῆς κατάραις τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδαμ, σὲ Θεοτόκον φρονόντες κραυγαίζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῶ τὴν εὐκλειαν, Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίαις, σὲ σκηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστατήν θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκειᾶς ἐνεργουῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς δίδοναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρεδώκας κραυγαίζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοδοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρί συννοούμενον, τὸν ἐκ τῆ μη ὄντος πατρικῶ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διὸ σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονούντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας·
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀ-
» νυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐκφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγε δὴ τὸν θεοστυγῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φύτεῖα γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύνοντα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθοράται ὁ θάνατος· τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κληρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἀφθάρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ο ἴλην σε Μάρτυς τὴν ζῶν, τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον, ζῶσαν θυσίαν αὐτὸν προσήγαγες· διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νῦν, Πλάτων κατηξίωσαι· ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σ ὡσὸν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα, καὶ ἀναλλοίωτον· διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ἐπίρμη.

• **Ε** φρίξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατήλθε, μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο ρῶν σε τὰ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασιάνων πείραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στεφηνόσῃ, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον.

Μ αρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυματοῦριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχείον γέγονας ὄντως· ἐν ᾧ Πατὴρ νηδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκηνώσεν, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσασαι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

**Τῆ ΙΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.**

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.**

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία

Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος αἰ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

**Δ** οχείον τοῦ Πνεύματος λαμπρὸν, Ἀβδίου γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, Θεοιδέστατον, Προφητείας τρόπον, καὶ μελώντων πρόγνωσιν, καὶ γνώσιν ἀληθείας ἐπλάτυσας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Ε** ἰς χαρακτηρίζεται Θεός, πρῶτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γυαρίσμασι· τούτων οἱ

ἐνδοξαί, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θείων μετέχουσι, καταλαμπύροντος, τοῦ Κυρίου τοῦς θαλάσσας, τοὺς οἰκείου, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

**Α** ὕτου πληρούμενος φῶς, καὶ δόξαν θεῶμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδίου μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Α** ἄνδριάντος στερότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θάλλον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ, βία τούτου κλώμενον· σοῦ δὲ ἀκαμπτος, δεξιᾷ τεταμένη τῶν ἀνθράκων, φλεγόμενη παραδόξως, περιεγένετο Πάνσοφε.

**Γ** ερευς ὡσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ Μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἄλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκίῳ δὲ μαλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότη, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

**Γ** ερέα προσάγοντα, καὶ ἀμὲν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ Πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὠλοκαύτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων· ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν παναριδίμου μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Φ**ωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπαίρουσα, καὶ φῶς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος πανάμωμε, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμόν ἡμῶν στήριξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

**Ο** ἰς ἕώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχης. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπαύματος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

**Τ**ῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστῶς, νῦν παρρησίᾳ καθικέτετε, φωτιστικαῖς μαρτυραῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τῆς πίστει σε, καταγεραίροντας.

**Ο**τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεωμένος, Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

**Τ**ῆς ὁράσεις ἰδῶν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνύμενας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβῶντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δενήν, καὶ τούτων τὴν ἐνδοκον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

**Ο**ἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογενήτορ ἀγνή, ἀσπύρω τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κόσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ταῖς καρτεροῦς σου, Βαρλαάμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσμομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

**Τ**αῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδᾶσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίσωζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβείαις σου.

**Ο**τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμασίος.

**Υ**πὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

**Σ**θένος σοι δωδῶνται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, Πανθλεις Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθῶν τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

**Κ**λίμαξ ἐδέχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθένη· ἦν παλαί προεώρακεν, Ἰακώβ ὁ προπάτωρ σου.

Τῷ Προφήτῃ. ᾠδὴ γ΄. Δυναμίς τῷ Σταυρῷ σε.

**Υ**δάτων μυστικῶν ποταμῶς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

**Β**ουλῆσαι καὶ προνοία Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προσβλήθης Ἀξιάγαστε.

**Λ**αμπόμενος τῷ θείῳ φωτί, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Πανασιδίμε.

Θεοτοκίον.

**Ε**σκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ Παρθενομήτορ· διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονούντάς σε, μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

**Α**πας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

**Ρ**ύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόνων σου ταῖς πλευραῖς Πανασιδίμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

**Τ**ῆς σου τὸ στερόν καὶ εὐτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακαίρισε; Θεοτοκίον.

**Ε**ση τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεοσύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο » ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Ο** μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν οὖν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεραὴν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ω**ς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς, καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτίσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δέ, καὶ χορευῶν ἀπαύστως, ταῖς σοῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἀθλήσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ο**ὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

**Τ**ὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότητε Ἰησοῦ, ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱεῖ, δέλων σταυραῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τῆ Προφήτε. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

**Π**ροφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρσας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐληφῶς, ἀνεθόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ο**' Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῆ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τῆ κραυγᾷ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ν**υμφοστόλος ἐδειχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάρκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προσελθεῖν, ᾧ κραυγαίζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναἰδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ Θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγαίζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰοὺς οὐρανοῦς ἢ ἀρετῆ σου.

**Ρ**'ητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπώσαίμενος, διδασχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμεγας, τῆς ἀληθείας ἐνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχρημάτισας.

**Ο**' τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοϊαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Υ**'πὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Καρτερόφυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Σ**υντονωτάταις προθυμίαις Παμμακάρισε, κερημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ Θεοφρόνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

**Σ**ωματῶθεις ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κρᾶζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆ Προφήτε. Ὡδὴ ε'. Ὑρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

**Ο**'ρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον ἐλήφας, οὐρανῶθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τῆ Παναγίου Θεόπνευστε.

**Σ**υλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἐνθεον, κεκτημένος, ὄραν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

**Α**'νέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτη, καὶ ἡ τούτη σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται. Θεοτοκίον.

**Β**ουλῆματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

**Ο**' γεγονῶς τῶν Χριστῶ, μιμητῆς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱεῖ τοῦ Θεοῦ.

**Υ**'πομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη· Δόξα σοι μέλποντι, Ἰησοῦ Υἱεῖ τοῦ Θεοῦ.

**Β**έλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγαῖζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱεῖ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

**Α**'γιον ὄρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, φρονούντες σε Παρθένη, Δόξα σοι κραυγαίζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἢ ἐλπίς.

Τῆ Προφήτε. Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

**Δ**υνάμει Θεοῦ Πνεύματος, ἐώρας Προφήτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

**Ι**λέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμακάαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνῆμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενας, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

**Ι**λάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυπωποῦντά σε τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα. Θεοτοκίον.

**Ο**' οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκαλαίς βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐθόησε, πρᾶτυπῶν.

**Ρ**'απιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χαρεῖαι φαιδρῶς εὐφραυνέσθωσαν.

**Λ**αμπρύνεται, τῶν καλῶν σου εἰγῶνων τὰ τρόπαια, καὶ ταῖς νίκαις, καὶ τῶν ἄθλων ὀρώσα τὰ ἔπαθλα, ἢ τῶν προτοτόκων, ἐκλεκτῆ καὶ φωσφόρος ἀμήγυρις.

**Α**'νάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίας λαμπραῖνατε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφικῶς ἐγχαράττοντες.



Θεοτοκίον.

**Α** γάλλεται, ἐπί σοί Θεομήτορ πανάμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρί-  
• **Ε** μερον, ὁ Προφήτης Ἰωάνης, ἐν τῷ κήτει  
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-  
• λεῦ τῶν Δυναμέων.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχοι.

Ἐφησεν ἄντι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,  
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

**Ο** ὅτος δούλος Κυρίου ἐρμηνεύεται, ἡ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχίμ ἀγροῦ Βηθαγαράμ, ἐδοῦλεν δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Αἰσακ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπίστευτε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδίου, ἵνα καλέσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκοντάρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὡς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῆ, καὶ κατίθη πρὸς τὸν βασιλεῖα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλεῖα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἠλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γινόμενος αὐτοῦ μαθητῆς, καὶ κρηπίτευσας πολλὰ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (\*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιθάνωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,

Εὐσομον ὦφθης λιθάνωτὸν Κυρίῳ.

**Β** αρλαάμ ὁ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρον δὲ ὦν τὴν ἡλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ Ἀρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς εἶσαι τοῖς εἰδώλοις, τυπταται βουνύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζονται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἠπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιθάνωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἀρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἀνθρακας μετὰ τοῦ λιθάνωτου τῷ βωμῷ ἐπιρρίψῃ, δόξει εἶσαι προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος Ἰστατο καὶ ἄτρεπτος, εὐτονωπίας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισομένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ, ποσῶς παρακαλυθείσης, δόξει λιθάνωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερέου τοῦ φρονήματος ἢ αὐτοῦ ψυχῇ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τούτου καὶ ὁ Σείας Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίαις ἐτίμησαν.

(\* ) Ὅρα περὶ τοῦ Προφήτου τρίτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,

Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

**Ο** ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὀρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰ ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπότινων κυνηγετῶν μνηύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήφῃ αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανίειν αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτούς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἁγίου Ἀζην, εἰς ἐκπληξιν πολλῶν, οὐκ ὀλίγαις νιφάσις ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεισέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινε ἀβλαβής, ἢ τε γυνή καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἐπαρχος ἀποτημῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναῖκος, καὶ θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἁγίου τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτόν διὰ ξίφος τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστέ, πεντηκοντάδας,  
Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους »  
Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκάς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἄν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,  
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδωρος Χριστὸν Ἥλιον βλέπων,  
Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

**Ε** πὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὦν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἀρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακίας οὐκ ἐπίσθη εἶσαι τοῖς εἰδώλοις, κρημάται καὶ ξέεται· καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαφαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι, προσειπόντος, εὐθὺς ἐξ οὐρανοῦ φωνὴν γέγονε λίγουσα· Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσίτι καὶ τίσσaras ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτούς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστεισαν εἰς τὸν Χριστὸν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίψαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι.

Τότε κλιθεὶς βουὴν χαλκοῦν ἱκαῆσαι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παρατύχαια διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβόλων βουὴς γίγνεν. Ὅτε δὲ

καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἰσωθεν τοῦ βοός ὁ ἄρχων ἤθετο, ἐξέστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνιδῶν μετετρέπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἄνοσία κεφαλῆ, καὶ τῆ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστὸς ἐστίν, εἶπεν· ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προσημῖαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκίψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἀνεῖον, ἀπῆλθε λάβρα ἐν τῷ Πανθίῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἰδῶλα καταπασσόντα συνετρίβησαν.

Τούτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελύει, καὶ ἦλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμυείας ταύτης ὀδύνης ἤθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐτὸς εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ὅτι οὐ κωριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀταλίων πόλιν ἀγεσθαι. Καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἰδόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἰδῶλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου τὰς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπύρωσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνέησε. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μίσον τοῦ τηγάνου ἰστώτος, καὶ προσευχομένου, ἐτι δὲ καὶ τοὺς παρεστώτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστυσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδαν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστυσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθεὶς, μήποτε ἀρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἀγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἐστησεν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλά διαλεχθῆναι, κελύει τὴν γλώτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὄραις δυοῖ. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴκον ἐξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς εἴκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσεσχὴν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχήν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῆ Ἁγίᾳ Παγχαρίῃ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς. Ὑπερφυῖς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἢ δόξα. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἤξιωμένους ἀναμελεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν ταῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν Δεῖαν χάριν σου δεικνύεις. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπαδῶν παιδρῶς, εἰς τὸν Δεῖον νυμφῶνα, εἰσεληλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐύτονωτέραν πυρὸς, δεξιᾶν κεκτημένος, παρραστάτης δεξιῆς, τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνῶμέν σε πιστοὶ, αἵματαπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἄγνη, ὁ σῆς κοιλίας καρπός.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρός.

Παρά Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προσημῖαν, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς περ πυρὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκοτίᾳ μακάριον ἔφανα, ταῖς Δεῖκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδὶὲ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν, τῷ Πατρὶ σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὄφθης, σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἐφλεξας εἰδωλικὴν φαντασίαν, κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖσμένους εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀθλητὰ παναοιδίμε· αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας ταῖς δαιμονικάς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι τῆς παιδῆς τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

» Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς  
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ δ'. Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν.

**Λ**όγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐ-  
πτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδίου δεσπέ-  
σις, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

**Ε**νθα Προφητῶν, χορεῖται σκηνοῦμενος, καὶ  
Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον,  
τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

**Ο**λος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθα-  
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς θεαῖς ἐμφά-  
σισιν ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

**Σ**ε τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἀγνή·  
σε καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον  
σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

**Ν**όμος ἐγκωμίων ἠττάται, τῷ τῶν ἀγώνων  
σου μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,  
δοξάζειν αἶδε θεῖα λαμπρότητι ὃν ἐκτενῶς δυ-  
σώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνοῦντων σε.

**Ο**λον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν  
προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας  
συγκληρονόμος ὦφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν  
αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοίδιμε.

**Υ**πὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέ-  
χρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βα-  
σάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς  
παρὰ σὲ φιλήνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

**Σ**ε τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ Θεομή-  
τορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προ-  
στάτιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι·  
σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζεις ἰσχυεῖς τοὺς  
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαζεύτου  
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,  
» Χριστὸς συνάψας ταῖς διεσῶσας φύσεις· διό  
ἐπαγάλλόμενοι, σὲ Θεοτάκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,  
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπερ-  
αγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-  
τρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ  
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρ-  
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τόχη ἐν Κυριακῇ, τῷ  
Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν, καὶ τὴν Στι-  
χολογίαν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν  
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος  
δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ α'.  
τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα  
τοῦ Ἦχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Δεῦτε πάντες  
οἱ πιστοί. Ἀπολυτικά, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προεορ-  
τίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Κανόνες,  
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προεορτίων. Εἰς τοὺς Αἵμους,  
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν.  
Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι  
τῶν Ἁγίων καταλιμπάνονται.

Ἐάν δὲ τύχωσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀ-  
κολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν Ἑσπρινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ  
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων.  
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Λ**αμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθένον,  
ἄφαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄν-  
τως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ,  
ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ  
δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

**Ε**παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλείης,  
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,  
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη  
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων  
ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

**Ε**περανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πισῶς,  
ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ,  
ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον ὧς ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς  
καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι  
μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὁμοία.

**Τ**αῖς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἴ-  
κων, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς  
παρρησία, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς,  
ἐκτελεῖσι τὴν μνήμην σε, τῶν ἐγκλημάτων τὴν  
λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευς.

**Τ**ῶν προσευχῶν τῆ δρεπάνη, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκαίθιας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκπλαστάνεις ἰαμάτων καρπὸς.

**Τ**ῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στηλὴν σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμῶντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

**Σ**ήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγιάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. Προσόμ. τῷ Ἁγίῳ Πρόκλῳ, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

**Δ**ογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

**Λ**αμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κύησασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰῶνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀσεβῆ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

**Ν**αμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκλήρυκος· οὐπὲρ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὠφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· καὶ τούτῃ τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσιμον λείψανον, ὡσπερ κόσμον τερπνότητον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

**Δ**εῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῶ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰῶνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-

κον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

**Ο** Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Χ**αράν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπαρθένον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθόμενη, τῷ Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

### Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

**Α**ινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, ἄλλοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διό ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Δ**αυὶδ προδοποίησον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κερυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μελι καὶ γάλα μελλεὶ πηγάζουσι, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἐβδόμης ᾠδῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
- » Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρευξομαι, τῇ
- » Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
- » Εἴσοδον.

**Α**γίων εἰς Ἄγια, ἡ Παναγία καὶ ἁμώμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

**Β**ουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

**Γ**εννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γενήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἁγίων, εὐχὴν ἣν περ ἠῤῥξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

**Δ**υναίμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενές, τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεισι, περιτρεπόμενον· ὅπως πίστευσέ, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

**Ν**ενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν με ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζῶν γὰρ νῦν ἀπειλήσας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

**Κ**ατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναϊότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ Θεοειδῆς γνωριζόμενος.

**Ε**ρωτι δεῖω τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνεῖαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγενήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. Θεοτοκίον.

**Η** ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὤμιλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

**Π**ράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος Θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σπιτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

**Γ**ῆσιν ἐπόμενος σοφῆ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερῶσνης θεῖον ἔνδυμα, κληρὸν ὡς πατρῶον, ἀπειλήσας ἀξιάγαστε.

**Π**άλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαίου βωῶντος ἐν πνεύματι, ἤξεν, ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβηται.

Θεοτοκίον.

**Λ**όγοις θεοπνεύστασι τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτραίνωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα  
• καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-  
• σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σε-  
• πτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

**Ε**ξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπαδάς κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσι· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

**Ζ**ηλοῦσα τὴν παλαιὰ θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ Ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

**Η**λῖος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὀρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἀφesis, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

**Θ**εοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἄγνη, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἀφθαρτον, πάλιν τρυφήν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ οὐράνιος ἀψίδος.

**Α**ρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

**Ο** τεχθεῖς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδαισιώμενος, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

**Η** οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατόν ἐν ἰσχυῖ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

**Φ**ῶς τὸ ἐκ φωτός θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοη-

τῶς ὡς γέγραπται· ὃ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

**Σ**αλπίσας δογματῶν τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἱερικούντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανώς.

**Π**ηγῇ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολερῶς κατέκλυσας, ποταμὸς πανόλθιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

**Ο** ἄνω Πατρὶ μονογενῆς, ἀφράξως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σου κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σου παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας  
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν  
» μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύνα-  
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,  
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,  
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**ῇ θεῖα λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε αἰοίδιμε· ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρῶτατον ὕψος· ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτίνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**ν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα φαεινὸν, φωταγωγοῦντα τῆς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων αἰοίδιμε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Ο** ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος πασαῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπαδῶν φαεινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὄρων, τὴν δηλωσιν τρανώς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιούσθαι, καὶ γηθοσύνης βοᾶ πρὸς αὐτήν· Χαράν μηνύει, ἡ πρόσδος σου, Κόρη παρθενομήτορ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βιαλήν, τῆς ἐκ  
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σὺ τοῦ Ὑψί-  
» στου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐ-  
» κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου. Κύριε.

**Γ**εραὶ προήγγειλαν γλώσσαι Σεμνή, εἶσεσθαι ἄχωριον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἄγια.

**Κ**λέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πανάγιε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

**Λ**ύεται ἀπόφασις προγονική· ἠνθησεν ἰδοῦ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυ, τὸν ἀκῆρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

**Μ**όνην σε πανάμωμον ὁ πλαστοουργὸς Λόγος εὐρηκῶς κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν νηδί, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δὲ ἄφαντον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

**Ο** δι' ἡμᾶς, ξένη καθόδω Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δὲ αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

**Δ**ιὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῇ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θεῖα ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

**Ο** μβροῖς τῶν σῶν, Πάτερ δακρῶν Γρηγόριε, ὡς περ δρόσω, θεῖα ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεῖς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

**Μ**ήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, ταῖς ἡδοναῖς, σβέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν με φωταγωγήσον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλαΐθης, καὶ ἐχθρῶν ἐπιρρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

**Χ**ρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφὲ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ ἱερωσύνης ἐντευθέν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχαρίσται.

**Ρ**ῆμάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογματῶν ἡ εὐήχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντῇ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλουσα, αἰρετικῶν ἀποσοθεῖ τὴν θρασυτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε παναοίδιμε.

**Γ**νώσεως τῆς Δείας, ἐν μύησει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερός, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

**Α**νθρακα τὸν Δεῖον, ἐν νηδυῖ Παναμίωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἢ βάτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-  
» δω σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,  
» ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ  
» καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν  
» εἰρήνην βραβεύουσα.

**Ν**εφέλαι βανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, Δεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποσταῖζει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

**Ξ**ένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόοδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἀχραντε.

**Ο**λὴν σε ἠγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφήν οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλῆς, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

**Π**ρὸς σέ μου τὴν ἀπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἠδονῶν ἐπικλύσειςιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

**Γ**εωργία τοῦ λόγου, ἀμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπεύρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιζῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

**Η**περίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐώας σε λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὀρῶντάς σε Πάτερ ἀυγάζοντα.

**Τ**ὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σε πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει Δεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ Δεράπων,

ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

**Π**ροστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπαρθένε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθείαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνόν, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

**Φ**ωτοφόρος ὡς λυχνία παμμακάαρ γενόμενος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἀτρέπτον Ἐνδοξε.

**Τ**ὴν σάρκωσιν τῆ Θεῆ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογματῶν ἐν σφενδόνη ἐνθεῖς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν Δρασεῖαν, γνώμην ὡς παλαιὸς Δεῖος Δαυῖδ.

**Τ**ῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου κατιδῶν ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισσαῖος δευτέρως, ἐναπεφάνθης χρίσμα Δεῖον, ἱερωσύνης χρισθεῖς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

**Ο**ὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμόν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῆντες  
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,  
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς  
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

**Ρ**ωσθέντες τῇ Δείᾳ χάριτι, οἱ Δεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστεράν εἰς τὰ Ἁγία, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

**Σ**οῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς Δεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

**Τ**ὸ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περτήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἁγία τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων ἐτοιμαζόμενος.

**Υ**μῶν σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμῶν σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμῶν τὴν σκέπην σε, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

**Τ**ῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, δεούμενος ἱερώτατε, Δεωριῶν μυστικῶς, καὶ Δείων ἐλλάμψεων,

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ Ψεράπων, ἤξιω-  
 Ψης Δεία χάριτι.

**Η**σύχως σου τὴν ζωνὴν, διατελέσας Γρηγό-  
 ριε, Ψορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτε-  
 ρος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης,  
 ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

**Ω**ς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν Δείαν αἴγλην ἐπλή-  
 τησας ὡς σκευὸς δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκό-  
 σμησας, τῶν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτό-  
 κων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

**Μ**αρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλαί-  
 τιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον  
 σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ  
 τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀναδείξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

**Μ**εγάλῃς ἐπιβάς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις  
 κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεο-  
 πρεπῶς ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρ-  
 χιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε αἰοῖδιμε.

**Ω**ς ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,  
 τὸ σῶμα τοῦ παμμακάρος, Χρυσοστόμου  
 ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεις  
 καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ  
 παρουσίᾳ αὐτοῦ.

**Κ**υκλώσαντας ὡς Σῆρας ἐξεδίωξας, αἰρέ-  
 σεων τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ, τοὺς προμά-  
 χους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν  
 Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας  
 τῆν ποιμνὴν ἴθυνας. Θεοτοκίον.

**Ω**ραῖθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑ-  
 περέχουσα τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ ὀχούμενον  
 αὐτῶν, Ἀχραντὲ ἀγκαλαίσι σε ἐβάστασας ὅθεν  
 αἰεὶ, σὲ θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ  
 » ἔστιν ὁ ρύόμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρό-  
 » βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡ-  
 » μῶν σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐ-  
 » πανόρθωσις.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**ὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἴκουμένη, ἐπληρώ-  
 Ψη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς  
 Θεοτόκου κραυγαῖζουσα. Αὕτη ὑπάρχει σικηνὴ  
 ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

**Ο**τῶν ἀπάντων Ποιητῆς, ὁ Πλάστης καὶ  
 Δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνία καμ-  
 πτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπία τῇ αὐτοῦ, ὄν  
 περ ταῖς οἰκείαις κατασκευάσε χερσίν, ἰδὼν  
 πεσόντα ὠκτερε, καὶ ἀναστῆναι ταῦτον εὐδό-  
 κησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,

ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριάμ  
 μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ  
 μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠθε-  
 λήθη. Αὕτη ὑπάρχει σικηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου  
 Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,  
 Ἡ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κικλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρία Δεκαπόλειος, υἱὸς  
 Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσε-  
 βῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετῆς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδω-  
 σιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρως  
 γεγονώς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἡθῆς δὲ αὐτοῦ  
 ἐπανθούσης, πρὸς γάμον τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευά-  
 ζετο. Ὁ δὲ, λάθρα φεγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρα-  
 τοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ  
 τόπου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλιαν  
 παρ' αὐτοῦ Ψησαυρίζων τῇ ἐγκρατεῖᾳ δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ  
 αὐτοῦ καθυπεβαλὼν, πολλὰς κακώσεις, καὶ μάλιστα δαι-  
 μονικαῖς, ἐπάλαισεν ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάν-  
 τιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν.  
 Ἐκίθην πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπίπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπε-  
 ραν περιουστῆσάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς  
 καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς  
 τὸ ταῦ Ὀλύμπου μέρας μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε  
 καὶ πάνυ ἐκτακίς καὶ ὑδριαίας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδό-  
 σιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν  
 Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκίθην τε προσβαλὼν τῷ Βυζαν-  
 τίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν  
 Ἁγίων εἰκόνων εὐρῶν ἐγκλεισμένου, καὶ πολλὰ καθικε-  
 τεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ  
 διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς  
 ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-  
 λεως ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τῷ μακαρίῳ Ἰωάν-  
 νου τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ τοῦ Ψρόνου διαδόχος.

Στίχ. Ἐχει σε Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῷ Ἁγίῳ  
 Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμελλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,

Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

**Ο**ὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλη-  
 σιάζοντι τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει  
 τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλήσιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἐορτὴν  
 ἐτησίως. Πρὸ γὰρ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσ-  
 ρᾶς ἐορτῆς, ἐπιλέγαντ' ἕνα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐει-  
 δῆ, καὶ ὑπὲρβιζον αὐτὸν εἰς Ψυσίαν· ἐνδύοντες τε αὐτῷ  
 ἱμάτια βασιλικά, προέτριπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν  
 αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφά-  
 ξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ  
 ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν περι-



σπάντων αὐτῷ καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων, ἐκείνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρῆσάμενος, ἐσκόπησε τὸ σῆμα, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρείττον μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστάς τῷ τοῦ Ἀρχοντος βήματι, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τούτου μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἦχθη· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νιρσαῖ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητῆ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσαῖς Ἰωσήφ ἄμα,  
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις  
Ἰσακίον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεῖθαζέτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἄμα,  
Δόγγαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουθᾶν, Δεναχίδα παρθένους,  
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσαῖς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ἐγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροὶ Ἐπίσκοποι τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικῷ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἑτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπνηγνάντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,  
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνῦντες οἶκτον· ὧ  
πλάνης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὠρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν Ὀρησκίαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γραμμασίῳ ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπέσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδειμα· βεσιπράτης γὰρ ἦν (ὁ ἐστὶν, Ἰματιοπόλης). Ἐπει δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομηδείαν ἐποιούντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπίστησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐδαπίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομηδείαν Εὐστάθιος καὶ Θεσπέσιος, καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐδαπίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος χειροτόνηται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφνέες βέλκους, φρουρᾷ ἐγκλείονται· ἐν ἧ Ἀγγέλου Δεῖα ἐπίστασις τῶν δεσμῶν ἀφῆθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἔωθεν, Θηρίοις διαφόροις προσπαλαισάντες, δέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολά-

σειν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξιόνται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν Δεῖα καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἐκείνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφίνατο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφινιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν· ὅθεν οἱ δῆμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτιμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου, ὃς καὶ Πατρικίος καὶ Εὐνούχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅν ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,  
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-  
λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-  
λον· Ὑπερῦμνῃτε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,  
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅ-  
γιος, ἔνδον ἀστράπτουσιν, ἀκτῖνας τοῖς  
πέρασιν, σωτηριῶδεις ἀγνῆ, ὑπεράγιον, ναὸν γε-  
νέσθαι μέλλουσιν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμ-  
βολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες·  
Ἀγγέλω γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἐράνιον, ἄρ-  
τον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχὰὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγ-  
γελίζεσθε· περιστέρα ἢ χρυσῆ, κατάπαυ-  
σιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρω-  
ται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὠραία τὸν ὠραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἁ-  
μορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς  
πρώτην ἐμφέρειαν, Κύρη πανάμωμε· ὧ καὶ  
ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς  
εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ  
κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰα-  
μάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζεις  
Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέ-  
ρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ  
τελειότητος, ἐπιβάς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνε-  
κομίσθης ἐν ὧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων  
Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν  
Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, ταῖς τρικυμίας ἀγρύ-  
πνοις στάσεσι· κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον,  
τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα, πρὸς φῶς

μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

**Ν**εκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνὴ Παρθένε ζώσον, σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σε νοπητήν, Θεοτόκε.

**Σ**ῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἰεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

**Π**ῦρ νοπητόν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθραίν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, ταῖς φρυγανώδεις ἡμῶν ἠδοναῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις, συμφλέξας ἀποκαθάραρον.

**Σ**ὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἁγίε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῆ, εὐφημοῦντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν ἐνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἰκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε δεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

**Φ**έρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνή, ὡς περ θρόνος Χερουβικὸς, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυναμείως· ὡς μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

Ῥδὴ ἢ ἢς ἢ Ἀκροστιχίς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἐχει δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κουσε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ  
» ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν  
» ἀληθινήν· γενεὴ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ·  
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συνανα-  
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,  
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Α**κουε σύνες πρεσβύτα σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἁννα φησί· Βουλήσει θεία ἢ ἔσχον παιδα σεμνήν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑποδεξαι· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ε**ὐλογητός μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερούσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστός ὁ Βασιλεὺς τοῦ παν-

τός· πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ι**δοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἁννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παιδα, ἢν δέδωκέ μοι Θεός, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ν**ῦν ἔγνω γυναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός, Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει θείον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς ἀναβοῶντας χαρᾶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ρ**ῆτὸν ἀρρήτων μῆσεων, ἢ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς· Τὸν θείον ἰδοὺ Παρθένε οἴκει ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλής μεγάλης Ἀγγελοῦ κηύσεις, ὡς μελωδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Φ**ωνὴν σοι ἄδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ· Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς· Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, ὡς κηύσασα τὴν κάθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆ Ἁγίᾳ Γρηγορίᾳ· Ἐπταπλασίως κάμνον·

**Τ**αῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας Παμμάρκα, τὸ πιστῶς αἰτούμενον· νυκτὸς γὰρ καθευδοντι, ἐπιφανεῖς σοι Ἁγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ σε αὐλῶ, καθαίρουσαν καὶ δόξη, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

**Ο**λολαμπῆς ὡς ἥλιος, νοπητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θυμαμάτων τε λάμπησι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Α**γγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· ὑφ' ἧς ταῖς αἰσθήσεις σου, ταῖς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνθείς, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Η**τὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἰτηθῆσαι, ἐν ὧρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγ-

μοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Πρόκλῳ· Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

**Ω**ς χωνεῖα τῇ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἀγνεία, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθαίρας ὡς χρυσὸς, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ω**ς ὀργάνῳ Μάικαρ τῆς σεπτῆς, σὲ γλώττης δελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Λ**ύρα θεία ὠφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμακάαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεσορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

**Σ**υντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώθητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστὸς, ἐκ σὲ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τὴν βρωῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρῶτερον χρυσῆ, ἀπέστλθον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Προεόρτιος· Ὡδὴ δ΄ ἡς ἡ Ἀκροστιχίς· Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχοῦμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

**Γ**ὰρ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἁγία, βαδίζει λίθος ἐξ ἧς τμηθήσεται, καὶ τῆς βωμῆς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτούς δέ, ἑαυτοῦ ἐργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

**Ω**μοσε Θεὸς, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰουδα ἡμῖν, δὴς τὴν ἀειπάρθενον ἡς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρωσεως, ἀπολυτρώμενον, τῆς τῇ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τῆ ὄψεως.

**Σ**τόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· Σοὶ προσανατίθημι, ἦν

μοι παρέσχου παῖδα ὡς Δέσποτα· ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὄφθεις, διασώσεις, κόσμον ὃν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

**Η**ὔγασεν ἰδοῦ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν· πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἁγία, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκηνώσιν.

**Φ**ώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κηύσασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνωσεως· ἀλλ' αὐτῇ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου· Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

**Γ**δρωσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσβησας ἀνθρώκας· καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σοφῆ, μᾶλλον δὲ δροσιζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυρί, δυνατόν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

**Ω**ς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἠνθησας κοιλίᾳσι Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὖοσμον· θεὸς πηγάζει μύρον ἠδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς· ὁσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγόνες σε, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

**Σ**ήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

**Η**θῆκη ἔνθα τὸ σεπτόν, καὶ πολυάθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυμαίων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιαζούσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλυθησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

**Φ**ωνὴν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ, οἱ πισοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα· Χαῖρε Παραδείσει, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀράς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου· Τύπον τῆς ἀγνῆς.

**Τ**ύπους καὶ σκιας παρεδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεὺς τε χρισθεῖς ἱερώτατος· ὄθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

**Τ**ρόπους ἱερούς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσόστομου μάικαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεύω

δογμάτων σου πέλαγος, αἵρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

**Σ**τῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κἀκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

**Ω**τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σὰρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-  
» μένη βάρης ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν  
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,  
» κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κἀμινον· ἵνα σε  
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

**Τ**ὴν σὰρκα καθυπέταξας τῷ νοῖ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὄθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τῷ Ἁγίῳ Πρόκλῳ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**Ω**ς ἀρετῶν ὁμότραπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσόστομου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἐνδόξου Πρόκλε, διαδόχος Θεοκλήρου· καθελῶν Νεστορίου, τοῦ δεσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἀγνὴν ἐκκήρυξας καὶ Παρθένον· μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

**Θ**εοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερσβίμ ὑπάρχουσιν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσοδοῦς, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ὑποδέξασθαι ταύτην καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθείς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Δ**εῦτε πιστοὶ σινελθόντες, ὠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ Ἁγία.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Κ**αθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς,

τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τοῦτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Ε**ὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρυσαι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

**Α**γαλλιάσθω σήμερον, ὁ ἕρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνῃν ῥανότωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέψασα, ἀποκνηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρήνῃ τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῷ, καὶ Ἀπόλυσις.

## Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

### ΤΥΠΙΚΟΝ.

**Ε**ὰν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δις.

Εἰς τὸν Ὁρθρῶν, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Διτὴ τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἀξιόον ἐστὶ κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελέου, Κάθισματα, τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Ἀκουσον θύγατερ. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χύμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἐμψυχός. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ δ'. Ὡδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ — Ἀπάστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ἐάν δι τήν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παρούσα Ἑορτή, ψάλλεται ἡ ταύτης Ἀκολουθία μόνη, ὡς κεῖται ἐφεξῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανόων ταγματίων.

**Ε**κ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῶ, προσενήνοχον σήμερον, καὶ Ζαχαρίας, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

**Η**τῶν Ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνήχθη, ὡς δεόμενον θυμα, καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφeron τῷ Θεῷ, ὡσπερ σκευὸς ἱερώτατον.

**Ε**ξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

**Ο** Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προορών τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ, ἐν ἣ τα πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Τὴν γὰρ πρὸ τότε Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγαλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾧδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

**Π**άλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνὴν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπνευχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Π**αρθένοι τὴν ἀγνὴν, προπέμψατε Παρθένον, παιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἁγία Ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπνευχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Α**ρτον ἢ λογικὴν, πασταῖς Θεοῦ τοῦ Λόγου, χειρὶ θεοῦ Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, Ἁγίων εἰς τὰ Ἁγία.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

**Φ**ῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον: Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄ Στασίαν τοῦ α΄ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Σ**ήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

**Σ**ήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἁγνή, προσφέρεται τῷ Ναῶ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἁγία· καὶ χαίρῃσιν σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδεῖσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

**Σ**ὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαινίσις, Παρθένε Μητηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Τ**ῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναὸς, τῇ Ἁγίῃ Θεῶ ἡμῶν, τῇ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

**Α**ἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπαδάς κατέχουσαι, τῆς λαμπαδὸς σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι

τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλαίμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημέρους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

**Γ**ηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφηταὶ ἐν Πνεύματι καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεται, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Θεῶς Θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

**Μ**ετὰ τὸ τεχθῆναι σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Κεφ. μ. 1.** **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιάν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιασῇς αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιασῇς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Κεφ. μ. 1.** **Ε**γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομῶν τοῦ οἰκοδομησάου τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησιάσασα πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ· αὕτη ἐστὶ

Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ ταῖς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλαῖκες λίθιναι, πλαῖκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρῆβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Τ**αῦτε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας Κεφ. μ. 27. τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὸς ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαίμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

**Α**γαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψουσα, ἀποκυθηθεῖσα ἐκ στειρίας ἀκάρπης, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ ἀνατραφήναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

**Σ**ήμερον θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῆ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

**Δ**εῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαΐστορος.

**Ε**πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἐορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἦγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακείμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσιν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιάσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

**Χ**αίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφήναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Α**ννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἁγνὴν Ἀειπαρθένον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσάμενη προπορεύεσθαι, αὐτῆς ταῖς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Ε**νδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεανίδες τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἀριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κηύσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφόμενη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὠφθη Μητήρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Σεργίῳ Ἀγιοπολίτῃ.

**Σ**ήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεοπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικήτηριον τῆ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένης τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῆ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄπ οὐλίκιον, Ἦχος δ'.

**Σ**ήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τῆ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Δ**ικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Π**ρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιάσθη τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθη νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δεῖου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἢ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ αἰεπαρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

**Α**γγαλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἢ φωτοφόρος Δεῖα λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε Δαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν΄. Εἶθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β΄.

**Σ**ήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς Δεῖαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον, Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ Δεοχώρητος ναὸς.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Μετά ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς μέχρι τῆς Ζ΄. Ὤδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὤδῆ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται  
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ  
» Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-  
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν  
» Εἴσοδον.

**Σ**οφίας πανάχραντε, σὲ Δησαυρὸν ἐπιστά-  
μενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν αἰέν-  
ναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας,  
ἐπόμενρον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

**Υ**πέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρημα-  
τίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ  
τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς  
Δεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

**Τ**ὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάρι-  
τος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγά-  
γετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμησαι,  
πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

**Η** πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος,  
τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ  
Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας,  
τὰ Δεῖα Δαυμάσια, κατατρυφήσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὤδῆ α΄. Ἦχος α΄. Ὤδῆν ἐπινίκιον.

**Σ**υνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶν-  
τες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευ-  
ματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶ-  
ρον προσφέρεται;

**Ὤ**δαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν-  
δοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς  
καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται, προφητικῶς,  
δῶρον πολύτιμον.

**Η** Ἄννα ἢ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον  
πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ  
ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυ-  
ρίζει φαιδρῶς.

**Δ**αυὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὑμνησε παλαί, Παρ-  
θένε Θεόνυμφε, θυγάτερα λέγων σε, τοῦ  
Βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκαῦσα μητρικῶς,  
βρέφος ἐθήλασας.

**Σ**αρκὶ τριετίζουσα, ἢ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσ-  
άγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ  
Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

**Π**αρθέναι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξα-  
τε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βα-



σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.  
Δόξα.

**Τ**ριαίς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

**Β**αφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν αἰλουργίδα, φερέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

» **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντα, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

**Ν**υμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἀμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

**Δ**αυτὴ προσεάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένη Ἄχραντε, παρισαμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

**Ε**ξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

**Σ**κιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σε σήμερον, λαμπαδηφόρου κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

**Π**ανηγυρίζομεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑορτῇ, εὐχόμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

**Ι**ωακείμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγαλλοῦ Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

**Τ**ὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχεῖσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσι.

**Η** τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστέρα ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

**Η** τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὧδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

**Τ**ῆς Θεοτόκου ἐορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάζομεν.

**Ο**ἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, ταῖς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια. Δόξα.

**Φ**ῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἑνός, ἡ Τριαίς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

**Σ**ὲ οἱ Προφῆται προσκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνῆς ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Α**ναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παρούσα Ἑορτὴ ἦν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένου, Ἄπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὄπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέση, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Υἱοῦ πίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Π**ύλην ἀδιδόκευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κρᾶζων ταῖς ἐν γῆ, ἡ ἀλήθεια.

**Ο**ρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἄβραhoum προσκήρυξεν, ἔνδον χωρῆσαν, τῶν αἰδύτων τοῦ ναοῦ, ταῖς ἀρεταῖς ἐξήθησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

**Γ**ῶμεν παράδοξα πᾶσα ἢ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίτια πράγματα· πῶς ἢ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

**Ν**αὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθεισα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφιερῶσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

**Π**ροφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν· ἢ Παρθένος τίς ἐστίν, ἢ ἔχουσα γαστήρ; ἢ ἔξ Ἰούδα τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἀγίου καρπὸς εὐκλείης.

**Ε**ξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ὠδαίς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπαδάς τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόσδοκον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

**Ι**ωακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνὴν, Θεοῦ Μητέρα Χριστῆ τῆ παμβασιλείως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

**Α**γία τῶν Ἀγίων, ὑπάρχουσα σεμνή, ἐν Ναῶ ἠγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

**Τ**εκνόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἀχραντον Ἀγνὴν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξιν τῷ Θεῷ· καὶ ἐμπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ θυμᾶ, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν αἴκῳ Θεοῦ.

**Ε**βλάστησεν ἢ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρῶν, προτυποῦσα Ἀχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, καὶ οὐ φθαρῆση, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

**Π**αρθένοι τῆ Παρθένῳ, Μητέρες τῆ Μητρὶ, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῶ καρποφοροῦσαν· πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

**Τ**ριαῖδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῆ μορφῆ, εὐσεβῶς δοξάζωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρ-

χίαί, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεὶ. Καὶ νῦν.

**Γ**έτευε ἀπαύσως, πανάχραντε Ἀγνῆ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τῆ διαβολῆς, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

**Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστῆ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρου ὃ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὃ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρῶτατος ναὸς, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

**Α**γίασμα ἐνδοξον, καὶ ἱερόν ἀνάθημα, σήμερον ἢ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

**Τ**ὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων πατέ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· Σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἢ πάντων χαρὰ· σὺ εἶ ἢ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὃ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

**Ω**τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυματίων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἢ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὃ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σα, πάντα Θεόνυμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

**Λ**υχία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν αἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνῆ, τοῖς τῶν θαυμασιῶν σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεύτερος. Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

**Λ**αμπροφορήσωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θυμᾶ εὐπρόσδεκτον.

**Α**γαλλιάσθησαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραίνεσθῃ ἢ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρὶ σου· ὅτι ὃ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

**Τ**ὴν πολυώνυμον καὶ περιδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

**Τ**ὰ τῆς κυμφύσεως ἀπογράφονται, Δεῖα συμβολαία, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἀγνή Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

**Ε**ΰξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὡς περ τριετίζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

**Τ**ὸ πολυτίμητον, καὶ κατὰσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι. Δόξα.

**Τ**ὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ πρόσωποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον. Καὶ νῦν.

**Λ**ιμένα εὐδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτῆμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων. Καταβασία.

» **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς  
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρή-  
» νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-  
» γνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτός  
» ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ῥδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-  
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-  
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ  
» αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

**Ο** πάντα φέρων, τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

**Γ**νωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειράγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἐναπλάσεως.

**Ο**ς οἶκος οὐσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ αἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

**Δ**αῖδημά σε βασιλείον, δεξάμενος Ναὸς Θεο-  
νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προῤῥηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἐκβασιν.

Κανὼν δεῦτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

**Ε**ορτάσωμεν Πισοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

**Ε**ν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πισοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

**Η** ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀγνή περισερὰ, προσ-  
νήχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι Μητέρα Θεοῦ.

**Ε**ν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἢ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

**Ν**ηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἢ ἀγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσ-  
έρχεται, κατατρυφήσαι τῆς θείας χάριτος.

**Ε**κ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυ-  
χικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέ-  
χοντας εἰς σέ, πανύμνητε, τὰς σαῖς πρεσβείαις, Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

**Ο** Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ δεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

**Ε**ν γαστρί σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομήτορ γεγωνός, προσλήλυθεν ἐκ σῆ, πανάχραντε, διπλῆς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

» **Σ**πλάγγων Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-  
» ναίλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ  
» δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,  
» διεληλυθε φυλαῖας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ  
» ὑπέστη ῥύσεως, τὴν τεκαῦσαν κατέσχευ ἀ-  
» πῆμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ο** καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἢ πολυτίμητος πασᾶς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισαγάουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θεῖῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελα Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

**Τ**ῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστη-  
ρίων ὄρων ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δη-  
λουμένην, καὶ πληρομένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμνηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπορρήτον· πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἀχράντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὄρατὴν καὶ τὴν νοημένην. Διὸ, ἀνευφημεῖν βυλόμενος, ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὁμως δέ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

## Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη.

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρα εἰκάδι πρώτη.

**Α**ὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῶ τῆς Θεομήτορος εἰσόδος ἑορτὴν τοῖς εὐσεβίοις ἐργάσατο θαυμαστήν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθείσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνευε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείας καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐδύς αὐτῷ ἀναθῆναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως καὶ ζωσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἀγούσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἀγούσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὐκ ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρένους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρέβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸ τοιοῦτον ἄδυστον ἐνδιατωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξηνοπρεπῶς διατρεφομένη, διέμεινεν ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκουθεῖ διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνυλλίζετο καὶ ἐνδιηπάτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφη, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,  
» παρα τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-  
» λην, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-  
» λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,  
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ι**δοὺ σήμερον, ἐπέλαμψε ταῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ δianoian, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

**Δ**ορυφορεῖτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρί, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν. Ἐν τῷ Ναῶ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

**Ο** τοῦ γράμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομήτορ Ἀχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

**Υ**ποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεῦτερος. Ἡ καίμνος Σωτὴρ ἐδροσιζετο.

**Χ**ορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἀχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

**Π**ροφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθῆ-  
σονταὶ παρθένοι ὀπίσω σε, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

**Η**γάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, νύφραι-  
νοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μητὴρ εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

**Κ**αὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαυρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, ὡς περ σκευὸς ἱερώτατον.

**Λ**αμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφία καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μητὴρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

**Ε**ἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σε Ἀχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

**Δ**οξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν.

**Γ**έτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγγνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννητορ σώσαι, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσ-  
» σεβαῦς προσταγμάτων καταφρονήσαν-  
» τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοίθησαν, ἀλλ' ἐ-  
» μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν  
» Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἦς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῦκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ  
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου, ἀρχαίαν  
» ἀληθινήν· γενεὴ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοίμη Θεοῦ·  
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροταῖς συνανά-  
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοᾷ· Εὐλογεῖτε,  
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Α**΄χραντον ναόν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτὲ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν καί μοι, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ε**΄φησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν, Ἦν περ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν· καὶ πῶς Ναός χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Γ**έτις Θεοῦ κατέστην ἐγώ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ν**όμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ἐένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ρ**ώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας· Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Φ**ωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαράν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραίνεσθωσαν, Ὡς παραδόξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεῦτερος.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

**Ε**ὐφραίνεται σήμερον, παιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἀγίαν θυγατέρα.

**Κ**αυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαὶ· Ἰουδας σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλαστήσῃ γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεός, ὁ πρὸ αἰῶνων.

**Μ**αρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμφυχος σκηνή, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσίν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

**Ω**ς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμφυχον, τιμήσωμεν πιστοί, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερῶν.

**Π**ροφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

**Ν**αῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἄγνή, οἱ θεῖως τεκόντες σε, ὡς θυμίαμα καθαρὸν· καὶ ξένως αὐλίξῃ, ἐν ἀδύτοις Θεῷ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

**Υ**μνεῖσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

**Ο** ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς νηδόκησε, Θεός τε καὶ βροτός, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεῖ-  
» κόνισε καίμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέ-  
» ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-  
» τος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-  
» τες ἀναμελψώμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα  
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς  
» αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ΄.

Ἦς ἡ Ἀκροσιγίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντισρόφως.  
Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παναγνῆς, ὄρωντες ἐξεπλήττωντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδα-  
» μῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν,  
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου  
» ἀναμελποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· ὄντως  
» ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παναγνῆς, ὄρωντες ἐξεπλήττωντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

**Ω**ς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεῆ δ' ἐμπιπλάμενη οὐρανόθεν, Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

**Π**ερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, Τὸ Δαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

**Π**αραδόξως προδιετύπου Ἄγνή, Ὁ Νόμος σε σκηνήν καὶ θείαν γάμον, Ξένην κιθωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κρίζειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θαυμάσιως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

**Μ**ελωδῶν σοι προεκελάθει Δαυΐδ, Λαλῶν σε θυγατέρα βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδῶν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι, συγχορεύσατε· ἢ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

**Θ**εοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, Ἠκίξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσάντε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· θαυμάσιως γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

**Δ**ιανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χειρὶ τῶν ἱερέων.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξασικοῦ.

**Ε**κ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἢ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκί

νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἰερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἁγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

**Τ**ὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημῶμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ κομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

**Σ**ὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

**Υ**μνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριηλ, ἀνακραίξει βοῶσα· Χαῖρε ἡ Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν παναίμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

**Η**τῶν Ἁγίων Ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἰκεσίαις σου Ἄγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνούντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

**Τ**ῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα ἕρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

**Τ**ὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαιρέτον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνούντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

**Υ**πὸ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνούντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητόν ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίως πειρασμῶν.

Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον οὐρανόν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικῶν τὴν Παρθένον τὴν φατνὴν χωρίον· ἐν ᾧ ἀπεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀκυνούντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Η**ν παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιζῶς ἀνευφημήσωμεν σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Λ**αμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθένον, φαιδρῶς ὁδοποιῶσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

**Ε**παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

**Ε**πιφανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιζῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ὃ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

**Ε**ξανοιγέσθω, ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβῶν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Λέοντος Μαῖστορος.

**Σ**ήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναίξιν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

### ΕΙΔΗΣΙΣ.

**Ι**στίον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κί. τοῦ παρόντος μηνός, καὶ ἦν ἀποδίδοται,



### Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλῆμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

### Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Ο** τοῦ παραδόξου θαύματος! προὑπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἀρρήτον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θείον ἐκλάμψουσα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἦν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον αἰείφωτον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

**Ο**ντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ, ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσονται, θείον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, καὶ Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἦν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὕτη.

**Δ**εῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόδον· Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανηγυρίαν, θεοπρεπῶς, πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

**Κ**λήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, ταῖς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικεμένας τε, ζόφον τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν γηθουσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν δεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

**Π**όλις, τῶν Γαζαίων σε τιμᾶ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως· Μακάρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαέων δέ, τὸ θείον σῶμά σου, ὡσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾶ ταῖς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλῆμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

**Π**ίστει, σὺν Ἀπφία τῇ σεμνῇ, Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱερούς Διοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάιην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκρίζωσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γινώσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β΄.

**Δ**εῦτε συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ, Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι. Χαίρετε, Ἄγγελων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάιην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάιης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α΄.

**Α**γγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀνώθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην βανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψασα, ἀποκνηθεῖσα ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τῆς ἰλαστῆριος αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρέυζως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βῆλει, εἰπέ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας (\*).

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

**Σ**ῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λαγισμὸν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφην ἀκήρατον, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀσιμακάριστε· διό σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότετον θαλάμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

(\*) Τὰ παρῶντα Προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας, καὶ ὁ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐκ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Αἰνοὺς Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

**Ρ**όδοις ἠδουπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγραῖ μεσιτεία σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῆ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάιης, ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεάνιδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

**Π**λούτῃ κατεφρόνησας, τὸν ἐπουραίνιον στέργουσα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη· καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ Πάινσεμνε, ἀθλήσασα στερόροτατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαῖσμα.

Εἶδὲ μὴ, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

**Σ**ήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπαδας, φαιδρῶς ὁδοποιούσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Ο**ρος τὸ νοπτόν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν στάμνον, Προφήτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Π**ύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφήτα ὑποδέχε, Θεῷ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπαρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

**Σ**ήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῆς. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Καὶ Ἀπόλυσις.

#### ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

**Α**ινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, ἅλαϊ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.



Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Δ**αυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑποδεξάι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλεύς· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλῆμον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

**Χ**οροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱερουργε σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδόξασαι.

**Ρ**εῖθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει, Ἀπόστολε Φιλῆμον, ἀξιοθαύμαστε.

**Ι**ερουργῶν, τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφῆ Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

**Σ**ὲ προφητῶν, παλαί ὁ Δεῖος καταλογος, πολυειδέσιν Ἀχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκηύσασαν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

**Χ**ριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναὲ καθαρῶτατε, ἐνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκασίαις, φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

**Χ**ριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστῆ κραταιωθείσα τῷ ἔρωτι, Χριστῆ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

**Ψ**υχὴν ἀμόλυτον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἁμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν Δεομακάριστε. Θεοτοκίον.

**Ρ**υσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ΄. Σπερέωσον ἡμᾶς.

**Τ**ὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως τοὺς ἀνθρώπους, Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

**Ο**νήσιμον τὸν Δεῖον καὶ Φιλῆμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημήσωμεν.

**Ν**τὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθαίραντες, τῆς Δείας ἐτύχετε Δεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν Ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

**Φ**ανείσα καθαρά καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν· Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

**Τ**ὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτη διανοία, ἐκζητοῦσα ἐβόας, αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολληθῆν, καὶ σοῦ τῆ στοργῆ, ψυχὴν μου συνέδησα.

**Ε**χουσα πασταῖδα, ἐπεράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἀγνή Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

**Ε**ρωτι αὐλῷ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρόν τοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἐπεισας· μεθ' ἧσιν ἁγῶν Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

**Η** ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος Ἀχραντε, καὶ συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα, Δεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέραν ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλῆμονος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Τ**ῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιερῶν, χερσῶν Δείσας καρδίας Ἱερουργε, τὴν Δεῖαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας· καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδῶλῶν ἀνήγειρας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· ὄθεν συνελ-

δόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Φιλῆμον δοξάζομεν, ἱερώς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βωμένοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Ν**υμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, Νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον· καὶ τοῦτον προσεήνοχας, τῷ Θεῷ διὰ πίσεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερόως Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

**Δ**ικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερώς ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· ταύτην ἄπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Ὑμῶν σε, ἀκοῆ.

**Ἰ**στίῳ τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἁχειμάζως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὄρμον θεία χάριτι.

**Λ**αμπτήρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερόν Ἀρχιεπίσκοπον, Φιλῆμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἑνδοξόν, φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

**Ο** θείος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου Θεορρήμον, καὶ ποταμούς ἔστησε, καὶ ρεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσῳ, τῆς ἀγνωσίας ἠρδευσεν· ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

**Ἦ**μῶν σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὰ νοσήματα θειάπευσον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τῆς Μάρτυρος. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

**Α**γγελος φωτὸς σοὶ παρεστῶς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοὶ, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ρύόμενος ἐκ παντός, ἐναντίου ἑνδοξε, ἄφθορον ἀγνὴν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

**Θ**εῖαις σε πεισθεῖς ταῖς διδασκαίαις, εἰδώλων τὸ βαθύτατον, ὧς Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θειργῶ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλερειανὸς ὁ γενναϊόφρων· καὶ φωτισθεῖς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

**Θ**άλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

**Ρ**άβδος σε Παρθένη Ἀαρῶν, ἀνίκητως ἐκβλάστησασα, προεξεκόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τῷ φωτὸς χορηγός.

**Ν**ενοσηκότας ὄρων, τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἑνδοξε, τῷ δραστηκῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλῆμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

**Τ**αῖς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανῆς ὁδηγὸς Φιλῆμον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπήσας, ὁσίως ὠδήγησας.

**Α**γεῖ φαιδρὰν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτῆ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θείον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν θειγόρον, τιμῶσα Φιλῆμονα.

Θεοτοκίον.

**Δ**έσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

**Λ**ουτρόν σου τὸ θείον, Βαλλερειανέ, ἐκζητοῦντος ὠράθη σοὶ Ἀγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

**Τ**ηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδουμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοῦς ἡμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἠδουπνῶν· αὐτοῦ γὰρ εὐῶδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

**Δ**υσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπῶν, ἀντελάβου ὁσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορευθῆς, πιστεύσας ὀλοφύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότερα.

Θεοτοκίον.

**Α**γίων Ἀγγέλων, Παρθένη ἀγνή, ὑπερέχουσα ὠφθης κηύσασα, βελῆς μεγάλης Ἀγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοῦς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν αἰδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ 5. Ἐν ἀθύσσω.

**Ο**ὐρανὸς ὥφθη πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, Ἐβδομήκοντα Μάκαρ πανόλβιε.

**Ξ**ενωθείς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιών οἰκίτορας, Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

**Α**ρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστραίπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, πρὸς οὐρανὸς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα.

Θεοτοκίον.

**Σ**ωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγγίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη πανάμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλαγγίων Ἰωνᾶν.

**Χ**εῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στέρρότατοι νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

**Α**ρνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὁρμαῖς οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνείματε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μάλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρά τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

**Π**άθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργή, ὄλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἐνδοξε Ἀγγελον ὑποκλίνας γὰρ αὐχένα προθυμότητα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν αἶρα ἠγίασας.

Θεοτοκίον.

**Ε**στη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν γὰρ Χριστὸν ἐκουφόρησας, τὸν δωρημένον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἵτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δέλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σπλαγγίων Ἰωνᾶν, ἐμβρυον ἀπήνεσεν, ἐ-
- » γάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
- » δε, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
- » διεληλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ
- » ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἁ-
- » πῆμανταν.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τ**ὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἐκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεο-

πρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἢ πληθὺς· αὕτη γὰρ κατήσχυεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα, ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὥφθη τοῖς ἐν γῆ, στήριγμα θείον, τὴν πίστιν κρατούνασα.

Ὁ Οἶκος.

**Α**ρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις ἐξαιρέτα τὸ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ θαυμάζεσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσάμενη, τὸν ἄρχοντα ἐφυγε τοῦ σκοτούς· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐστη ἐρώμενη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς, τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φώμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν βελίαρ, τὴν πίστιν κρατούνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ· τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Φιλῆμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὥφθητε δρόμῳ ξένῳ,  
Χριστῆ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερὴ Φιλῆμονα ἔνθεν ἄειραν.

**Ο**ἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἰορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὡν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὐσίας, ἐναπιλείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλίαν τὸν ἠγεμόνα Ἐπίσου. Τύπτανται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδῶλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾶ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολευσῶνται, πρότερον ὅπῃ παίδων ραφίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανῶ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν ὦ Κικιλία,  
Λοῦη δὲ λουτρον αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἄμα

Κτείνει ξίφος, βαίλλοντας ὑβρεσι πλάην.

**Ο**ἱ οὗτοι ἠθλήσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἀγνείᾳ διάγειν ἐπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τσαύτην δὲ ἀρετῶν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκά-

στην προσομιλείν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπταντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶσάντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀπετμηθεσόμενοι τὰς κεφαλὰς. Ὁς μετὰ τῶν τῶν Ἁγίων ἐκτομῆν, θρασυμένως Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δαρυφροῦντας τὰς φυγὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία, ἐν βαλακίῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαίεντι, καὶ μὴ συγχωρομένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δίχεται τελευταίην ἐν αὐτῷ τῷ βαλακίῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφαναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύο,  
Πολλοὺς σὺν αὐταῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Ὁ ὅτι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Ησιδεΐας. Κατασχεθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησιαῶς ὁμολογῆσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάνας βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκαπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομῆν ὤρμησεν οἶα πρὸς πάλιν  
Καὶ Προκάπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν κναφεῦ Μένιγνε τμηθεὶς ἐκ ξίφους,  
Κνάπτεις σεαυτὸν· κἄν ῥύπους εἶχες,  
πλύνη.

Ὁ ὅτος ὤρμητο ἀπὸ Βολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τιμῶν ἐν ἀγορᾷ βεβώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, πικρὸς ἐλθὼν, ἐκλεψε τοὺς δειμίους ἡμῶν, ὑπερξίσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθει τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλακῶν κατακλιθεῖν ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγμαμένω τῶν θυρῶν ὡσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλων τῶν δειμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ εὐρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπι δὲ ὁ Μένιγνος, καὶ θείας φωνῆς καλούσας αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις, (κναφεὺς γὰρ ἦν) καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαῤῥήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δειμῶν ἀφειδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥίφει, λαξ ἐντίνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ζέεται· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτίμνεται· καὶ τοῖς τυράννοις ὀφθεῖς, καὶ θῦειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θανάτου κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρεσθεὶς, τὰ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββαδῶν,  
Τριμῶν προπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Ὁ ὅτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῶν τιμῇ, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινὰς. Εἶθ' αὐτῷ λαβὼν αὐτοῦ ὁ ἐπι-

στάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητεῦσαι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὐ κοιμηθέντος, ἔμεινεν αὐτός παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὁκτῶ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκείσε χρόνους, αἱ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν· ἐσθίων δὲ βραχία, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθει δύναιμι, περιττὴν ἤγειτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν· Σιδάρῳ δὲ τὴν ὄσφον ἐξωσμένος, ἐκάθιστο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλείστον ἐστρωτός, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότη λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἤγειτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύει λαχῶν, ἀρχέτυπον αὐτὸν τῆς φιλοσοφίας ταῖς ὑπὸ πηκίοις ἀπασιν πρῆθηκεν. Οὕτω βίους, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,  
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι,  
Ἄειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεία ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Καλλίστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλλίστος ἐχθρὸν τὸν κἀκίστον πτερνίσας,  
Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθεὶς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανεῖς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει·  
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, φακμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισαίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηροὶ μὴ βλαθεῖς, Ἀγαπίων·  
Ταῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξέκω·  
Ἔχεις με Σισαῖον ἐκ ξίφους, Λόγε.

ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,  
Ξίφει σὸν Ἀγάπια τεύεις κρανίου.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ὁ ῥαῖσα οἱ σοὶ, ἐχρημάτισαν σεπτοὶ Φιλῆμον·  
Πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες,  
Εὐαγγελίου καὶ ἀπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην,  
ἱεραὶν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ὁρμαῖς ὑποσκειλίσαντες.

Σὼν λάγων φωτὶ, τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ  
σκότος ἠλάθη· Ἱεροουργὸς γὰρ ἱερώτατος,  
ἐν ταῦταις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας πει-

μάνιας και μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ε**ν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινωνήσε. καλῶν Γαζαίων πόλις· αὐτῆς γὰρ ὠφθης και πρωτόθρονος, και Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλήμων, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Φ**ιλῆσας Χριστόν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχίαν, τοὺς τῆ φιλία τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλήμων, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

**Ι**σχύς ταπεινῶν, και λυχνία φωτεινὴ και θεία τράπεζα, ὄρος και πύλη ἀδιοδευτος, θρόνος Θεοῦ και παλάτιον, ράβδος Ἀαρῶν τε και στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστόν τὸ μάιννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

**Τ**ὴν κάμνον εἰς δρόσον Νεανία, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῶ, Κικιλία τῆ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τῆ λητρῆ ἔφερε ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

**Τ**ιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου Πάισοφε, καταλιπὼν, θείαν στολήν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, και Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς συναριθμεῖται βωῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

**Τ**ρισήλιον ἀκτίνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὸ Χαῖρέ σοι βωῶμεν κυησάση, τὴν χαρὰν Πανάχραντε, και τῆς ἀραῖς πάντας ἡμᾶς, ρυσαμένη μεσιτεία σου, ἀπειρόγαμε ἀγνή τοῦς ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ.

**Λ**όγον ὡς λύχτον φαεινόν, ἐπανάπτοντα, τῆ σῆ καρδία φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, και ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας Ἐνδοξε, πρὸς θεογνωσίας ἐξηγεῖρας ἡμέραν.

**Η**ἱερά σου πρὸς Θεόν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, και ἀσωμάτων Νόων· ὧν ἔσχεσ ἐν γῆ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλήμων θρηγόρης.

**Μ**ύρον ἠδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν θουμαίων μάικαρ, εὐωδίασας φρένας, και λογαμοὺς εὐσεβεῖς, και πάθη δυσωδῆ ἀ-

πῆλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστόν σοφὸ Φιλήμων.

**Ο**ἶα ἀστέρες φαεινοὶ, στερεώματι αἰεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἀρχιεπίσκοπος ὁ θουμαστός Ἀπφία, Φιλήμων, Ὀνήσιμος, και τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

**Ν**έος Παραδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἀγνή ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάων, και τοὺς θανέντας καρπῶ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παραδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσαγωγῶν Θεοτόκε.

Τῆς Μάρτυρος. Θ αὐματος ὑπερφουῶς.

**Θ**εῖαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θουμαίων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τανέντας καύσωνι, ἀληθόνων Μάρτυς σεμνή, ἀναψύχεις Κικιλία παναοίδιμε, βωῶντας ἐν πίστει και κραυγαῖζοντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψῆτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ζ**εούση τῆ προθυμία γενναιόφρον, τὴν παφλάζουσαν εἰσηλθες φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης ὄλωσ δὲ, ἀλλ' ἐξηλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῶ τῶ τῶν ὄλων βασιλεύοντι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Θ**εῖου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ράβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, και κφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθροὺς και μέλπων ἄριστα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Σ**τάμνον σε τὸ μάιννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἐγνωμεν Κόρη, κιβωτόν και τράπεζαν, και λυχνίαν θρόνον Θεῶ, και παλάτιον και γέφυραν μετόγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοῦς ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

**Θ**αὐματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξείκονισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

**Ι**ερωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς, θεῖα μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀρρήτων, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

**Ω**ς θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς ὠραίος ὁ βίος! ὡς περιδοξὸς ἡ σὴ, κοίμησις μακάριε Ἀπόστολε! ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα! ἐν ἧ ἀπολιπῶν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων, ἐπέβησ ἀγαλλόμενος.

**Σ**ήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συνατησαμένη τῇ μνήμῃ σου· ἦν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπρασδέκταις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

**Η** τῶν λειψάνων σου θῆκη, ἱαμάτων σταγόναις, ἐκβλύζει τοῖς φαιτῶσιν ἱερώς, μακάριε Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει· καὶ πάντων ἀγιάζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θεῖαν σου μνήμην, ἐορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

**Φ**έρεις τὰν φέρονται πάντα, καὶ τὰν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου τὰ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτῆς, τοὺς εἰδότας σε μάνην, Παρθένου Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

**Κ**ῆπος κεκλεισμένος πέφυκας πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτῆ, φωτεινὸς ἐνδοκαίτημα, εὐανθῆς τε καὶ θεῖος Παράδεισος, θεάφρον Κικιλία, ταῦ Βασιλέως τῶν Δυναμέων.

**Ο**ρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλλιμενίσαντες· καὶ μαρμαρυχαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγαίξεσθε θέσει θεούμενοι, γενναῖοι Ἀθλαφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

**Ν**έμοις τοῖς πτωχῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σαφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

**Φ**έγγος ἀστραπῆς τοῦ τῆκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκατωδούς συγχύσεως· διὰ σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

**Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολομένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**Α**πόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἀρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπφία Φιλῆμον, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱεσίαν τῷ Κτίστη, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

**Η** δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως· καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων· ἦν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηκολίσσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Ο** τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλὴν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

**Κ**αθαρόν ἐνδοκαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὠραίσασα, τὴν σὴν καρδίαν αἰοιδίμει, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσεβείας φωτισμὸν, τῷ ἡλίῳ φαιδρότερον, μνηθεῖσαί τε, πᾶσαν μύσιν θεῖαν· διὰ τοῦτο, τῷ χαρῶν τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

**Σ**ὺν τῷ θεῷ Φιλῆμονι, εὐφημήσωμεν Ἀρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ δρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξακτουμένους, ἀμαρτημάτων συγχώρηαιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

**Σ**ήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρία ταύτης ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων, ἄγια ἀγαλλανται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὄκος τοῦ Ἐφραθά.

**Ε**νδὸν τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον ἔσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Ρ**ίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Ε**ὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· ὑφ' ὧν Ἁγνή τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

**Φ**ῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίης, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

**Γ**νώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμόν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμακάαρ, τὴν ἡγεμονείαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, Ἱεράρχα θεόπνευστε.

**Β**ρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέβλυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, δογματῶν ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν· ἐν ὁραῖς δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστews, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μοναδί Θεότητος.

**Τ**έχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Π**άτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, αἰνετέτης κολλώμενος, ἀνευδότοις νεύσει, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τοῦτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἥστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοδῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

**Π**άτερ θαυμαστέ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν· καὶ ἀπαθείας, περίπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἐνθα τὸ ἀφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

**Π**άτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης καὶ νῶν, σωφροσύνης εἰκόνημα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσσα πύρινος, στόμα ἠδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παραδείσος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

**Δ**εῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην αἰμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενηχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀλαδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Α**πενεχθήσονται φαίσκε ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένου, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένε μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαι σε Ἁγνή, ὡς ἀγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Κ**αθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Ε**ξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν ἄγγελοι, συνορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

**Ε**πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυτος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθουσύνως· Ἦγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῶ ἀγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφρανέσθω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσιν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιάσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

**Ο** Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

#### Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Δ**ικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἀπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Π**ρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶϊαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θεὸς ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὡφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόδοός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπαρθένε.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίας Ἀμφιλοχίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Τ**οὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμπρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ τούτους σε γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

**Ο** πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, αἰεὶ βουλόμενος, τῆς ἱεράς σε παίμνης ὁδηγόν, Ἱεράρχα προβαλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

**Ν**ομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητῆς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην:

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμαίω. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐξ συντρίψαντι πολέμου.

**Τ**αῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερέ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς ἄστῆρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

**Ο** προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀποσπαργάνων σε καθαγιαίνει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

**Ν**ησταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ράθυμίας ἐκβαλὼν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλησίν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσαν.

Θεοτοκίον.

**Θ**εοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσεσι, κατανοούμενον.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίας. ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

**Η** θεία καὶ φωταυγῆς, τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδῶν ἔσθεσε, τὴν δυσσεβῆ φαλαγγα, τῶν αἰρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

**Ν**αμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἐμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.



**Π**λησίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νῦν ἡστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδασμάτων εὐπρέπειαν. Θεοτοκίον.

**Λ**υχνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τραπέζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

**Τ**ὸν δὲ αὐτόν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σέ μουῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφῆναιαν.

**Ο**λὴν ἐφέλικων ἑβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

**Υ**πὸ Θεῶ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλησίως, διδασμάτων καθάρωτατά ναμάτα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

**Ρ**ῆσις Κηρύκων θρηγῶρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένοσ, νέον βρέφος τῷ Ἀδαίμ παλαιότερον, καὶ σύνθηρον τῷ Γεννήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούσ μου τὸ στόμα μου· εὐφραίνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Ταῖ ἀνω ζητῶν.

**Η** θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυσ τῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆσ Τριάδοσ θραάπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοισ πέλων αἰεί, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τῷ αὐτῷ, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

**Λ**αμπρύνεισ τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ· τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἱαμάτων πηγὰσ, Ἀμφιλόχιε ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείασ, ἀπαλλάττεισ παντοίασ, πίστει τοὺσ προσιόντασ, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ε**κ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείσ, ὡσ ὁ πάλαι πανένδοξοσ Σαμουὴλ, ὡσαύτωσ καλοῦντόσ σε, τοῦ Σωτῆροσ ἀκήκοασ· καὶ ψυχὴν καθάρασ, καλῶν ἐπίδοσσειν, Ἱερῶσύνησ χάριν, ἀξίωσ ἀπειληφάσ· ὅθεν ἐπὶ γλῶσῃ, ἐπιγνώσεωσ θείασ, ποιμάνασ τὸ ποιμνιον, Ἱαμάτων ἀπίστραψασ, ἐνεργείασ Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖσ ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆσ Ἐορτῆσ.

Ἦχοσ ὁ αὐτόσ. Τὸ προσταχθέν μυστικῶσ.

**Α**γαλλιάσθῳ ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφοσ, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνοσ ἅγιοσ ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόροσ θεία λαμπάσ· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱόσ, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τοῦ Ἀγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

**Α**μφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θρηγῶρου, τὴν αἰετὴν πανήγυριν θροφρονεσ δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖσ τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαισ νευρούμενοι.

**Ν**υμφαγωγόσ Θεοφόρε τῆσ Ἐκκλησίασ, τῆσ ἐν Χριστῷ γεύομενοσ, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησασ, καὶ τῇ ὠραιότητι, τῆσ ὀρθοδοξίασ ἐφαίδρυνασ.

**Η** θεολόγοσ σου γλῶσσα καὶ θρηγῶροσ, τῆσ ἀρχικῆσ Τριάδοσ τὸ μονόσεπτον κράτοσ, πᾶσι διετραίνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέθειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσειν.

Θεοτοκίον.

**Ν**εάν σκηνήν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότη· τοῦτον γὰρ ἐγέννησασ, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

**Γ**ῆ ὡσ καλὴ ἦνθησασ, ἐκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ θρεπάνῃ τῶν σῶν διδασκῶν ἐξέτεμεσ, αἰρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνοδου πρόμαχοσ ὀφθείσ, Ὅσιε Γρηγόριε.

**Ο**υράνιοσ ψῆφόσ σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θραάπον, ἀποδεικνύει καλῶσ, ὀδηγεῖν τὸ ποιμνιον· ὅπερ ἐκθήσατο αἵματι Χριστόσ, ὁ πραιδῶσ σου τῆσ ψυχῆσ, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

**Ν**αόσ Θεῶ γεύονασ, κεκαθαρμένοσ παθῶν κηλίδοσ, καὶ ἐν ναῶ ἱερῷ παρεστώσ, τῷ Πνεύματοσ τὴν ἐπιφοίτησιν, δεδεξαὶ σαφῶσ, εἶδει σεμνῆσ περιστερᾶσ, Χριστοῦ σε δοξάσαντοσ.

Θεοτοκίον.

**Γ**ένοσ βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νῦν σου κυφορία, καὶ οἱ ἐν σκότει φθοράσ, Παναγία· Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶσ, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστροσ, σου τῆσ αἰτίας τῆσ ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεωσ.

Τοῦ Ἀγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ ε'. Σὺ ὑριε μου φῶσ.

**Λ**αμπόμενοσ φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητοσ, ἐκάθισασ ἐπὶ θρόνου, τῆσ Ἀρχιερωσύνησ, θεοφρον Ἀμφιλόχιε.

**Ο**λόκληρον σαυτόν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, και γέγονας θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμακάρι Ἀμφιλόχιε.

**Χ**αρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτῇ και πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ Θεοῦ, και σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιάζουσα. Θεοτοκίον.

**Ω**πάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομητορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Τὸν ζῶπον τῆς ψυχῆς μου.

**Ρ**ήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτε, τὸν προσελθόντα σοι πίστει. Θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμάτων σοφῆ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ Θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

**Η**νώξας εὐχῆ σου, μογκιλάλου στόμα και ἴωτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμακάρι, ἐνέργειαν πλουτήσας και ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

**Γ**εώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιά σου, ἰάσεις ἐπετέλεις συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταγιγίνισιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

**Ο**κόλπους τοὺς πατρῶους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκῶσθαι Παναίμωμε, σὴ ἐν κόλποις ὄραται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι.

**Ν**εκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαιζήλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, και πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

**Τ**ῷ φόβῳ, στοιχειωθείς τῷ Θεῷ θεόληπτε, και τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαράν τηρήσας, θεολογίας, ἀνεδειχθῆς, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

**Α**γνόν σε, και καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, και ναὸν και θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσαι Πανύμνητε.

Τῆ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

**Ρ**ώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, και τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

**Γ**νηλατῶν τοῦ Δεσπότη, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, και συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

**Ο**ί τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἀκακὸν ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπαζόντες, φρου-

ρᾶ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

**Ν**οὺς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σου τόκου μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἀνθρώπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεὸς, καί με τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιάνθρωπος, και κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμεραν.

**Ω**σπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγαζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ἔσωσας τὰς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιμένης· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον Πάτερ, σοφῆ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίης.

Στίχοι.

Σταλεῖς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις,  
Λόχους σκεδάζεις και νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

**Ο**ὗτος, ἐκ νεαρᾶς ηλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, και ἀσκήσει και θεῖα γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινῶ προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιῶν πόλεως ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντιανῶν και Οὐαλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, και τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὡς και Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, και κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξίμενος, πολλοὺς διωγμοὺς και θλίψεις ὑπέμεινε παρά τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστῆς γεγονώς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος και τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων εἰς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσαστο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου και τῶν φοιτητῶν Ἀρείου.

Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τὸν μέγαν, και τὴν τῆς Ἐσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὐτῆς τῷ Οὐαλεντιανῶ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μάξιμον καταστρέψαντα, και νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιβόλοι ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἀπώσασθαι τῆς Ἀριανουῆς, και τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρητήτο, ἐξέυρε μηχανὴν ὁ θαυμασίος· και παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα Θεοδοσίον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκαδίον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκίαν ὕβριν ἐκάλε τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δράμα, και φησιν· Ὁρᾶς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς εὐφέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι και τοὺς και τὸν Υἱὸν τῆ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως και ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, και μισεῖ. Τότε συνεῖς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἐγραψε, τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ αἰδίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλεί-



δεξιά δὲ τούτου εὐειδαῖς τινὰς ἐστῶτας εὐνούχους ὑπετάπα-  
 ζεν· ἐξ εὐνούμων δὲ τινὰ ταπεινότερον ἄλλον καὶ πρῶ-  
 νέστερον ἔβλεπε· βῆθρον δὲ τινὰ σκοτεινοῦ ὄπισθεν καὶ φο-  
 βερὸν κατενεύει, ἐδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμε-  
 νον. Καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἐστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε,  
 καὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεὺς. Ἀράγε οἶ-  
 δας, ὅς τις ἐγὼ, ὦ μεανία; Κῆκεῖνος· Γινώσκω Δέσποτα  
 ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός,  
 ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασι-  
 λεὺς πρὸς αὐτὸν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φῆς,  
 ἐμὲ διεγίνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς  
 ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασι-  
 λεὺς ὑπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ,  
 φηαί, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν  
 τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ  
 λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλε-  
 θρίοις; Ὅμως μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρόνῃ ἐγὼ,  
 καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνων πείραν τῆς  
 βασιάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ  
 τοῖς παρεστώσι κελευσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὀπι-  
 σθεν αὐτοῦ ἐπιφαινώμενον βόθρῳ· ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς  
 Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἔδοξε δὲ κἀκεῖνην μέσον  
 εὐρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης· Ἀφετε τοῦτον  
 ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέξιν.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἴληφε, συντρο-  
 μος ὁ ἀνὴρ γεγωνῶς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανέν  
 παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαδῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ  
 Μοναχὸς πρὸς αὐτὸν· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης  
 διδασκαλίας κατηξιώθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφε, μὴ καὶ  
 σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ  
 γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἄνδρα τινὰ  
 τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σακρέτου πρωτεύοντα, Γεώργιον  
 τοῦνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινι φοβερῷ χά-  
 σματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρη-  
 σιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχὼν, ταῦτον ἀφεθῆναι  
 προσῆται μέχρις ἡμερῶν εἰκοσι, παρεγγυώμενος αὐταῖς τὴν  
 τούτου διόρθωσιν, ἵως δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ, τῇ βοήθειᾳ τοῦ  
 ἐγγυωμένου, ἐγένετο ἀνετός, ἃ ταῦτα βλέπων, ἀνανύψας,  
 καὶ συνειὶς τὸ βλέπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὄραμα πρὸς αὐτὸν  
 τὸν Γεώργιον ἐπευσεν· ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ· ὁ δὲ  
 τούτων ἀκούσας, καὶ αὐτ' οὐδενὸς λογιζάμενος, ἔμεινεν ὁ  
 αὐτός. Καὶ τῶν εἰκασιν ἡμερῶν διελευσῶν, ἀνάρπαστας  
 γέγονεν ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀπεδώσω, ὡς  
 ἀπεσχετο.

Ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείρανας, ὁ  
 ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ἃ ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ  
 ἀνευθυριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα  
 μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρίστως βιώ-  
 σας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-  
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Μ**υσικωτάταις, θεηγαρίαις ταῖς σαῖς πρῶ-  
 χοντες, πόθῳ τὴν Ἀρσίου Πάτερ κα-  
 τατομήν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα  
 ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

**Ε**ληλεγμένα, ταῖς διδασχαῖς σου Μακεδά-  
 κων, Πάτερ καθαρῶντες Πνεῦμα τὰ ἀγα-  
 θὰ, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπρασκυ-  
 ναύμενοι, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

**Λ**όγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγῳ σάρ-  
 κωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, θεο-  
 φρόνως ἐξεπαιδεύσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν  
 σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

**Π**άντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημή-  
 σωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ  
 αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακραζόντες· Εὐλογημένη  
 σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχαριτε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δὲ Ἄγγελος Παῖδας.

**Θ**αυματοργεῖ ὁ Κτίστης κρινομένη σὺ μάκαρ·  
 τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθέν  
 δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρὸν σε Γρηγόριε.

**Α**κτινοβόλοι θεοὶ, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,  
 σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω,  
 λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

**Υ**'πομονῇ σὺ Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων,  
 θαυματοργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύ-  
 νει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.  
 Θεοτοκίον.

**Μ**ητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτί-  
 στην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερου-  
 βικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντός Ἀ-  
 πειρόγαμε.

Τῷ Ἁγ. Ἀμφιλοχίῳ· Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

**Ω**ραιώθησαν ἀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου,  
 θεολογούντος τρανῶς, Τριάδα ἀναρχον  
 ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει  
 τριαδί, Πάτερ θεόσοφε· ἢ βοῶμεν· Πάντα τὰ  
 ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Π**λοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραίφνη, ἢ ἐνυπό-  
 στατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι  
 Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἰρέσεων, καταβα-  
 λόντι τὴν ὄφρυν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖτε,  
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ο**πᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἱεράρχην  
 πικτῶν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ  
 σε Ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσφικίσασα, ἱεουργοῦ-  
 τα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε,  
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

**Γ**δοῦ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ-  
 λῆς, ἄρχων ἠγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε  
 τέτοκας, ὦ ταπρὶν ἦν ἀποκείμενον· τὴν προσδο-  
 κίαν τῶν ἐθνῶν Χριστὸν, ὦ ψάλλομεν· Εὐλα-  
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

**Α**πολύεται μᾶστιγος, δαιμονικῆς φοβεραῖς,  
 προσευχῆ σου Μάκαρ, ἢ τῇ κακίᾳ παρα-  
 νόμων ἀνδρῶν, σικοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον  
 κόρη, καὶ συναδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀχων-  
 δέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Σ**κοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων ὧν τῇ παρυσίᾳ, ἀνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

**Ω**ς ἀστὴρ φαεινότητος, ἀναφανείς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτίσι, τῆς ὑμνῶντάς σε τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

**Ο** παραδόξος τόκος σε, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἀτρεπτος τῇ φύσει· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ·  
 » ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ  
 » συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει  
 » σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις  
 » τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.  
 Τῷ Ἀγ. Ἀμφιλόχιῳ. Ὡδὴ Δ΄. Ἀίθιοσ ἀχειρότμητος.

**Μ**ίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

**Ε**χῶν πρὸς Θεὸν παρόρησιαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακαρίστε, διὰ παντὸς μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

**Ν**έμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίλους σοι θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

**Α**δαμ μὲν ἀπόγονός ὦφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μητρὸς ἐδείχθης· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνθης, ἀγκωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Πάναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεός.  
**Ἰ**δε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἴσσεις πηγαίζουσα· προσέλθωμεν· βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀένναον, καὶ ἀθανασίαν.

**Ω**ς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἐλαιον πηγαίζεις ζωῆς· ὡς φοῖνιξ ὑψώθης Γρηγόριε· ὡς ἀμπελος βάρτρας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, αἶνον ἀφθαρσίας.

**Σ**υνευφρανέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὀσίων πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστῶς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

**Η**γιασμένον γέγονας, Πάτερ σκηνῶμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθός, ἐνθέων νοσημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

**Φ**ῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀειμακαρίστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ  
 » ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ  
 » Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκεύαστο  
 » ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-  
 » μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἱεραρχῶν.  
 Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

**Ω**ς Ἱεράρχαι ὅσοι, θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.  
**Τ**οῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκταναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.  
 Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

**Η**ρῆθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θεῖα, τῆς ὄντως Θεοτόκου, εἰσόδῳ καὶ αἱ καίτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήθημεν.  
 Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.  
**Η**δὸν παρθενικαί, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.  
**Ε**νδὸν τοῦ Ἱεροῦ, Ἀγίαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον οὔσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δ ὄξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

**Σ**ήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεῶ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χάρας τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

### ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (\*).

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχης 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμ. τῆ Ἁγίας Κλήμεντος.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

**Κ**λήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὠραίους ἤνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογματῶν πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον αἶνον, Δεῖας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη Δεοφῶρε παμμακάριστε.

**Π**έτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γεγυῶς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε· καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολυθεῶν· ναοὺς δὲ ἠγειρας, Δεῖους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

**Ω**σπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν,

(\*) Τὰ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν καὶ τοῦ παρόντος μηνός, τῆς δὲ Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐνταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλάξ εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναιᾶ κατ' αἴτησιν, ὡς λέγουσι, τῶν Σιναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνεορτάζεται λαμπρῶς μετὰ τῆς ἀπαδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

αἴγλη τῶν δογματῶν σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐώας τρισμάκαρ, ἔδους θανατῆμενος, καὶ ἔξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμπησι πλουσίαις ἀπαύστως, Δεῖαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Γ**'περουσίῳ Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονᾶδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Δεότητος.

**Τ**ῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὀρμὴ· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥύεν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

**Π**οιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβῶν, ἐκατέροις κοσμούμενος, ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δ ὄξα. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β'.

**Τ**ῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γυῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεπαίηκας· διὸ σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, ἐπὶ ταύτην εἴλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ Δεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διαδοχὸν καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶς τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἶα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγενόμενος· οὐ τῆς Δεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καλῆς κέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

**Μ**ετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Δ**εῦτε φιλέοργοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον. Παρθένοι γηθοσύκως, λαμπάσι φαιδραῖς,

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Δ**ιανοιγέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Ε**παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Δεῖψ Πνεύματι.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ἀνατολῆς.

**Χ**εῖρὶ Θεοῦ χρισθεῖς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν· καὶ Μάρκου διαδόχος, ἀξίως ἀναδειχθεῖς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τοῦ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφόμενος. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

**Ο** Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε· ἢ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μητὴρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ. Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾧδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Γὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**ὐφροσύνης σήμερον, ἢ οἴκουμένη, ἐπληρώθη ἅπανσα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Η** ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος πασταῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Παναάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θείας σε Κλήμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (\*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀκρίξω τὸ στόμα μου.

**Θ**ρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ Δείαις λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότησι, τὴν ζοφώδη με, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σε, ὑμνήσω κοίμησιν.

**Ε**ἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος Ὅσιε, ὀσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία, νοούμενον Κύριον, μακαριώτατε.

Ἰστῖῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν εὐδίων, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

**Α**γίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διάνοιαν, ἢ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κηύσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Διοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. Θεοφάνης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

**Ε**ν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμὸν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμνημένος, καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

**Κ**όσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὡσπερ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεὸν ἐδωρήθης Μακάριε.

(\*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλήμεντα πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διαδεύσας, ποίημα Θεοφάνους, χωρὶς ὅμως Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Θεοτοκίον.

**Α**΄χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰ-  
διον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν  
τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

**Σ**ὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τῆ Θεοῦ ὠδήγησε γνώ-  
σεως, ὁ τοῦ κόσμου διαυγῆς, καὶ καθαρῶτα-  
τος ἥλιος, Πέτρος ὁ Θαυμασίος, Θεομακάριστε.

**Σ**ταγῶσι θείων, διδασχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρ-  
διαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμῶν, να-  
μαίων πλήρης τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς ἐχρη-  
μαίτισας, Θεομακάριστε.

**Ε**ν χειλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύ-  
ματος, ὅθεν ἐβλυσας κρουνούς, θεογνω-  
σίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκ-  
κλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

**Κ**υριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κηύσασα, τὸν  
Σωτῆρα τοῦ παντός, αὐτὸν δυσώπει σω-  
θῆναί με, πάθεσθι ἐκάστοτε, περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

**Α**νῆλθες ὀχοῦμενος τῷ σῶ αἵματι, ὡς ἐν  
ἄρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐνθα  
πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσεληλυθεν, ὁ μό-  
νος ἀναμάρτητος.

**Ζ**ωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλείπεις, καὶ ζωὴν  
τὴν ἀκήρατον εὔρες Μακάριε, ἐνθα στε-  
φανηφόρος, χορεύων ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυ-  
χὰς ἡμῶν.

**Ο**ς φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία  
κατάκαρπος ὠφθης Θεόπνευστε, ἐν αὐ-  
λαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίθανος, ὡς  
μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

**Π**αρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθέ-  
νος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε  
Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σω-  
θῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔ-  
» στι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ  
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξα-  
» σμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

**Ο**ρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαι-  
δρύνεις, ὑπὲρ ταύτης ἠθλησας, Θεομακά-  
ριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώ-  
ξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες,

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἐσπεριῷ Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος  
ἠσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

ἐρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέ-  
τρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

**Ε**πὶ τὴν Θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύ-  
δοντες πορευθῶμεν τῷ νοῖ, καὶ κατιδῶμεν  
πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέν-  
τα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρό-  
βατον ἄκακον ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος  
Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα,  
καὶ τὴν ἀγίαν κάραν προθέμενος αὐτοῦ καθά-  
περ ἔδεσμα σεπτόν· ἡ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθο-  
δόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέ-  
τρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ο**ς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς  
τῶν βασάνων κατατομῆ, ὠραίους ἐξήν-  
θησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος,  
αἰεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πι-  
στῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν  
ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν  
Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολυάθλε,  
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-  
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν  
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅμοιον :

**Ε**κ τῆς ἀνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ-  
γησάμενος ποιήνης ἐπὶ νομάς, εὐζῶους  
ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπε-  
λάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα  
ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχὴν σε,  
δεδωκῶς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς  
ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε  
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-  
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν  
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Π**ρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ·  
καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς  
νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν.  
Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέ-  
φους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀπο-  
δοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ  
θείου Φωτός. Μεγάλῃ ἔντως, ἡ πρόδος σου,  
μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπαρθένε.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος.

**Λ**αμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτίσι  
τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων  
τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ



σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε.

**Η** κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμακάρι, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίᾳ οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

**Μ**εμακάρισαι γησιῶς, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένω, Λόγω μακαρίσαντι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκαλύψιν, ἐκ Πατρὸς ἑρανίᾳ σαφῶς, ὡς θερμότατον.  
Θεοτοκίον.

**Α**ναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε ὧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυναμίει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

**Τ**ὴν τῶν ἀρετῶν ὀδεῦων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μοναῖς τὰς ἄνω θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

**Ο**μβροῖς καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων Μάικαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν σμίχλην, ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

**Ν**έος τις Πέτρος ἐδείχθη ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς χάρισμασιν ἐκλάμπων, ἱεουργὸς τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότη σου Πανόλβιε.  
Θεοτοκίον.

**Χ**αίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαράν, κηύσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περτεῖχισμα.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

**Μ**αρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερώς, τὴν στολὴν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἐνδοξε, ἔναπετέλεσας· μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

**Α**ναϊμάκτους ἔθυσας θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τυθεῖς προσήνεξαι, τούτῳ ὡς σφαίγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ θεομακάριστε.

**Ρ**ώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρε φοιτητὴν, καὶ τὴν ποιμνὴν τὴν ἱεράν, ἱερώς ποιμαίναντα ὧ ἱερώτατε, ἡ Σιών ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.  
Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλομένην τὴν τοῦ Ἰακώβ· ταῖς ἐνθέοις πράξεσι

καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

**Τ**ῇ πέτρᾳ ἐρείσθεις τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινῆς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

**Ρ**ομφαία τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

**Ι**σχυῖ κρατυνόμενος Ἐνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τῆ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχύν κατεπάτησας.  
Θεοτοκίον.

**Κ**ατεύνασον τὸν ἄστατον κλυδῶνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κηύσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

**Υ**ποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον, τῆς Τριαδος οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρρηξας.

**Σ**υρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

**Α**πείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαιίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερόν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον.  
Θεοτοκίον.

**Μ**εμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγγίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

**Σ**ωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω Παμμακάριστε.

**Ο**λόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σεαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίᾳ διὰ σέ γενομένῳ Θεῷ.

**Λ**ογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεῖς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελωδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα.  
Θεοτοκίον.

**Ν**αόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ πασταδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλομεν.  
Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεος  
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἐνθεοὶ, στύλοι ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ Οἶκος.

**Α**περιτρέπτω καὶ στερόν σептῆ ὁμολογία οἱ λαμπάντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὠραῖον ὄντως κλημα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρουσι ταῖς τῆς θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἐδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφότεροι τῆς θείας χάριτος αἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προσάται οἱ θερμοὶ, οἱ βοηθοῦντες, τοῖς κἀμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βρωῦντας. Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρα,

Πρὸς Χριστὸν ἦκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

**Κ**λήμης, ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος, ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Μαθιδίας υἱός, πάσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθὼν. Ἐκ ναυαγίου δὲ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχῶν, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κήρυξ δὲ τοῦ εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραφήμας, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προσηλάμασι, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακείμενῃ τῇ Χερσονῆ, ἐξορίζεται. Ἐκκίθεν τε πάλιν, δεθείς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἀγκυραν σιδηρᾶν, ρίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν θανατωσίων θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκτιρὸν θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφύεις τεράστιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἦν τοῖς ἡλιπικόσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καὶ ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παιδίου ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἱ τινες αὐτὸ, εἰς εἶκος, ἀπεκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφρομύς εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτὸν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακχωρηκότηας, προσελθόντες, εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάρυνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαι τε, καὶ τῶν ἐναλίω τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἵκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀρρήκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος, Ὅς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ὑψηλῆς. Ὁς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξει τούτου τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτὸν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἀκαμπτὸς ὢν, σὺν ἐννεμῶν αὐτῷ συγγνώμῃ, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἑπαρασάμενος αὐτὸν, εἶναι κενωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἐφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἀρείος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτόν· ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ ὁμοούσιον δαίρεισιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτημηθεὶς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες, Ψυχὴν ἀπάξει Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κάρων, Ἦθλησε νῶ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἑρμόγενης ἀνθρώπων γένους, Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσιν καὶ Χριστοφόρον, Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς τῆς εἰσόδου πληρῶ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπῇ ὡς κλειθρα τὸν πηλὸν φέρεις, Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος « Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε, Θεὸς καὶ σὺ, φησὶν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα ».

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ, ὃς ὠρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείᾳ Πέτρᾳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

**Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάικαρ σε ξίφει,  
Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.**

**Ο**ὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου παρα Σαλλουστίου τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἠρπάγη ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἢ μεταθείς τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανοῦ, ἐγγόνει, ἀδοξμένων δαυτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιβεγγομένων καθ' ἓνα στίχον τὸ, *Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρτος Θεόδωρος*. Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρῦθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἰρκτῇ παρεδόθη.

Τῇ ἑσθῆν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδασθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνένδοτον, εἰς ἦτταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὐκλειαν δὲ καὶ χάραν τοῖς διωκομένοις, πιαθεὶς ὁ Θεομισθῆς, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἰρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστῆς, ἐρομένων τινῶν, εἶπερ ἤσθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασιάνους, Τὴν μὲν ἀρχὴν, ἔφη, ὀλίγησ ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι· εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, θόνη ἀπαλή τε καὶ ψυχρὰ τοῦ προσώπου ἐκματτόμενον τὸν ἰδρωτὰ, καὶ παρεγγυώμενον θάρρειν. Διάτοι τούτο καὶ τῶν δημίων παυσάμενων, οὐχ ἠσθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι, ἔφη· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν φυγαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακώς ὁ παράνομος Ἰουλιανός, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπονιδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

**Π**υρακτεμένοι τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως, πῦρ αἰπετέφρωσας, τῆς ἀθείας Σοφῆ· πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ε**ν τῆς Ῥώμης τὰς ἀλύσεις περικείμενος, ὡσπερ ὀρμίσκουσ χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα δὴνυσας, τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στέρροὺς ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

**Λ**ύρα ὠφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος ἀφανοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

**Ο** τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπετώματα, τῆς συμπεσοῦσης Ἀχραντε, τῶν βροτιῶν ῥευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

**Β**ίῳ Θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ δειῷ φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βῶν Σοφῆ τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Γ**να περιφανῶς εὐαρεστήσης, Χριστῷ τῷ Θεῷ Θεομακάριζε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδεδώκας, ἐκουσίως ψάλλων πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ο**λος πεφωτισμένος ἠξιώθης ἰδεῖν τὸν Χριστὸν σοι προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὅσις, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

**Μ**ήτηραν τὴν σὴν ὑπέδου Θεοτόκε, ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων· καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν παῶσαν νεύματι, ψάλλουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τῆ παντός.

**Υ**φαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κατοικεῖς, Ἱεράρχα βασιλεία.

**Σ**υνετάφη σοι Μάρτυς πολυάθλε, τὰ κλοιά οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ε**μερίσθη ὑγρά ἢ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσιουῖσιν ἢ ἄβατος, θαυματουργία κρεῖττονι, δωρουμένη ὠραίῃ, ἔνθα τὸ δειῖον, Ἱεράρχα σοῦ σῶμα κατάκειται.

**Β**υθισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἐλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανόγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις, καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

**Ω**φρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται, καὶ θεοῖ με δι οἶκτον· καὶ τὴν τεκῆσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγνεύσαν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ·

**Ν**εμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὀμηγύρευς, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβολῶν.

**Π**ρωτοστάτης, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέτρος ὠφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος· στύλῳ Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσαφε, Πέτρε θεοφόρε, καὶ ἱερούργός τε, τῶν θεῶν μυστηρίων.

**Ε**μνήθης, ἐκ Δείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεωρήτημον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνωσ σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

**Μ**ετὰ τόκον, Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστοργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος. Ὡδὴ Δ'. Εὖα μὲν.

**Ι**δοὺ σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξάμενοι, πάθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως· μεθ' ὧν συνεπευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

**Ω**ριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς αἰδείας μέθην παύοντα.

**Σ**οφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων Δεῖα ρεῖθρα· δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

**Η** θεοφεγγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, καὶ ἁγία καὶ περιβλεπτος, καὶ εὐκλεῆς καὶ φωτοφόρος ἐφέστηκεν ἡ μνήμη σου Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχᾶς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

**Φ**έρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βρατεῖαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἑνωσιν, ἀπόρρητον δι' οἶκτον ἀμέτρητον· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

**Τ**ὸν προορισθέντα ἀγίως ἱερατεῦειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

**Ρ**άβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱερουργήσαντα, καὶ ἱερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

**Ο**λὴ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Γραίδος, καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτεῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

**Ν**έμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πτασμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἰκασίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

**Σ**ὺ εἰ Θεοτόκε τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σὺ καὶ νῦν εἰς πρῆβειαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσχηγῆταις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Ν**ῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τῆς εὐκλεῆς διαδόχης, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς.

**Η**ν παλαιὰ προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεοπαῖδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ἀνατραφεῖναι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς Ἄϊνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

**Χ**αίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τοῦ Δεῖς Πνεύματος Σοφὴ καταγώγιον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονός, εὐθαλὲς παμμακάρι καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτιζόν, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

**Χ**αίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγὴ, ὁ τῶν ἀβήρητων ἐρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στέρρος, στῦλος τε καὶ βᾶσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὐστομος

γλώσσα, πᾶσαν αἴρεσιν τέμνουσα, ὡσπερ μά-  
χαιρα, ὄξυτάτη καὶ δίστομος· ὄργανον τὸ ἠδί-  
φθογγον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων  
τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἐδραίωμα, Χριστὸν  
καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ  
μέγα ἔλεος.

**Ε**ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως,  
τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπε-  
ριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευτήν  
Παμμάκαρ καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐν-  
θέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκειάς,  
τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπο-  
λαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα  
τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἰε-  
ρραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι,  
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

**Λ**άμπων ἱερωσύνης στολῆ, καὶ μαρτυρίου  
τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστη Χρι-  
στῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀ-  
ναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμε-  
νος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὠμολό-  
γεις, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, καὶ συνάναρχον, τῷ  
τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἄρειον τὸν δυσώνυμον,  
ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσαίπαν,  
τῆς τῶν Πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει,  
Πάτερ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

**Σ**ήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν  
ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας  
ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων  
Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,  
μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐο-  
τάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-  
μεν Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,  
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια  
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

**Φ**ῶς σε τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν  
τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι,  
ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

**Ρ**ίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη·  
Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα·  
Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

**Ε**ύγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωα-  
κείμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἄγνη τεχθεῖσα,  
προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

**Π**ύλαι τῶν οὐρανῶν εἰσδέξασθε Παρθένον,  
Μαρίαν ἀπειράνδρω, Ἄγνην τὴν Θεο-  
τόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,  
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρ-  
τυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης·  
καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Εἰν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδονται καὶ ἡ Ἑορτὴ  
τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

**Ε**άν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τύχη ἐν Κυρια-  
κῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στι-  
χολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα.  
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀ-  
ναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα,  
τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε. Καὶ νῦν, τὸ α'  
τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον  
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας, εἰ βούλη-  
ται ὁ προϊερός — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσι-  
μα. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Βίον αὔλον ἐξησκηνέ-  
νη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τὰ στίφη  
τῶν πιστῶν. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας,  
καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ εἰς  
τὴν Λιτὴν τῆς Ἁγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορ-  
τῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορ-  
τῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα,  
Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κά-  
θισμα τῆς Ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐ-  
λογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον.  
Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ.  
Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ λοι-  
πὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς,  
καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς Ἑορ-  
τῆς ἡ Δ'. Ὡδή. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁ-  
γίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'  
καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῷ  
ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημέ-  
νη. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς  
Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.  
Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

Ἐάν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ  
Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ-  
Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.  
καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Σ**ήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ  
ὑμνοῖς, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ  
τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σικηνήν, τὴν ἔμψυχον  
κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσα-  
σαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρ-  
κί· νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχα-  
ρίας δέχεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ  
κατοικητήριον.

**Σ**ήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης,  
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυ-  
ναίξιν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ,  
τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαί-  
ρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύ-  
ματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδου-  
σι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μη-  
τέρα αὐτοῦ.

**Σ**ὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων  
δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάν-  
των τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μη-  
τηρ Θεῆ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.  
Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου  
προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-  
μικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βωῶμεν, τῇ  
πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

**Σ**ήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ  
σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ  
σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐ-  
σεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου  
τὴν σεπτὴν· ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

**Α**ἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν·  
αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς  
δυναμείας, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερ-  
ρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν· Ἀλλὰ δεήσει  
ταύτης ρῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

**Χ**αίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σε-  
μνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν  
βαίτον, Μωσῆς μὴ φλεγόμενην, ἐν τούτῳ Χρι-  
στός, τὸ θαύραστον σκῆνός σου, νῦν μεταθείς  
σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρου-  
σίας αὐτοῦ.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

**Χ**αρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου  
Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὡς  
φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς  
ἄνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βωῶντες αὐτῇ,  
ἢ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν  
ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τού-  
της πρὸς πίσιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις  
ἢ τὸ σῶμα πολοπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι'  
ἀγάπην τοῦ Ποιητῆ σε, καὶ μὴ καταβληθεῖσα,  
ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἢ ταῖς ἄνω με-  
ναῖς ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ  
δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ  
ὑμνωδοὶ σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'.

**Μ**ετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα,  
παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, ταῦ ἀνατρα-  
φῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη.  
Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη, πρὸς σὲ τὴν παν-  
άμωμον, τροφήν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάν-  
τα ἐξέστησαν, ὀρώντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν  
σοὶ σικηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐ-  
ρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μητέρα Θεοῦ, σῶ-  
ζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς  
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ  
Προεστὴς· ζήτη ταῦτα τῇ κγ'. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

**Ὡ**ς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-  
νήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκα-  
τερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴλη-  
φας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε.  
Ὅθεν καὶ Ῥητόρων τὴν θρασυστομίαν ἀπήμ-  
βλυνας, καὶ τούτης πρὸς Θεογνωσίαν ἐφείλκυ-  
σας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-  
σαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε  
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

**Σ**ήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος,  
ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχα-  
ρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀ-  
γίων Ἅγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγ-  
γέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡ-  
μεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ  
ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος  
μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα  
τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Σ**υμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοπτῶν, Αἰθιοπῶν διεκοφάς· καὶ τελέσας σε, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε. Στίχ. Δίκαιος, ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

**Ο**ὐρανόθεν σοὶ Ἄγγελος, ταῖς πληγαῖς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι Δεῖου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥώσθεις ἀξιάγαγε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

**Β**ασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, Δύεν Θεόφρον μακάριε, βασιάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρός, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'. Βαβύλα.

**Β**ίον αὐλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβῶσα, ἔστῃς τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ Δεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'.

**Σ**ήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνῶσαι τὴν Μητέρα τῆ Θεῖς γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα. Τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

**Τ**ὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν Δεῖαν καὶ πολιέχον Σνά,

τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσθε λαμπρῶς, τοὺς καμψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ· καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ξεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Μ**ολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ σίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

**Δ**ικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Η**' παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερρόως, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔφαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλης φωνῆ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δεῖσαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

**Π**ρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῃς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῷ, ὡς Δεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δεῖου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

**Α**λέξανδρέων ἡ λαμπρά καὶ Δεῖα πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σοῦ Αἰκατερίνα, οὗς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ· ὦ Παρθένε πολυάθλε,

εἰς οὐρανίους σκηνάς, συνούσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

**Α**γαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος Δεῖα λαμπρά· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνόν τῶν Ἀναβαθμῶν τῷ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δεκά παρθένοις. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Βίον αὐλὸν ἐξησκημένη. Ζήτει εἰς τὸν Στίχον. Μετὰ τῷτο λέγομεν τῆς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἢ ἡ ἀκροστιχίς· Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην.

**Α**ἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἐκείναις Χριστέ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

**Ι**θυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, Δεῖοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

**Κ**υβερκωμένη τῇ παλαίμῃ ἐνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἑστίῳ, καὶ Δεῖαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

**Α**γαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ Δεῖκνῃ γνώσιν, οὐρανὸν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προσετώτας κατήσχυκας, τούτους κατὰ κράτος νικῆσασα.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδῖον.

Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Μερκουρίῳ, ἔχων ἀκροστιχίδα: Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

**Μ**ετὰ τῆς ἀνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ Δεῖας ἠδονῆς, αἰοίδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελούντας περιφυλάττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Ε**θελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας Σοφῆ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, Δελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες. Τῷ Κηρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Ρ**ῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογία Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βῶν, τῷ σέ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

**Κ**όρης Παρθένου ὠραῖθι σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς κατ' ἡμᾶς, ἀνθρώπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δεικνυσι, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

**Ε**θελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστὸν μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὠφθης, Αἰκατερίνα θεοληπτε.

**Ρ**ωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράνους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, Δεῖα σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

**Ι**σοθειᾶν τοῖς ὡσὶ, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὀπλῷ τῷ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτου παυχόμενον.

Θεοτοκίον.

**Ν**ενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ



κόσμῳ, διανάστησον οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ, Θεογεννητορ Παν-  
αίωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Σ' εἶ τὸ στερέωμα.

**Ο**λος πυρακτούμενος, τῇ θείκῃ στοργῇ Ἐν-  
δοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασά-  
νους, ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

**Υ**μναῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν θειναῖς  
μάστιξι, Μάρτυς σοφῆ, καὶ τὴν θρα-  
πείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

**Ρ**άβδῳ δυναμέμενος, τῇ θείκῃ ἐχθρῷ φρύα-  
μα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναϊόφρον, εὐ-  
σθενῶς ἐταπείνωσας. Θεοτοκίον.

**Γ**να προτυπώση σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνῆ  
κύησιν, βάτος πυρὶ, ὡφθη καιομένη, οὐδα-  
μῶς φλεγόμενη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.  
τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Τ**ὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στό-  
ματος Μάρτυς τῷ Μιχαὴλ, λαβοῦσα παν-  
εὐφημε, καὶ ἐν ἀθλοῖς ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ  
τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἐπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ  
τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὄθεν καθορῶν  
σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων  
σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε  
μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-  
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι  
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.  
Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ο** Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν  
δόλιον ἥσυχνε, καὶ στεφανίτης στερρόος,  
Χριστοῦ ἐρημάτισεν· ὄθεν ταῖς οὐρανόαις, νῦν  
συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχῃ, ἐπαξίως  
μετέχων· διὸ τὴν ἱεραὴν αὐτοῦ, μνήμην τελού-  
μεν πιστῶς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.  
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Η** ἀμίαντος ἀμναῖς, καὶ ἀκηλίδωτος πα-  
στάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος  
Μαριαμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως·  
ἦν Ἄγγελος Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ  
πάντες οἱ πιστοὶ μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχα-  
ρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγα-  
λη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρ-  
χεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ'. Σίμου ἰσχύς, Κύριε.

**Α**θλητικῆν, Αἰκατερίνα τὴν ἔγκασιν, ἐπεδει-  
ξῶ, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν  
καρτερῶς, ἀντικαταξᾶσα, καὶ τοῦτον καταπα-

τήσασα, ποσὶν ὠραῖσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ  
δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

**Ν**ύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, κα-  
θωραῖθης, θείας ὠραιότητος, φωτειδέσει  
μαρμαρυγαῖς, ἀγλαίζομένη, καὶ κάλλει περι-  
στράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελωδεῖς τῷ Δε-  
σπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

**Τ**υραννικῆν, ἀλαζονεῖαν ἐφάυλισας, καὶ τῷ  
θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ,  
τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμέ-  
νους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγαῖζειν, τῷ  
Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φι-  
λάνθρωπε.

**Η** εὐκλεῖς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς  
ἐνδόξου, μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρ-  
τερῶς, θράσος τῷ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς  
ἥλιος ἀνατέταλκεν· ἐν ἡ μεγαλοφώνως, τῷ Δε-  
σπότη βρωῶμεν· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.  
Θεοτοκίον.

**Ν**ῶν τὴν ἰσχύν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε,  
τῆς εἰκόνας, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ  
τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκω-  
θέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάν-  
των τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, κα-  
ταφαίδρυνον μόνῃ Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Ο**ἰκειώθης (\*) τῷ Κτίσῃ σου, θείῃ μαρτυρίῳ  
θεόφρον πάθεισι, καὶ λαμπροῦς σεφαίνους  
ἐνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

**Υ**φαντόν ἐκ τῆς ἀνωθεν, χάριτος ἰμάτιον νῦν  
ἐνδεδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως,  
τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

**Μ**έχρις αἵματος Ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν  
ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ  
τῆς ἀνω δόξης κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

**Ε**πὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν  
Ἄειπάρθενε, ὡσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε,  
τῆς πολυθείας τὰ ὄμβρηματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

**Π**όθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ  
τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου,  
τὸ ἀμήχανον κάλλος θείασασθαι, αὐθαιρέτῳ  
γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρ-  
θενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

**Α**θλοῖς ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε· κα-  
ταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀ-

(\*) Οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα τὸ, Οἰκειώθης, ἀπὸ τοῦ, Οἰ-  
κειώθης, ὡς διορθοῦσι τινές· ἀλλ' ἐτέθη οὕτω τὸ ῥῆμα, ἐ-  
νευ τῆς συνήθους αὐξήσεως, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος,  
ἣτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ο, καὶ οὐχὶ Ω.

νεληλυθας προς την ούρανιον, του Χριστου πασταδα· και νυν παιδρως τῷ σῷ Νυμφίω, γηθόμενη συνήφθης πανόλβιε.

**Ν**εάνις φαιδροτάτη, ὠφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσιμον, και ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας, Εἰς ὁσμὴν τοῦ μύρου, σου νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα δραμοῦμαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

**Α**ληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγγε Δέσποινα, τὸν ἐκ σου τεχθέντα Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

**Τ**εινόμενος και λόγχη Μερκούριε, ἀνευδότης, τεμνόμενος ἔφρες, θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

**Ο** πέτρα νοητῆ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπησ Μερκούριε.

**Σ**υμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινωνήσας, τούτου και θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

**Θ**ανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἀμαρτίαν, ζωὴν ἢ κηύσασα, τὴν θανατώσασάν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ 5. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

**Ο** λησε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστραπτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινηθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος και ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσηκῆνωσεν.

**Ι**σχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλύσαι τὸ κράτος, και κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, θρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα παγαοῖδιμε.

**Δ**ὼλῳ πρώην τὸν Ἄδαμ, Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείναςα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, και ξεφάνοις, τῆς Βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

**Ι**λεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρῃ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δευνῶν, Μητερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

**Ε**νεύρου σε, ὁ αἰδὸς Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφέ, ὑπο-

μένοντα βλέπων, και δι' Ἀγγέλου θάρρειν σοι προσέταττε, Μερκούριε και μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἐνστασιν.

**Ν**ενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις, και ποσὶ καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, και γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίοις ὀρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμούς, και πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

**Ο**λόκληρον, τῷ Δεσπότη προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· και δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· και τούτῳ νυν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι. Θεοτοκίον.

**Σ**υνελαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλήσ μεγάλης Ἀγγελον Κόρη· και ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δεῖξαντα πᾶσι ζωῆς, ταῖς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

**Χ**ορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγειράτε νυν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, και τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

**Τ**ὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἢ Μάρτυς, και τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνουσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε και ποίησιν κατὰ λόγον, και τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ και ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, και τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, και σοφὴ και παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, και Μάρτυς ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρην.

**Α**ὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλέσκου τινός, τοῦνομα Κώνστου, πάνυ οὔσα ὠραία, και τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, και τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πῶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν και Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὀμήρου τε και Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκλη-

πιού τε και Ιπποκράτους και Γαληνού των Ιατρών, Αριστοτέλους τε και Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε και Εύσειδίου των Φιλοσόφων, Ίαννη και Ίαμβρη των μεγάλων Μάγων, Διονύσου και Συβίλλης, και ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐμὴν δέ, ἀλλὰ και πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἐκπλήξιν ἔφευρον οὐ μόνον τους ὀρῶντας αὐτήν, ἀλλάγε και τους ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης και σοφίας και παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, και τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλητίου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι γάσεις,  
Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰμπερῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,  
Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος  
Πρόθυμος ἦκεις, οἰά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ και πατάσση Μερκούριε τῷ ξίφει,  
Και νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίε.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου και Οὐαλλεριανοῦ των βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατελεγεμένος τῇ στρατιᾷ των Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκύθου, τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δὲ ποτε κατὰ των Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, και θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται· και ἐπὶ τέσσαροι πάλαι δεθεῖς, και ὑποκάτωθεν ἀπτομένου πυρός, τοῖς ὄχετοῖς των αἱμάτων οβεννυμένου, αἰκίζεται· και κατὰ κεφαλῆς κρημάται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Και μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ και ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τους ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, τὴν κόμην ξανθός, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει τοῦ κατὰ τὰς παριᾶς ἐρυθρήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,  
Πρὸς ἠσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεῖς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἐπαιστίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καταπαύθησεν. Ἐν Γαλατία μὲν γὰρ πρῶτον ἠσκησεν· εἰς οὕτως, ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαθεν· ἐκεῖθεν τε πανταχοῦ προσευχόμενος, κατήχησεν εἰς Ἀντιόχειαν.

Και κελίῳ τινὶ καθεύρας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ αἰετὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλην ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, και ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν· και γὰρ τινα, τῆνομα Δανιὴλ, τοῦ Δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτόν τε κατηχῆσας, ὁμοζήτηλον και συνασκητὴν πεποίηκε. Και ὀφθαλμοῦς πεπηρωμένους ὑγείωσε, και νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε, και πολλά τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ και ἐξ ἀκοῆς ἀδόξενα. Οὗτος, μέγας και ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, και τῇ ταύτης περιχωρῷ, και ἐνενηκόντα ἕνεκα χρόνους διαρκίσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἐβδομηκόντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνυσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,  
Μεθ' ὧν και ἄλλος ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Ταῖς των Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδη ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

**Μ**αρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγῆσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ των Πατέρων ἡμῶν.

**Ο** λόγος σου Πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, και φωτοφόρος ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακραζόντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ των Πατέρων ἡμῶν.

**Ν**εάνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἀχραντον, και σοὶ τῷ Κτίστη βοῶσα και λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ των Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

**Α**γίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἀγίως κατασκηνώσας ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σου γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τους πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ των Πτέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

**Φ**έγγει τῆς ἀνω φρυκτωρίας, ἀυγαζόμενος γενναῖε Στρατιώτα, τους ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τους αἰῶνας.

**Υ**μνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζῆλῳ τούτου Μάκαρ, και πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος και μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τους αἰῶνας.

**Λ**ίθος προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰσθησὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντας Μερκούριε· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

**Α**ἵματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότητος φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτῶ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.  
Θεοτοκίον.

**Τ**άξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σου τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῆ, σαρκούμενος ὠράθη· ᾧ μελωδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας· Ὡδὴ ἠ'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

**Σ**αῖς διδασκαῖς Βασιλίσσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ Δεοσεβείᾳ· καὶ στέρρως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα· Τὸν Δεσπότην ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

**Μ**ετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παριστάται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτήν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελέσῃ, καὶ πιστῶς μελωδοῦσαι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Α**ναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ πασταῖδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποιημένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθη.

**Σ**εσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρῆσάμενος, ἐκλύειν τὴν ἐυστασίαν, τὴν σὴν ἐλπίσας Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόασε· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Π**ρωτέρα πέφνης, Θεοτόκε παναίωμος, τῆς ὑπερκασμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τοῦτω γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρεγαίμου νηδύας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μίᾳ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

**Τ**ῶν Ἀθλητῶν προσθήκη σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὠραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἀδελφῶν σε, καὶ τῆς εὐσεβῆς σε, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοῶς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ε**ὐσεβοφρόνας Ἐνδοξε, τὸν ἀγκῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνας, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νικητὴν αἰράμενος, ὡς νικητῆς αἰράμενος,

ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλη χορείαις· μεθ' ὧν βοῶς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τ**ελειωθείς πανόλβιος, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Ὡ**ς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσας, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῆ·κακία εἰκόνα, αἰκεία εὐσπλαγχνία ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἁγίας· Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

**Μ**ετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κόσμουμένη στολίσμασι, παρθενικῆν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρα φέρουσα, τὴν ἀποτηθεῖσάν σου κεφαλήν· Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

**Ε**δέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχή· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομαζόντας, κλῆσιν σεμνῆ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

**Λ**ίμενι καθωραμίσθης νῦν γαληνῶ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικῆν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλέτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

**Π**αστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένων χορεία χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δὲ ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας· Θεοτοκίον.

**Ὡ**ράθη ᾧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νεοῦμεν, εἰ καὶ τὰ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἁγίου· Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

**Π**ῶρες νῦν μαρτυρικοῖ, εὐωδία ἀναπέμπουσα χάριτας, καὶ τὰ δυσωδη ἡμῶν, ἀρρήτω λα-

γω, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάζει τὰ ὄσπᾶ, ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

**Ο**ς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερώς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρητον, ὡς στρατιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

**Σ**ὺδρομον Ἄγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσο· ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ γενναϊότατε.

**Η**μέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σέ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

**Φ**ώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελῶ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

**Ε**νεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὡ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντημε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα· καὶ Φιλοσόφων ἀνοιαν, ἐν Θεῷ δηληγξας, ὡς λῆρον ἔσαν καὶ μῦθον, τὴν Παναμίωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

**Τ**αῖς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασωζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδαλίων τοῦ ἀλλατρίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

**Τ**αῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένη, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τραῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, δέμεινας τρεφομένη, χερσὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκνηγαμένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, δευτεροῦντες τὰ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

**Μ**νήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοὶ καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδειξάντα, καὶ λόγον χορηγίσαντα, καταπτοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

**Μ**άρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μάχην, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῶ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι· ἐντεύθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὃ Χριστὸς ἐστεφανώσεν, ὃ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Χ**άριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας· καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὄφρυν κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τῆ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. Δόξα, Ἦχος β'.

**Β**ίον αἴλοιο ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα· σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θείον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατερυκτῆρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις πολυάθλε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

**Σ**ήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένης, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῶ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δαίμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. Ὡδὴ, καὶ τῆς Ἀγίας ἡ ε'.

Τῆς ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέησόν με, ἱστῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμ. Τῆ Ὁσίῃ Ἀλυπίου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Παρτύτες.

**Π**αιμνάκαρ Ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑψ

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῶν ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Θ**εόφραν Ἀλύπιε φωστήρ, καθωραΐθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, Σαυμάτων λάμπει, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Σ**τύλος ἐχηματίστας σοφῆ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερβεν στύλου ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὰ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεῦειν ἀρρώστῆματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. (\*)

**Υ**ψώσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων αἱ τράπαι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχυῖ ἠύγασε· Σαυμαστῶς ἐμειγαλύνθη γὰρ, ἢ θῆκη νόματα, βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θεῖμα· πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκει μετὰ θάνατον.

**Δ**εῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν αἰκῷ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκήνος τεθησαύριστα τῷ παμμακάροσ· ὡς τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιο πρόφθασαν, καὶ τῆς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλυδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταγιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξαζώμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσι.

**Π**λοῦταν ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακωνικῶν, μακάρ ἀξιάγαστε, φαιναῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμπράτησιν· ἢ καὶ νῦν βραβύεισον, τὴν εἰρήνην Νίκων· καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλήσαν, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολαῖς καίμφας βέλεις, σῶν πρεσβειῶν Πατῆρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλήσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

**Ν**οὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Παιτην τῆς κτίσεως

(\*) Τὰ παρόντα προσόμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νίκωνος, οὐκ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράφῳ.

τεξομένην σε ὡς σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ἔφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σου δεόμεναι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπει, θεῖας κοινωνόν με ἀναδειξον, Κόρη τῆ Υἱῶ σου, καὶ στάσεως αὐτῆ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Κ**ρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρινθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρῖνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ· αἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α'.

**Υ**πομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὁσίου, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατῆρ ἡμῶν Ὁσίου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τῷ Ὁσίου Νίκωνος. Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

**Χ**αίρει ἔχουσα ἢ Λακεδαιμῶν, θεῖαν λαίμακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πατέρ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὁσίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

### Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς· Χαίρων ἐπατιῶ τοὺς Ἀλυπίου πόρους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

**Χ**άριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπατιέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ἠύφρανας, ἰσαγγέλωσ ἀγωνισάμενος.

**Α**λλαν ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἠγάπησε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἐνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

**Γ**να Θεός δηλώση, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὑστερον ἔσχεις, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς Δεῖου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

**Ρ**ῆσις σεπτῷ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο ἰδοῦ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύνησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἀμαρτίας πλημμελήμασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

**Τ**ῆς οὐρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι, κατασχεθεῖς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὐκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

**Τ**όπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσει, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

**Δ**εδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῷ Ὁσ. Ἀλυπίῃ. Ῥδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

**Ο**ς λυχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσισῶσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἀμαρτίας λυτρούμενος.

**Ν**οός σου τὰς ἱεραῖς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις Δείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ Θεοφόρε Ἀλύπιε.

**Ε**μφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου αἰοίδιμε, μετανάστης ὡφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκαίματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

**Π**αρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανίας ἀψίδος.

**Ε**ξ Ἐώας εἰς Δύστην, διαδραμῶν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρ-

σευσας· ὅθεν καταλληλον, τῇ πράξει εὖρες τὴν κλήσιν, μετανοίας Ὅσιε, δειχθεῖς φερώνυμος.

**Τ**οῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ Δέμενος, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστὸ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγε, καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε μόνη τεκῆσα, τὸν τῷ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμηταν Ὅρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Παναίμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ  
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με σερέω-  
» στον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀ-  
» κρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι-  
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Σ**ωμῶν ἡμῖν ὡφθης ἄλλος σοφὸς τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλω ἐκ γῆς, ὦ Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, ἐτροπώσω Θεόφρον, πικρῶς κατοιμίζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδιώξας· ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα Δείον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Τ**ὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Κ**υβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παναίμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ο** θαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ παναίμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τὸ Ὅσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε.

**Α**γάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος Πάτερ, θραύπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

**Ι**στάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, θαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένεθ, Παμμακάρο ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

**Ν**αματίων θείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχάς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θραύπευσον, καὶ φωταγωγήσον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἢ φωτοδότην τεκούσα, Χριστὸν τὸν υπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξ ακήκοα Κύριε.

**Α**ληθῶς ἐφίεμενος, γνώσεως Μακάριε, πράξιν τέθεικας, θεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

**Τ**ῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεις ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικήν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

**Ι**λασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

**Ο**λος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν ὑπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

**Υ**μνοῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίου αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

**Σ**ῶμά σου τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῦν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποδούμενον, Πάτερ ἐπαφήκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

**Α**γιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' αἶκτον, ἀγία Κόρη, τὸν καθαγιαζόντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἀγιάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

**Π**ληγέντα τὸν εἰς σὲ παροινήσαντα, θελήτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρώσας, καὶ σὲ τιμῶν παρεσκεύασας.

**Ν**αὸν πανευκλεῆ ἀνεστηλώσας, τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

**Ζ**ωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιούντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ε'. Μυνομένην.

**Α**ίθους σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρραγοῦς, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

**Υ**πομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονῆν, ἀληθῆ σοὶ Κύριον δωρήμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ῥύόμενον.

**Π**αραδόξως Ὅσιε, φῶς ὠρατο, ὑπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἐκάστην κίονος φωτίζον σε, διαπαντός, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

**Ι**σχυράν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἀγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

**Ε**δόξασέ σε Θεός, ὁ δοξασθεῖς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίση σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλείπον ἀνεπλήρωσας.

**Ο**ς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἢ Λακεδαιμόνων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μόνεξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

**Π**υσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχομεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἶρμος.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

**Ο**ς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἢ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παρὰ σχου, ταῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου ταῖς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

**Τ**ὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμου τὰ τερπνά ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὅσιε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-





Καὶ τῇ ἑπαύριον ἔλθων, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδέλφον, εὔρε καίμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἁγίου οὐχ εὔρε. Καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενόν, τὴν ἐκωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰακώβος ἀναχωρήσας κόσμου,  
Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰακώβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὄν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἁστεος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος· κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὼν αὐτῷ ποτὲ, μάλιστα ἐπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἰκαδε παλινοστῆσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τοι τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσσατο ἐνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν τραχήλου δύο κόκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γράμματος Χ ποιῶσιν ἔμπροσθεν τε καὶ ἔπισθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνά ἕνα. Τροφή δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διαβροχός.

Ἐκ τούτων δὴ τῶν πόνων τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέφατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἁγίου, « Οἶδα, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσης προσεύεσθαι », ἰδὼν ὁ Ἁγίος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφεῖς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέσθησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλήθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἐνός ἐπιμνησθώμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν δις τῆς ἑβδομάδος· καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπίστελλεν αὐτὸν οἰκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγειν τὸν Ἁγίου. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἔλθων ὁ διακονητής, διελαθε τὸν κακὸν συμμεριστήν· καὶ λέγει ὁ Γέρον, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· Τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διήλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐν ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀείποτε Πάτερ, φησί, κατὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναυτῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δε τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δε, οὐ συνεχώρεις μοι ἔλθειν ὧδε. Ὁ Ἁγίος πρὸς αὐτόν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἄν μυριάκις με ἴδῃς συναυτῶντά σοι, καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μὴ μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκη τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραυνόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρότος Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τῷ Πνεύματος τῇ θαλάψει, ἐθάλπτο παραδόξως.

Υῖος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλόντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθησας, αἰθριος ἀναμέλπων Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίοριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννοον τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βρωῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἄρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτιῦ σὺ ἐποχοῦμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἡλίας ὡς περ ἄλλος, μελωδῶν τῷ Σωτηρί σθ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὡς περ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σθ τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες, Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας, ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία τῷ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίσει σοι ψάλλοντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὧφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτεινός, τῆς Ἐκκλησίας στύλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θαυμάσιος, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Υῖος πνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίους Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντευξέσιν ἀγρύπνοις· ὅθεν σε προστάτην, ἀγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὄφους, νῦν ἀπεστεύρωσε, μόνῃ κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβάλλαιον, τὸ καρτερικόν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον

σου, ὡς θείον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαιμῶν φέρουσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀληθειῶν, τὴν ῥῶσιν ἐξαίτεται, μελωδοῦσα συμφώνως. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τ**ῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπιήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἀπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελωδόντων. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Υ**πὲρ ἡμῶν ἰλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπιηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πιστεῖ σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Ν**οὺς ἐξαιρεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον ἄχραντε· ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος· ὃν ἰλεομένη, μὴ ἐλλίπης Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, τῷ Υἱῷ σου βρωῶντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξ-
- » ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- » τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ λυτρω-
- » τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
- » μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ὡδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

**Γ**ερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὡφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτί· τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

**Ω**ς φωστήρ ὑπὲρ λαμπρός, καταυγάζεις, ἀπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηράν, νύκτα, τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

**Σ**τάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποίησω, ἔτεσι σοφῆ, πενήτηκοντα πρὸς τρισίν, οἷα Ἀθλητῆς, ἀθλῶν προθυμότητα, καὶ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνευδότης πιεζόμενος.

**Η** ἀγία μνήμη σου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιαίνει σοφῆ, ταύτην ἱερώς, τελοῦντας καὶ πιστεῖ σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προσταίτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

**Φ**ωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκοτίᾳ ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαι με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογός, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, Ἄχραντε Δέσποινα, προστασία τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

**Α**μέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβαίς μακάρις, Νίκων πρὸς αὐλοῦς διαμοναῖς, σωθῆναι θεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

**Α**γάλλη σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν ὄλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρῦει σου ἡ θῆκη τὰς δωρεάς· ἐν ἧ σептῶς κατὰκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτόν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις, Νίκων παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

**Ε**ν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρήθη Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθῆς· διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
- » φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Α**γῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετήλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· πενήτηκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔστη σοφῆ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὔρες.

Τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

**Η** θῆκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων αἰεὶ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

**Α**ἰ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. τοῦ Ἁγίου Νικωνος δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

**Τ**ῶν ἐφετῶν ἀπολαύων ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σὴν, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῶ σου τῷ Δείψι πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

**Σ**ὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμακάρι, ἐξ ἄλλης τῆς καρδίας· ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν· ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

**Ε**'κ τῆς Ἐφῶς εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις· ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ, πόλις ἡ σὴ, Λακεδαιμῶν ἐγνώρισε· τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

**Ο**σιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Μ**εταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης.

**Η**πάνταγος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπανειδίχτον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (\*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

**Κ**όσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περὶ φάνειαν, πλοῦτον, καὶ ὠραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰακώβῃ· ὡς οὖν, κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμετοχός.

**Μ**ελη, θεριζόμενος σαρκὸς, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστοῦ Ἰακώβῃ, καὶ τυράννων ὀμότητᾶ, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολῦτιμον, στέφανον εἴληφας· ὃ νῦν ἐγκοσμημένος Μάκαρ, Δείψι τοῦ Δεσπότη σου θρόνω, μετὰ τῶν συναθλων σου παρίστασαι.

**Ε**χων, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐτασο, τῶν κινδύνων ῥύόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, Δείας σου ἐντευξέσιν ὀπως, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξαζώμεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τ.

**Κ**αρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰακώβῃ, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρῶν, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ Ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπης ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

**Μ**όνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυσφόρησας, ἄνθρωπον γενό-

(\*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν τοῖς Ἀποδείπναις ψαλλομένην, τοῦ Ὁσίου Παλλιδίου ἁγίου ὁμοῦ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις ἀναφέρεται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ, κατὰ τὴν κη. Ἰανουαρίου. Ἔστι δὲ Πόημα Ἰωσήφ, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου τούτου, οὗ ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, μελουρηθεῖς, φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα: Τὸν σὸν χεραῖρω παμμακάρι βίου Πατέρα.

μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ  
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-  
πάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθειαν, τρί-  
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρ-  
θένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ο**τε, ἡ ἀμίαντος ἀμναῖς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον  
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα  
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν  
σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο  
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως,  
ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ  
λόγον, ἀκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

**Ε**θαυμαστώθης Ἰακῶβε, ἐν ταῖς βασάνοις  
πάσαις μακροθυμήσας· τῶν γὰρ δακτύ-  
λων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέν-  
των σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου,  
μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένου  
σε, καὶ τὴν σεπτὴν σε κάραν ἀπέτεμον. Μάρ-  
τυς πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση Χριστοῦ  
δεόμενος, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

**Χ**αίροις ἡ καλλονὴ Ἰακῶβ, ἣν ἐξελέξατο  
Θεός, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζο-  
μένων· ἡ φλογοφόρος λαβὶς· τῆς ἀράς ἡ λύσις  
παντευλόγητε· γαστήρ θεοχώρητε· πεπτωκό-  
των ἀνόρθωσις· ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς  
κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ἄραμα· ἄ-  
κυσμα τὸ καινότερον· ἀνέκφραστον λάλημα·  
ἄρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος,  
Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ πα-  
ρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Α**ρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμναῖς, ποτὲ ὀρώσα,  
πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κα-  
τηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορευῆ  
τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν  
δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μή τι γέ γάμος, ἐν  
Κανᾷ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὑδάτων  
τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σε, γίε μου  
παμφίλτατε· μή με παρίδης αἰκτίρμον, σιγῶν  
ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρού-  
μενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ  
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος,  
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν Πέρσην Ἰακῶβον ἐν ἄσμασι Μάρτυρα μέλπω.  
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

**Τ**ῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,  
στεφανηφόρος ἐνδοξε, Μάρτυς Ἰακῶβε,  
φωτοφόροισι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν,  
δίδοι πρεσβείαις σε.

**Ο**ρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὡσπερ πολὺφωτος,  
Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπρυ-  
νας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν  
ἁθλῶν, μάκαρ Ἰακῶβε.

**Ν**εανικὴν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικη-  
τῆς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων  
ἐπαθλῶν, καὶ δόξης αἰώνιης, Μάρτυς Ἰακῶβε.  
Θεοτοκίον.

**Π**ροφητικαί, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν,  
τὰ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι,  
Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὀρώσαι, τὰ  
σα θαυμασία.

Ὡδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

**Ε**γένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρε-  
πάνῃ βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν  
τὸν καρπὸν φέρουσα, ταῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος  
προσαγόμενον.

**Ρ**εόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, πα-  
ρεῖδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε· ὡς ἀγγί-  
νους δὲ προσέκρινας, τῶν αἰεὶ προσμενόντων τὸ  
ἀσάλευτον.

**Σ**τεφάνους σοὶ λαμπροῦς κατατεμνόμενον, τὸ  
σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν  
Ἰακῶβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.  
Θεοτοκίον.

**Η**λέηται σαφῶς διὰ τῆς τόκου σου, τῆς θείου  
Παρθένου ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπό-  
στασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.  
Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-  
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον  
» σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν  
» ὑμνούντων σε.

Καθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ε**κ Περσίδος ἀστὴρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς  
ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰακῶ-  
βον, καὶ αἰοδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζό-  
φον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ ταῖς πιστοῖς

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύναις ὁ μιὰρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἑμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

**Τ**ὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίτηκε Κύριε. Ἡ<sup>ρ</sup> πιστῶς ἐκβοήσωμεν: Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δωρῆσαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστι, αὐτῷ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Ν**ενευρωμένος Ἐνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δαθείσῃ Πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

**Γ**λασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰάκωβε.

**Α**'πορρέοντος αἵματος, οἱ ὄχθοι τῶν σῶν μελῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν. Θεοτοκίον.

**Κ**υβέρνησάν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὐδίων λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

**Ὡ**σπέρ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασιάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφῆ, πολύχουν τῷ Κτίστη, προσφέρων γεώργιον.

**Β**έλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρισμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραττάμενος.

**Ὀ**λοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάνασοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ὤδην, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἐκάστῳ προσέφερες.

**Ν**έμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ταῖς σαῖς ἀληθόνας, ἀντίλυτρον διδούς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνούς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

**Ε**'παληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσση, προσάπτοντες τρανῶς, σέ νῦν Θεοτόκον ἀγνὴν ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

**Ν**ουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἐνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπέιληφας.

**Α**'λλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότη τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

**Σ**ωτηρίου προδήλως ἰμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντα Πάνασοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδεδυσαι.

**Μ**αρτυρίου τὸν διάυλον ἤνυσας· ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορευεῖς Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

**Α**'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν  
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,  
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με  
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

**Π**εισθεῖς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

**Α**'πὸ ψυχῆς στενάζωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων συνελθόντες αἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει; εἰ δακεῖ, μικρὰν ὑπα-

μείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς Δύμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα ὡς κλημα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,  
Ψυχὴ σεσώσθω, φρουδὰ μοι μέλη » λέγει,

Εἰκαδὶ Πέρσης ἐβδομαίτῃ σφαγὴ ἐκμελείσθεις.

**Ο**ύτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἑλουζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπίστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνειληκυσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπὶ δὲ ἤ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτριώσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ βασιλέως προειρημίησατο, καὶ, διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰώνιαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμματίων ἐμήνυσαν, πληγείς τὴν ψυχὴν, ἀπίστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως ὁρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστάς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἐκάστην τοῦ σώματος ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλὴν· εἰθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρέθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινούφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χροαῖς  
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἶρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. « Ἀφείσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴν τρέχε, »  
Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνεεῖν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

**Σ**τερόρῳτητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀρράαγῃς διετέλεσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ι**θύνῃς τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασιάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες, ῥᾶον ταῖς πληγαῖς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος

ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Μ**ακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τῆ πονηροῦ ἀγριότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μαρίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

**Α**δύτου φωτὸς, καὶ λαμπάδος θεικῆς καὶ ἀπαυγασματος, ὡφθῆς λυχνία χρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον ἀυγάζουσα, αἴγλη τῆς σεπτῆς παρθενίας, καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

**Ρ**ώμη Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν τὰς συστροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἐλών, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τ**αῖς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὠραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ νῦντρεπισμένον.

**Υ**πομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλῆς καθάπερ πύργος, διετέλεσας Μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμαῖς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ρ**ώμη πολλῇ σοι προσβαλῶν, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ τυράννου ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν Ἐνδοξε· τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστῷ περιεβάλου. Θεοτοκίον.

**Α**θανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων  
» τοῖς παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλόγα  
» εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ  
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας  
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

**Μ**ετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων Τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον τιμῶντας εὐφροσύνως ἑορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

**Ε**νθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἐνθα πάντων Ἀγγίων, ἀγίως ἀναπαύεται πληθὺς, ἐνθα Δικαίων τὰ πνεύματα, ἐνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὦ Ἰάκωβε.

**Λ**αμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων, δι' ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαζίων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερόως· διὸ πιστεῖ σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

**Π**εποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβε· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾶν αἰώνίως, παμμακάρε κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

**Ὡ**ς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἀγνή, σέ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῆ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανώς, καὶ προσφόρως τὴν Δεῖαν, φωνὴν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,  
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας  
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,  
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Π**ερσῶν τὴν πλάνην ἐφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενος, τυράννου γνώμη πάνσοφε, ἀνέμελπε καταλλῆλον, ὦδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

**Μ**αρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκίασαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

**Π**ισῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλαττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράφαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἀνωδεν προμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ

τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστόν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδοῦτε Θεοῦ, ἔλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος,

**Σ**κότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενον, μή με παρίδης, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὐσπλαγγνε, τούτων πάντων ρῦσαί με, τῶν πειρασμῶν σέ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Π**ῶς ὑπενέγκω τὴν ἀδικον, Λόγε σφαγὴν σου ὄραν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοῦς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χεῖλη ἀνοίξαντα; Σπλάγγνα σπαράχθητε· ῥάγηθι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρῦουσα, πικρῶς ἡ Πάνσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

## Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ (\*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

**Ὁ**λος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἰερώτατε, μοναστῆς ἄριστος, πεφυκῶς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θεῖο Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἶκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἀρρήτον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἔπροσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἠθλησας στερότατα.

**Τ**εσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρκτῇ φρουρημένος, σεαυτὸν πρὸς

(\*) Τὸ χειρόγραφον τάττει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.



ἄθλησιν παρεσκευάσας, ἱερέ Στέφανε, Μοναζῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς θῆρες σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα σερῶς, καὶ παρρήσια πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Λ**αὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγγνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε. Ωὖ τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπέλιπας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

**Α**γῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

**Ε**ἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγενῆται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμακάαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

**Σ**υνήθλει σοι γυναιῶν χορὸς, καὶ παιδῶν θεῖος ὄμιλος, σὺν τῷ θεῷ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάιην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

**Ε**κ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεως ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν αἰεσέβασον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ο**ὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένη Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.  
**Τ**ὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παραδόξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τῶν ἀπάντων τὴν ζωὴν; Ἄλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχθ.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

**Τ**ὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρώνυμου ταῖς ἀπειλαῖς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρήσιαν κερτημένος πρὸς Θεὸν, περίσωζε τὴν ποιμήνην σου, ἐξ αἰρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὡς τοῦ παραδόξου.

**Τ**ί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλω ἀνήρησαι, καὶ ἐνεκρώθης, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἢ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Α**σκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς πανοπλίαις ὠλεσας παμμακάαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰόδιμε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωῆχθ, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

**Χ**αρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίῃ πλατυσμῷ,

δυσμενῶν ἐστένωσας ὄρμην, καὶ εὐρύχωρον ζῶν Μάικαρ κεκλήρωσαι.

**Ρ**ίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογενεῖ, Ἄγνης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτὸν σε δίδωσι Θεῶ, τὴν τοῦ βίου σε Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

**Γ**ερωτάτως τῷ Δεῖψ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοῦς, καταυγαῖζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

**Σ**τενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφὴ, ἀναβάσει καλῶς προσπλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερός λαὸς δοξάσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς: Εἰρηνικὴν μοι προσνέμοις Μάρτυς χάριν.

Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

**Ε**κ τῶν σκανδαλῶν τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

**Γ**ερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸν εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζῶν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

**Ρ**εῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθαλλεῖν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

**Η** τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σῆ γαστρί, χωρηθέντα τέξασα, Διοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνή ἀπαλλάξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

**Ο**νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὠραιότατος ὦφθη, καὶ χαρίσματος παντός, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς Δείας, μέτοχος λαμπρότητος.

**Σ**επτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάικαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

**Σ**ιδήρω σὲ τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυ-

λακαῖς, ὡς φυλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

**Τ**οὺς σοὺς ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον.

**Ε**κ σὲ τῆς μόνης καθαῖς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δὲ οἶκτον, Δεῖαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Ν**ευροῦσαι σθένει Δεῖκῶ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, Δαρσαλέως παμμαίκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς. καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

**Γ**σχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διαλέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρουαττόμενον.

**Κ**αθεῖλε πάνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μᾶστιγας καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει Θεοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

**Η**ν εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, Δεῖαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη, μέλψωμεν παλάτιον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,  
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου  
» ἀγαθὴ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς  
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

**Τ**ῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχτης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος· ὅθεν ἀξιάγασε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἰκέτευε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

**Γ**ῆ καὶ ὑγρά τοὺς καρτεροὺς σε ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζουσαν, ἐκκληρώσω παμμαίκαρ. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάικαρ Εἰρήναρχε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Κ**αταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περισώζε ἡμᾶς, πάσης

περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστακτῶ πίστει σε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένη πανύμνητε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ε**ν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένη, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στεναίζουσα, δακρύουσα θερμῶς· Οἴμοι, ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλῶν, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

**Φ**ωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

**Ε**φαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνόν, ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

**Γ**ερυγόμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσήνεχθης τῷ διὰ σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

**Σ**επτῷ σου ρήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιῆς ὄλος ὠφθη καταπλαγεῖς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὑψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοκίον.

**Ε**ν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Ν**ομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον αὐτόν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

**Μ**ὴ στέγων ἐνδοξε, τῇ πλάνῃ νήχεσθαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστήρ ἀποδεικνύμενος.

**Ο**υδὼς ἐκρυσσε, βυθὸς δεξαίμενος, σὲ πανόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκῶς, θείων παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστῷ, ὄντα Μάρτυρα Εἰρήναρχε.

**Γ**ερυγόμεναι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξερόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμεναι, ἐκζηρηθήσαθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνηται.

Θεοτοκίον.

**Π**αρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κήσιν, ὡς περ ἥς πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεόν, Λόγον ἀπε-

κήσας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεῖά σου Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

**Μ**αρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσις Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

**Α**γωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἰρικταῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὐρηκας· σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

**Ρ**ήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, Ὁμολογηταῖς καὶ μιμηταῖς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

**Τ**ριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὧτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνας Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος. Θεοτοκίον.

**Υ**περαγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἀγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Ρ**ομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρός, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναϊόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτῃ πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

**Ο**ποῦς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφῆ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

**Σ**ὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὄφθεις, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

**Ν**ήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένη Θεόνυμφε, θείου τοκετῷ σε βάθιος, ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Τοῦ θίου τὴν θαλάσσαν.

**Ρ**ημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας εὐρετῆς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς σε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ θιαίῳ τε, ὡμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

**Ο**ς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης Παυλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

**Ν**ομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῶ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὀκτῶ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζωμεν.

**Σ**τερρῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ μακαρίζωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Ε**πέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

**Μ**ικρῶν ἀντωνούμενοι, τὰ μεγάλα ἑαυταῖς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτεριστὴν, τῆς Εὐσας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

**Ο**ἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληραι, τῷ τυθέντι ὡς θυμία ἀληθινῶ, ἀμνῶ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

**Ι**δοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σε ἀγνῶν, Παρθενομῆτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνῆται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-  
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνί, τῷ  
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-  
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**ορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἐορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι· Στέφανε δεῖε, Ὅσιων τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

**Ε**ἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὅσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θουμαστῶς ὁ δὲν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κηκτημένος Ὅσις, ἰκέτευε τοῦ δοθῆναι μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημηθῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων ὅς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρῶσας, ἀβλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

## Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τῷ Νέου.

Στίχοι.

Πληγεῖς Νέε Στέφανε τὴν κίραν ξύλω,  
Εὖρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εἰκάδι ὀγδοατῆ Στεφάνοιο Νέου κράτα  
Δραῦσαν.

**Ο**ς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχούτος τοῦ ἐν ἀγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῆ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς· ὅθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἐκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ηλικίας αὐτοῦ. Εὐθύς οὖν ἐπὶ πλείον πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ ὁ Θεοπέσιος Ἰωάννης, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστάσιαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν διαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορέυς πόλεμον ἀσπουδον ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας· Λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὀρμώμενος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεὶς, καὶ διελεγχθεὶς ἰκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατεργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱεράς εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορία καὶ διαφοροῖς βασάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθῶν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἀγίας εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἰρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραϊτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφορῶν τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο· καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρίαν, ἐκ διαφορῶν χωρῶν τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ρίνας, οἱ δὲ ὠτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφηρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας· οὓς εὐρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραϊτῶριῳ διατελῶν.

Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραϊτῶριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, κληρωθέντος ἤδη ἐνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραϊτῶριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ρίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἰς δέ τις τῶν φονῶντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μνήτης, ἀνείλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἀγίας αὐτοῦ διαραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεισιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἶτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβαντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὀνύξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καὶ τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέβρηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν

σπλάγγνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἐρρίψη. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λειψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἐρρίφη· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαδῶν τινῶν ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατὰκεῖται τάφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

**Στίχ.** Ἐκ γῆς ἐπλάσθη, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω.

Πλάστῃ γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπης:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

**Στίχ.** Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν, Ἐϋρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατεῖπειν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

**Στίχ.** Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην, Ἐδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

**Στίχ.** Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκὸς σου Λόγε, Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόνον.

**Π**ολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γέγονασι Μοναχοί· τοὺς τοιοῦτους δὲ ἡ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ ἓνα ἐξ αὐτῶν, Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον εὐρῶν, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβασθαι εἰπόντα, λάξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξίχθη, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωθενεῖῳ, ῥινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλον φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ἧ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελεύτηθῃ. Ἄλλος δὲ, Στέφανος τοῦ νομα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τῷ βίῳ. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριος δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων γυναικῶν.

**Στίχ.** Τὸν Εἰρηναρχὸν ἢ φονεύτρια σπάθη Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρει.

Ἐδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

**Εἰρηναρχος** ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νεὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δῆμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταξομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρηναρχος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας, καὶ καταισχυνοῦσας τὸν τύραννον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γινομένων θανάτων.

Ὅθεν παρρησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανὸν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προτάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἐπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβαλλεται πυρὸς. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, τῷ τούτου βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

**Ε**μνήθησαι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντηργικῶ βουλήματι ὅθεν πλείονι ἐπίδους ἀσκήσει σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

**Φ**ερωνύμως τῷ Πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

**Ε**ν πλατεῖαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πάλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίῃ τρίβον τοῖς πιεσῶς ἐν ἧ ἐπιβαίνοντες στερρόως, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήνησαν. Θεοτοκίον.

**Γ**ερώτατοι Προφῆται προεδῆλωσαν, Ἄγνη ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Σ**υμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφῆ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ὠδὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Μ**εμακάρισται τῶν παιδῶν θείος ὄμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμούς, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμούς, στερρόως ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν καταξιούμενοι.

**Α**πελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρηναρχε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

**Ρ**αθυμία με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσαί με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

**Μ**ανικώτατοι ὡσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, κτεινόντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

**Α**'πηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ Στεφανῖτα πολυάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

**Κ**αρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταττόμενος, ὁ Θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Α**'γιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολυάθλε, Στέφανε καρδιά, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

**Ρ**'αντισμῷ θείῃ λύθρη θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἀμαρτίας προσόντα μοι, ρύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Τ**ῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποιῷ, παραστάς ὡς Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου ἐκομίσω.

**Υ**ψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπεινώσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀδλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμακάρε.

**Σ**υμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβαδιστον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἄκυσμα φρικτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,  
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.  
» Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Τοῦ Ὁσίου. Ὁδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

**Γ**δῶν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεῦν, μνήσθητι, πρόσθητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

**Ω**ς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς κατάστερος θαυματῶν λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς, Μάρτυς πολυάθλε.

**Σ**τερρόις ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκοτούς τὰς ἀρχαῖς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονῇ, Ὁσίων καύχημα.

**Η**σὴ περιδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἁκτίσι χαρισμάτων τῷ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἦν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορταζοντας, φώτισον, ἀγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

**Φ**ωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπίδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

**Α**ὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλον σὺν Ἀσωμάτοις· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριαὶς ἢ παντουργὸς, καὶ παντοδύναμος.

**Ρ**υσθείς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιαν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συναίθλων· ὄθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

**Ι**σχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τῆς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τῷ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος. Θεοτοκίον.

**Ν**οεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομητορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·  
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσειλάριον τῷ Ὁσίῳ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

**Ε**'κομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἀγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ, ὁμοιον.

**Τ**οῦς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθείους,



μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημῆντας, καὶ γησιῶς μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

**Ο**ὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτῃμαι ἄπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνευμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τῆς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννήτορ, τέτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινά εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

#### ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τούτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Υ**μνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τῆ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένει θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυναμῶσον.

**Μ**αρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθεῖς Παράμονε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

**Ν**αμάτων, ζωοποιῶν τῆ Πνεύματος, ὑπάρχων ἐμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον.

**Ε**ν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε Ἁγνή, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Τ**ὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεῖς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτοῦ φαλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

**Η**κύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βουλήμα, καὶ καρτερῶς ἠθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

**Ν**ενεύρωσαι θεικῆ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι. Θεοτοκίον.

**Σ**τερέωσόν μου τὸν νῆν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου,  
• Ἐχριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,  
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ο** Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυραῖν, ἐνθέως κατέσβεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· λύσιν τῆς ἀμαρτίας, εὐραμένη ἡ φύσις, ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Σ**ταυρῶ ὡς ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύθησα, Δόξα βοῶσα Δόγε, τῆ φρικτῆ σου βουλήσει· θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

**Η** καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

**Ν**εκρωθέντας ταῖς προσταῖξι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θρώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεον ἀνελαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν νῆτομολησεν.

**Ν**εανικῶς σε τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαις, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης Μακάριε.



**Υ**πομονήν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, Ἐνδοξε θάυμαζών, τήτοις ἐκοινωνήσας, τῆ ζήλῃ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

**Ν**ικρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνανέωσας· διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Δ**ῶρον πολυτελές, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίσῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

**Ι**δρύματα σοφέ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἐδρασμένον, λογισμόν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

**Δ**αιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυματίσας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναϊόφρον· διό σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

**Ο**μότιμος Πατρί, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀγνή βροτὸς γενόμενος.

Ὡδὴ ς'. Ἔσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Π**όπιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων οὐ γέγονας, ἐγνηγεμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἀθλήσιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

**Μ**αρτύρων, ὀμηγύρει σεαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθῆσι προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοιδιμῆ μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου πασταδὸς ἡξίωσαι.

**Α**ὶ λόγχοι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃ στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι. Θεοτοκίον.

**Ρ**ύσαι με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Παναχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακία, τοῦ δυσμενοῦς αἰεὶ σκοτιζόμενον. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἔσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κυριε, ἡ
- » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
- » κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἐβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παραμόνος νύττεται σοι Χριστέ μου· Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θῆσκει μόνῳ.

Ἔφει κεφαλὰς ἀνδρες ἐπτάκις δέκα  
Ἴν' ἐξαπλῆ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παραμόνον δ' ἐνάτη κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρὰ.

**Ο**ἱ ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασιν δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλαστίας, καλουμένῳ Ἰερῷ, πολλή τις καὶ πλούσια τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἐφῶς ἀρχὴν διέπων Ἀκυλίνος, ἐπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἰσίδος τέμενος, καὶ τὰς μυστράς δυσίας ἐκτέλεσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὗς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἐβδομήκοντα.

Τούτους θαυμάζοντας ὁ ἅγιος Παραμόνος, φωνῇ μεγάλη ἐβόησεν, εἰπὼν· Μεγίστην ἀσέβειαν ὀρῶ· ὅτι ὁ μιὰρὸς οὗτος τοσοῦτος, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ, ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει· ὅπερ οὐκ εἰδὸτα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέσχοντο ἐνὶ παραχωρησάσῃ δρᾶν τὸν θάνατον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ὄψεσι τοῦ δικαζόντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὄπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῶον ἠπειγόντο· οἱ μὲν λόγχοις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξεῖς, διὰ τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ὄψεσι τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηναὶς διεβίβασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἐβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετίθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένον πείρουσιν ἦλοι τοὺς πόδας, Χριστὸν φιλοῦντος, καὶ Θεῷ φιλουμένου.

**Φ**ιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὀρμώμενος, καὶ τὸν σίτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκε οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀμολογήσας, ἠλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Ἐἴτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαίεται ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, ἠλοῦται αὐθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριακόνητα σταδίου ἐλαυνεται, ἕως λειποφυγῆσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τῆ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἁγίων ἐξ Μαρτύρων, οὓς διωκομένους, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτοὺς.

Στίχ. Ἦμοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἐξ ἀνδράσιν, Ὁνεκρὸς εὐρῶν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Οὐρβανός, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων, Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγείς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν θνητῶν,  
Ξίφος μετελθὼν, εἰς ἐστὶ καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος εὐδὲν ἦν Παγκοσμῶ·  
Ἐδέμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σὴ θελήσει πρὸς σέ χωρεῖ Χριστέ μου,  
Ὁ σὼν Πιτυροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἶσω καὶ ξίφος,  
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζέσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,  
Στερρῶς ἀθλῆντα, Φαῖδρον ἐγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Τ**ῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θουμάτων χάριν σοφέ, Μάρτυς ἐκ Θεῦ πληθήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

**Υ**οφαπλουμένων, κολασηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιάγαστε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

**Σ**ὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας, ὕλην ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θουμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσῳ, τῶν δυσχερῶν δροσιζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κινήσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικέ, καὶ περιδοξὸν παλάτιον, τοῦ Βασιλεύοντος, τῶν αἰῶνων πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Α**γρυπνόν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταγιγῆδας λογισμῶν, Μάρτυς πολυάθλε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ρ**εῖθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἐβαψας, σαυτῷ παλαιώσιν, μηδὲως μέλουσας δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος,

τὰ ἐπεράνια οἰκείς, βοῶν μακάριε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Γ**ερεῖον ὡσπερ καθαρὸν, καὶ θύμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὀλοκαυτούμενον ἀνθραξιν, ἱεράς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

**Ν**όμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάρᾳξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τῷ Θεῷ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή· ὧ πάντες μέλπομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

**Γ**δε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανῆς ἐλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν ταῖς καρδίας, φωταυγοῦσα τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορευόμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

**Ο**ς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκαδὶ, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατονταδὶ, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

**Σ**τάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῆς οὐρανοῦ περιπολεύετε.

**Η**ρῆς ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θουμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

**Φ**ώτισον ψυχῆς μου ταῖς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, Θεογεννητορ πάναγνε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· Χριστὸς συναψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ ἀ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

**Ο** τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένους, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγγίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος Ἐνδόξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεῖς τὴν δαινοίαν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ο** τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένους, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσαρκῶται, ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

**Ο** τῷ ἐκ στεῖρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ Ψερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἀφραστον, ἥρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (\*).

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

**Τ**ὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλὰ μὲν τῷ κηρύγματος, χαλῶν ὡσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐ-

σεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑψηλῆς διαπρύσιε, πρεσβεῦων μὴ ἐλλίπτῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

**Η** σαῖα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλεγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεεμ εὐτρεπίζου, ἀνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορευέσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φαίνῃ σπαργανόμενον· ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Π**έτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλε- κεφ. α. 1.  
κτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρσύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· Ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπικῶς κρινόντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κό-

(\*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια, πρὸς τὸ ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν· ἐξεξῆς ὁμοῦ οὗτ' Ἀναγνώσματα, αὐτ' Ἀπόστιχα, οὗτοι Καθίσματα ἔχει, ὅτε Κανόνα διττόν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικά ἔχει· Καὶ νῦν προσέρτιν τῶν Χριστογέννων, ἀλλὰ Θεοτοκίον ἀπλῶς, ἢ Σταυρο-θεοτοκίον. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τοὺς ἄενους, καὶ μετ' αὐταὺς μόλις σημειῶι, Δοξολογία Μεγάλῃ.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δὲ αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πᾶσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρυστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεγένηαι πνευματικᾶς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυθη.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 21. **Α**'γαπητοὶ, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πᾶσων οὐκ ἠπειλεῖ, παρεδίδου δὲ τῷ κρῖνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰαίθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινας ἀπειθεῖσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡς ἔσω οὐχ ὁ ἐξῶθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ

κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου ἐαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικῶντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοί, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 2. **Α**'γαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔνοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θελημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· Οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοιμῶς ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρῆς. Εἰς τὸτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξαζῆται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ἀ. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

**Ο** Πρωτόκλητος Μαθητῆς, καὶ μιμητῆς τοῦ παθού, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀν-

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

**Υ**μνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγήνευει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην· τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

**Τ**ὸ πῦρ τὸ νοερόν τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἔθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανῶδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. Ὡς θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν! ἢ πηλώδης γλῶσσα, ἢ πηλίγη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεράν καὶ αἴυλον ὑπεδέξατο γνώσιν. Ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρῆ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευε καταυγασθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

**Τ**ὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὐρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυτικῶς ἐκραύγαζες· Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ ταῖς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχῆ μου πρὸς σέ Χριστέ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθείς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθῆς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμητῆς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

**Τ**ὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετὴν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεῖει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει ταῖς ψυχαῖς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχ-

θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χ. αἰροῖς ἀσκητικῶν.

**Χ**αίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντός διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγενόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθη φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελῶμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτούσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

**Π**ρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς, δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθη αὐτῷ, διαπύρω πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν, Ὅν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὐρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγοῦμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

**Ε**ἴθνη τὰ μὴ εἰδῶτα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἀλμυραῖς θαλάσσης, ἵππος ἄριστος, ὄφθεις τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης αἰοῖδιμε· καὶ σηπεδόνα, ἀδειῖας ἐξήρανας, ἄλλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἦν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

**Τ**ὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τῷ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

**Ι**ωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν παρ-  
ρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγώ, φησί, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρη-  
ματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν  
γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσ-  
κύνησιν, Μάγιοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώ-  
ροις τιμίαις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς,  
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

**Ο**ς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ  
Καρυφαίου ἀδελφός, τὸν Δεσπότην τῶν  
ὄλων Ἀνδρέα ἐκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκυμένῃ δω-  
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

### Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸ τάφον σου Σωτήρ.

**Ο**ς Δεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάν-  
των, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν  
σε πάθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκ-  
βοῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποιμήνη σου, ἦν ἐκ Θεοῦ  
ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ  
σκανδαλίων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**αῖς χεῖράς σε σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ,  
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἀγίου παράσχου, καὶ  
δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς  
ζοξάζοντας, τὸν σὸν πακάγιον Τόκον, καὶ σὲ  
Δέσποινα, ἐπιγραφόμενους Κόρην, ἐλπίδα καὶ  
καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

**Π**ρῶτον εὐρέ σε, Χριστὸς μολαῦντα (\*), μύ-  
στην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ  
προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ  
οἰκυμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα  
ἐθνῶν τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακά-  
ρισε ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Θ**εῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πα-  
καγγε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγε-

(\*) Ἐγράφεται πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλλη-  
λον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὰ εἰς τὸ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο  
ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν ἱεραρίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ  
Τροπαρίῳ τῆς γ΄ Ὁδῆς λεγόμενα: Προσέδραμες δίψει  
εὐκλήθεις, ... ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεποιήθη ἡ  
λέξις εἰς τὸ μολαῦντα· αὐτὸ δὲ ἐκλέγον τὰ κρείττα.

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν  
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-  
σιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναῖμα-  
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α΄ Τὸν συνάναρχον Λόγον.

**Τ**ὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς  
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ Δεῖον κήρυκα,  
καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς·  
ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,  
Ἀνδρέας ὁ Δεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδια-  
λείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε,  
ἀνευδοκίαστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα,  
ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ  
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσ-  
βεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστό-  
λοις, καὶ σώσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.  
Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ  
τὴν θάλασσαν. Ζῆτει Κυριακὴ β΄.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Θ΄ Πρωτόκλητος μαθητὴς. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Μετὰ τῆτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεο-  
τόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ  
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχί-  
» νι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δε-  
» δόξασται.

**Ο**ς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τε-  
κουῖσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε,  
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,  
πάθη θέρσπευσον.

**Τ**ὰ τραύματα Πάναγγε, τὰ τῆς ψυχῆς μου,  
καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκό-  
τωσιν, καὶ τοῦ νοῦ ἐκτροπαίς, ἀφάνισον ὡς  
συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

**Τ**ὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ  
σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασιάνων Ἀ-  
χραντε, τῶν αἰώνιων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑ-  
μῶν, τὰ μεγαλεῖά σου.

**Ν**εός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κηύσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

**Τ**ὴν τεβολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων, ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

**Τ**ίμιον ὁ Πρίδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στερειούσης σε βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

**Ε**ῤῷ καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἐφθασας.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Ὁ διὰ στύλου πυρὸς.

**Τ**ῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε, σὺ ἐζώγησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγεῖλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

**Ο**τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

**Τ**ὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη, φύλα καὶ λαοὺς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

**Μ**υστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

**Π**ροανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλῆ ἀμέριστος· συ-

νάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ. Καὶ νῦν.

**Β**ρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθῶν.

Καταβασία: Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θελημαί σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

**Τ**ῆς στερειούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

**Ρ**ῦσαι με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἢ τὸ φῶς ἀποκηύσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

**Τ**ὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκείνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὄλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρό τῆ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

**Ε**ὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένου πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

**Π**ροσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ πίων ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

**Ε**πέγνωσ τῆς φύσεως θειοῦ, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον· καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνώσιν τοῦ πνεύματος.

**Σ**αγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

**Θ**εὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βράτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγμένη ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἔτερος. Σφραγίστω ἡ καρδία μου.

**Λ**όγῳ καλοῦντι. Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθύς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκῆφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

**Τ**ὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς οὐδὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίμισε, εἰ ὕδατος Πνεύματι.

**Τ**

**Ω**ς θησαυρὸν τὸ εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβῶν Πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾶ σὺν τοῖς ἄλλοις σου. Δόξα.

**Τ**

**Π**ᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχῆσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνή διαμένουσα.

Καταβασία: ᾠὴ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ω**ς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργὸν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τῷ κόσμῳ τὰ πταισμάτα, ἀδισαίκτω πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τῷ πάθει, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἔτερον ὅμοιον.

**Τ**ῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν παῖσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἔθνῶν ἐγένου, παμμακάρι Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρο-

στρωτε, χρυσοπόρφυρε θαλάμε, γλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασαῖς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνώμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπίγνωσθῆση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθῆση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Π**αρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ράνισι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι Ἀγνή θεοδόξαστε.

**Ν**τὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθάσαι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

**Ε**λέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ρεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

**Ν**τοῖσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁσρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἀγνή, τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

**Η** θεία ἐξαναλωτικὴ τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνεδείξε Κήρυκα.

**Ο**ὐχ ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὄχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέα ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσενηνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

**Τ**ρὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόγου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστῆ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσβείαις σου.



Θεοτοκίον.

**Γ**μουῖμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ Ὄν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἔτερος. Ἐν πνεύματι Προβλέπων.

**Τ**ὰ δίκτυά σου ρίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγήνευεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

**Τ**οῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσση προσλαβῶν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεῦν, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

**Τ**ὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας Σοφέ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

**Τ**ὸ ἀφραστόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προῖδων, Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὀμαῖμον, εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

**Τ**ριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως· εἰς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

**Τ**ὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριάς μὲν προσθήκη ὄλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἀγνεῖα, ὡσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σώα Θεομητορ διέμεινε.

Καταβασία: Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ἰδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

**Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱέ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

**Τ**ὰς κόρας τῆς καρδίας μῆ, διάνοιξον Ἀγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχῳ, καὶ αἰωνίου δόξης.

**Ε**ν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα

μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

**Π**ανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶσον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

**Δ**υσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τὲς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

**Α**πέλιπας ὃν ἐπόθεις, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξαζόμεν.

**Ε**πόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέριτε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

**Ε**ντείνασε σε δυνατὸν, ὡσπερ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖα τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

**Ε**ὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ἄρῳσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξαζόντα.

Ἔτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

**Π**οθήσας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἐλύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσῃ ὑμῖν, τοῖς θεολογοῖς αὐτοῦ.

**Ε**ζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζήτησας πρῶτος εὗρες· καὶ εὐρῶν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου.

**Τ**ὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηγήθη ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἀκρῶν εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὡσπερ τροχός, καὶ ἔφανάν σου αἱ ἀστραπαί, ὡς φησὶ Δαυὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

**Μ**νημόνευε ἡμῶν Χριστὲ Μαθητὰ, τῶν τελωνίων σου τὴν μνήμην καὶ τιμώντων, τὰ λείψανά σου· δεήθητι αἰεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

**Π**ατέρα καὶ Υἱόν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδιαιρέτον Τριάδα, Τρισυπόστατον Βασιλείαν,

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμολογοῦντες .

Καὶ νῦν .

**Ε**γέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἢ ὀλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γεγονόςας αὐλοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάση τῇ γῆ, θεογνωσίας αὐγαίς .

Καταβασία : Θεὸς ὢν εἰρήνης .

Τῆς Θεοτόκου . Ὡδὴ ς΄ . Ὁ Εἰρμός .

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωαννᾶν, ἐκμιμούμενος βῶθ .  
» Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα . Δόξα σοι .

**Μ**ολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυτον Σκηνὴν Ἀπόπλυνον, παντοίου ρύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου .

**Κ**υβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον ἰδύνασα .

**Τ**ρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα .

**Μ**εγαλεῖά σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστὸς ὄν· ἰκέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε .

Τοῦ Ἀποστόλου . Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς .

**Τ**ὴν θαλάσσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν, εὖρες κυβερτήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι .

**Τ**ὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἔσμός, πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι .

**Ὁ**ς κύμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι, κινούμενον Μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηραῖς, τῆς πολυθείας θείοις ρεύμασι, καὶ ποταμοῖς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας .

Θεοτοκίον .

**Ε**ύφραινονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ Ἁγνή, καὶ πρό τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν .

Ἄλλος . Τὸν Προφήτην Ἰωαννᾶν .

**Ὁ** ἐκ τῆς Βηθσαιῆς, καταγόμενος ἡμᾶς, ἐφορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτῆ,

προθεῖς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ .

**Ὁ** τῇ τέχνῃ αἰλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθητῆς, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλαρὰ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεῖ ἡμᾶς .

**Τ**ῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων Μαθητὰ, κατεβόας τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλόξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ .

**Ὁ** τῷ ἁλάτι τὸν νῆν, ἀρτυθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανόου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς .

Δόξα .

**Τ**ὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· Δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ .

Καὶ νῦν .

**Ε**ὐδοκία τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυῆτορ σαφῶς .  
Καταβασία : Στλάγχων Ἰωαννᾶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄ . Τὴν ἐν πρεσβείαις .

**Τ**ὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρον τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς παλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον . Ὁ Οἶκος .

**Α**ἴνωθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἀμαρτωλὸν, ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα· ὁμως πρὸς πίστιν διδάσκει παλιν, καὶ ἐν δάκρυσιν πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ εἰάν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρονηθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν· Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ἄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον .

Συναξάριον .

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Στίχοι .

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει, φανείς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους .

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοσῆ Ἀνδρέας ἔτλη .

**Ὁ**ς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαιῆς, υἱὸς μὲν Ἰωάννου τοῦ Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ . Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται .

ἔπειτα τὸ, Ἰδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ, Ἐύρηκα μεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρετ, εἰπὼν, ἐπισπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά ἐστὶν ἐν τῇ Θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος τοίνυν οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ ἄλλητις ἐκλήρωθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἦτε Βιθυνῶν, καὶ ὁ Εὐξείνιος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκη καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ τὰ ἕως Ἰστροῦ φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμινοῦς, καὶ Τραπεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀμαστρίσ. Ταύτας δὲ, οὐχ ὡς περὶ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διήλθεν, ἀλλ' ἐν ἐκάστη πόλει πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχεραῖαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μίᾳ πόλει ἐπιμνηθεῖς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἰάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπίδημησας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς ἑλίψεσι καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἴλκον, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὁδοῦσιν ἔκοψαν. Ἄλλ' αὐτὸς αὐθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ τῶν πλαγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθεν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας πόλεις καὶ χώρας, τήν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα, Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγαυοὺς), Ἀβασγοὺς, Ζήκχους, Βοσποριανοὺς, καὶ Χερσωνίτας.

Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάγυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραντίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχεῖας τυχούσα Σαραπίας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγιάτης ἀδελφός, καὶ ἕτεροι πολλοὶ, νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγιάτης, καὶ σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρουσίας ζωῆς ἐξίστα. Αὐτὸς δὲ, ἀπὸ τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβελήκως, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον, μετὰ πολὺν χρόνον, μετετίθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῆ τούτου κελύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετίθη μετὰ Λουκά καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τιμένει.

### Ἵπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

**Α**ρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημί τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει καταβλήθοντες διατριβὰς· ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ τὸν λόγον τὰ φῶς, ἦδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν ἐπιεγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς κτιστώτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἰς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βᾶθει τοῦ φρονήματος

τὴν ἐν βᾶθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ, κερυμμένας προρρήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ Σηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προσημειούμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν, βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζοντας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρων εἶναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγγανε, μεθ' ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἰδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει· ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραντίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπνύονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, Τίνα ζητεῖτε; λέγει. Οἱ δὲ, Ρ' αββὶ, φασίν, (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε) ποῦ μένεις; Ὁ δὲ, Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν, φησὶν ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἐμείναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητούμένῳ περιτυχῶν, καὶ παρ' αὐτῷ μένας, καὶ μαθὼν ὅπερ ἔμαθε, τὸν Σησαυρόν οὐ κατίσχε παρ' ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰμὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινωνῆται· ἀλλ' ἐπιείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ Ἀνδρέα σύγγονος· καὶ Βηθσαϊδᾶ Πατρίσ ἀμφοτέρων, κωμὴ ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἀσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννητόρες πενία συζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χειρῶν, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν ποριζόμενοι. Τοῦτον εὐρηκῶς, τῆς συνήθους ἀλείας ἐχόμενος, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενος, Ἐύρηκα μεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν, (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενος, Χριστός). Τοῦτο ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἀφίξιν ἀνωθεν προσδοκώσης· τί γὰρ βούλεται ἢ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ, τὸν Μεσσίαν, εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἵνα πάντως Χριστῶν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; Σερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δεικνύται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθῆς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὅν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων, φησὶν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃς Κηφᾶς, (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος)· εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγῶντι τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσποτηρίῳ καθῆρκετο, καὶ οἱ ἄλλοι Προφῆται, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσώτερος, προδιέγνω ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὕτω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθησόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ νομικῇ σκιά καὶ τῷ ζόφῳ παραμενοῦντας, ἵνα μὴ τούτο γίνηται, μηδὲ, ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἐπιπερὶ Χριστοῦ ὑπολήψειςιν οἱ μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιῆ; δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμφας, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερόν προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα· ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλευσεσθαι μέλλων. Φησὶ γὰρ· Ἀπελθόντες εἶπατε Ἰωάννη, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος ὁς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὗτε οὖν Ἰωάννης, εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἔσκευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὗτε μὲν ὁ Χριστὸς, ἀποστελλῶν ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν· ἐγίνωσκε γὰρ ἐκείνον, ὑφ' οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγίνωσκε

το· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῶ τῷ μίῳ τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτίθεντας τῆς Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφανόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἀσημῶς, ὅσον γοῦν τὸ ὀρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμοτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβάς ἐκείθεν, ἢ τὰ δεῖτα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γενησαρέτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντας Ἀνδρίας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεῶν-δρωπος ἐπιστάς, οὐθ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνεῖδισεν, οὐτε ῥήμα σκληρὸν προῆκε, καθικίσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραΐα καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, Δεῦτε, ἔφη, ὁπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἷγε εὐθίως, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὑπαρξίν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθήσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζεῖον τῆς ψυχῆς ἐπιδείξαντας. Ἐτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τίως ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρίας προκίσθω τοῖς φιλοθείοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοίνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἶχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδασκῶν ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδεῖως προσαρμοζόμενος. Ἦδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων καὶ τῶν Προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωματῶν εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωλοὺς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδεύόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾶον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλα τε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ δεῖκῳ κελύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἶα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ δεῖον ὕψος ἀνεβιάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχῆς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν πάσαι Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα καταπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἰκτικῶς δὲ μάλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατῶρθον. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ, Θέλω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικά κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθενταίαν, ἴση τοῦ λέγειν εὐκολία, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ δεῖότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηραυθείῃ χειρὶ, καὶ λύει παραυτίκα πάθους δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων, καὶ οἶα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρι τὴν ἐπιτίμησιν. Ἰστησιν ἀνέμων πνοάς· πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηρὰν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι· πάντα, ὅσα Θεῷ προσῆκον, ἀκολουθῶς ποιεῖ· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδῆς, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερός Ἀνδρίας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοκρητῆ διδάσκειται, καὶ τὸ ἐξῆς ἀδαιρέτος τοῦ Διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφίεις ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιενοσσεῖ τὴν ἐρημον, περιγίει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπό τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἠδῶς ἐλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστήρ οὐκ ἰσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὀρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθῆν, καὶ μάλιστα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἐρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἐστιάτορας προβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχεδίου παρεκάλει τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γινόμενον καὶ δόρυθον ὡς εἰκὸς ἐποίησε, τὴν ἑνδεῖαν ἐπισταμένους,

καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἢ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρου. Ἀνδρίας δὲ, ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν, καὶ φανερῶς δι' ἐλίγγων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγοτήτα, ἔλαβε διδούς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γάρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια. Τί οὖν ἐκείνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ φέρε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδεῖας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἐξίστι δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκτεῖον καὶ προσφιλέ· καὶ ἐπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρίας. Δειψαν γὰρ ποτε τῶν κατ' ἐκείνο καιροῦ τινᾶς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτήν, εἰς Ἱερουσόλυμα ἀναβῆναι, τὸν ναὸν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν ἐιωθυίαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν, (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμόν ἠρετίσαντο), φημὴ δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηργηκῶς, ὡς ἀπαντηθεῖν παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαίω, ἄλλοις τε πολλοῖς σημεῖοις εἰς ἔννοιαν αὐτοὺς ἐμβάλλει Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ Σίας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ, δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιούντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρίᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθῶν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε Θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπε τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρίας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρία δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα· ἦτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπανα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὐξείνους, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀσσηνίου Κόλπου τείνοντα, καὶ παραπλοῦ τοῦ ἐκείθεν διηκέντος. Ἀριθμεῖ οὖν τούτοις καὶ Χαλκηδόνια τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἰστροῦ φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσίθειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτοκλήτος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας ἡμεδύνηθε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἤπτετο τοῦ κηρύγματος, μαθητὰς ἐπαγαόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἰκανοὺς ἔχειν ὤτετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἑτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλοὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημῖαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ πόλεις καὶ κόμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθήρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμεινός αὐτὸν ὑπέδεχτο, ἐν ἡ συχνοὺς εὐρηκῶς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σίβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντιχομένους, φιλοξενία δὲ καὶ ἀπλότῃ, καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενουῖται τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρῶν· ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσης πλάνης βεβυθισμένον τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἐωθινῆς γηγονίας, καὶ τοῦ

Ἀνδρίου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπυθάνοντο, τίς τε εἶη, καὶ πόθεν, καὶ ὅποιον ἦκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Οἱ δὲ, δημηγορίας ἀφαίμενος, διηγείτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφήται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὁ ἐπὶ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράφας ψυχαῖς, καὶ εἰς τῶν ἰδίων ἦδη διπτύων ἑμέμενος, οὕτως ἀλιεὺς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διδασκάλου λόγον, ἐφάνη. Ἐἵτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Ζεῖου Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἐκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπύλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναοὺς τε ἱερῶς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἦδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πλελλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαιρεῖν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ Ζεῖῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγένηται.

Καίκεῖθεν, ἅμα Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἐφῆσον ἀφικνεῖται· ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχῶν ὀφείως, πρὸς τὴν Β:θυνῶν αὐτῷ κλειουούσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίαν καταλαμβάνει, οὕτω τότε τειχῆρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὑστερον παρὰ Τραϊανου, φασί, Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχέϊαν οὖσαν καὶ ἐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαίων ἀπωκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστάς τὴν πόλιν, ἐπαί καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσείδιαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ἅ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνηργεῖ τὰ θάματα, ὅτι μὲν ἀφωνίας χαλιναὶ λύων, ὅτι δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἀμίσθος ἰατρός γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ, ἢ ἐπιφέρειτο, ἢς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπιπέγη, καταβάλλων καὶ θανάτων· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μισρὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικούντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βᾶσιμον τοῦ ἐκεῖσε χώρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἢ τῶν ἑλληνικῶν καθαιρέσεις ἑορτῶν, καὶ ἢ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροισμένων ἔνδικος μισθαποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἤπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἐσθίωντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὡς περ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὐς Σεραπέειν συνελθύθασιν· οὐ μὴν ἐκεῖνον τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλὴν παρίσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε Θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολὺδακρυν στήσας πόλεμον· αὐτὰ τε τὰ τῶν ἰδίων τιμὴν εἰς ἱερῶς μεταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διετίαν δὲ ἔλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονιστάτην οὖσαν, πλάνη τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψῦδος τὴν ἐλπίδα ἑμένην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείδων ἀκτᾶς, Ἡράκλειαν ἰσορεῖ. Καί-

κεῖθεν μίττεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὡς περ ὁ λόγος ραδίως διέρχεται, οὕτω κακῆνος διέρχεται, ἀλλ' ἐν ἐκάστη πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχειραῖς ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ὅς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδοῦς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν.

Ἐἵτα μεταβάς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ἢ φασὶ λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγόνου χρόνον οὐ μικρὸν διατρίψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὀρωμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ· αἱς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νάμα τῆς διδασκαλίας προέχουν. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρίου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῆς δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἀπλῶς καὶ φθειγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἐκάστην Ἀνδρίας θάυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Μαθίαν παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ, καθειργμένου εὖροι, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ζεῖος Ἀνδρίας. Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον, ὁμοί δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφή μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ Σῆρες εἶναι πιστευόμενοι. Οἱ καὶ τὸν Ἀπόστολον θρασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἐν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπιχειροῦν, ἐν ἢ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἐρρίπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, ἐλκόν τε καὶ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαιουούσης αὐτοὺς ὀρωμῆς λύσης, καὶ αὐτοῖς ὁδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἀγίων ἐκείνων σαρκῶν ἄψασθαι. Οἱ μὲν εὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμίθανῆ ἑμέμενοι, ὡς περ τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἢ παράκλησις. Ἐπιφανεῖς γὰρ ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτάτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χειροῖς κηρύγματος ἐπιμαλεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεῖς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἴσεισιν οὖν καὶ αὐθὶς εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιῆς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὅν οἱ αἰκισάμενοι θρασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θάμασαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς Σεραπίαις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγύντες, μεταβάλλονται τῆς Σερωδίας, κατανύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὅς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχὰς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιτίθει. Οὕτω πολλαῖς τὸν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεργεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἐπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θάματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἐπειτα φόνον τίς ὑποστάς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, οὐπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανῆς, ἢ μητῆρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγγνίζεται μὲν ὡς φιλόθρως, καὶ τῷ τόπῳ εὐθύς ἐφίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρί. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ Ζεῖῳ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ πόμυνης ἀληθῶς ἄξιον.

Ἦν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέτους ἱερέας χειροτονήσας,





ἰσχύων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος, μαρτυρικῶς τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δὲ γε Θεομισθὴς Ἀνδύπατος, μανία κάτοχος γεγονώς, καὶ ὑπὸ τῶν Θεραπευμένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπότινος μετεωροτάτου κρηνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβελήκως, ὡς εἰ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρά τὸν Ἄδην, κατὰ τὰ ἱερά λόγια, φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἄλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δρᾶσαντες, θάπτουσιν ἐντίμως, Πατρῷσι φρουρόν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὀτιοῦν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἀμαρτωλοῦ λιπαυθῆναι τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφάρτου καὶ κρείττονος. Αὐτὴ καὶ μετὰ Στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανεμῆται, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκεῖνοις, ἐπεὶ τῶν μεζόνων ἑαυτοὺς ἤξιον, καὶ Ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλέους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βῆθρων αὐτῶν δευμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἰκῆσιν, οὕτω Θεοφιλῶς τὸ ἐξῆς τοῦ βίου διανύσαντες, εἴτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἄλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τούτο περὶ τοῦ ἀποστολικῆς σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμῶμενον, καὶ πολλαῖς θουμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνσταντίου παῖς, ἐπαινετῶ ληθθεὶς ἔρωτι, μετακομίζει αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδαν ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τούτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θουμαστός, ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος· καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἦν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσῃσι Μάρτυρες. Ἐπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τὴνδε τὴν βασιλίδαν πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικαῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκά, φημί, τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφρῶν, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνός κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχεται τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ ναῶ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἔντινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θουσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἐμελλον, ὧν τὰ πνεύματα οἴκος ὁ ἐνδοτάτος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιομένη τιμῆς; οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεθεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,  
Φρουμέντιος δέδειχε φρεῖδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Τυρίστις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἰσχάτην Ἰνδίαν, λαθῶν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ

ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμὴν τινὲν διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβάρους περιέπεισον· καὶ οὐς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βαρβαροὶ πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὐς δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος, φόνου παρανάλωμα γεγονώς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυνῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν, τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προβάλετο. Εἰθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιοθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκεῖσε ἐμπορῶν ἀφικνουμένων, θάρρουντες παρεκκελεύοντο αὐτοὺς, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθους, συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δὲ τινῶν διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἰπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννητόρας καὶ τὰ οἰκεία ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεία σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θείας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδῆλωκε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ἡ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν), Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ Θεοῦ κηρύγματος ἀντεπαισάξαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδούς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν Θεόδοτον χάριν. Ἀποστολικάς γὰρ κεχηρημένους διδασκαλίαις καὶ θουμανουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὀτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λεγόντα Ἀπόστολον, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ, εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἐκάστην δὲ γινόμεναι θουμανουργίαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς Θεογνωσίαν διήλανον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναυὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρέψας, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὧν διαβιβάσας, εὐδέν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θουμασίῳ ποτὲ ἐποίησας· καὶ νῦν πόθεν σοι, παμφίλτατε, ἡ τοιαύτη χάρις ἐδέθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἐμὸν, ἀπεκρίνατο, τὸ δῶρον, ὧ τιμωτάτοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν γνώμην, ἴσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγενεῖαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὰ περὶ ἡμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματος ἀγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς



Θεὸν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἢ τῆς ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέτως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκάστω, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὐ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἤφατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Τ**ὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός δειναῖς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμαῖς, τάχος ἀφάνισον.

**Ν**ενεκρωμένον πάθει σαρκός, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

**Ν**έκρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκός πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένη, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοραίων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

**Σ**οὶ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δούλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

**Η** ἀψευδῆς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σαλῶ ὁ φοιτητής, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

**Τ**ῷ νοητῷ, τῆς Σιών Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρει κελυσθεῖς, σωτηρίᾳ τε εἰληφῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης πορθημύμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἐνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

**Σ**ὺ γηγενῆς, πεφυκῶς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεῖς, τῆτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προήλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἔτερος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

**Τ**οῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἀνώθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγγω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

**Υ**περεκπλήττει πάντα λογισμόν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπύσατε τῇ γῆ, μύσαι Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, ταῖς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

**Ε**θαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

**Τ**ί τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

**Τ**ριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἦν τρισσῶς ὑμνήσωμεν Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ νῦν.

**Ὡ**ς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν· ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχες, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν. Καταβασία: Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ν φρίττησιν Ἄγγελοι, καὶ πάσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε  
» ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ  
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Σ**αρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὃν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστη ἀμαρτία.

**Γ**άσω τὸ σύντριμμα, Ἀδάμ τοῦ χοῖκου, Σωτήρα κηῖσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπείσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

**Α**νάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

**Γ**άστρευσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κηῖσασα, τὸν πάντων Ἰατρὸν· καὶ τῆς

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωπούσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

**Φ**ωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἢ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Α**νθρωπίνης φύσεως λαχῶν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, δεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγελῶν, μεταβέβηκας σκηνὴν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

**Η** ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε ἐκπυρώσασα, Ῥήτορα δεηγόρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Φ**εγγοβόλος ὡσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστοῦς, φωτίζων κραυγάζοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βαίτον.

**Τ**ῆ τέχνῃ τῆς ἀλείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρευσας ἰχθύας πάνσοφε νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ βυθός γὰρ ἦν ἢ πλάνη ποτε, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

**Τ**ὸν νοσητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἰστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τ**οῦ νοσητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλή, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστήρ συνανάλυσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστὸν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτήρ τῆς Ἐκκλησίας.

**Ο** μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύψηψε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτῆς σὺν ἡμῖν, τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἢ ἐπαγγελία φησί, γένοιθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τείχος.

Δόξα.

**Τ**ρισσοφαῖ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἐνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἠνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφομένην.

Καὶ νῦν.

**Τ**ὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἀγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν, αἰεὶ δυσωπούσα, μὴ παύση Θεοτόκε.

Καταβασία: Θαύματος ὑπερφουῶς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-  
» νόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν  
» πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

**Φ**ιλαμαρτημῶν ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἀγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστατίην μακαρίζω σε αἰεὶ.

**Φ**ρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχυράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ Πανσὺσπλαγγνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἀγνή.

**Ω**ς φοβερά ἢ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἢ ἀπόφασις φρικτὴ! ὡς δεινὴ ἢ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

**Φ**ῶς ἢ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

**Ο**ῖα φοιτητῆς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνεληλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

**Π**ύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἦνοικται, καὶ προστεθῆ κλίμαξ ἢ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβις ἄριστος.

**Γ**’σοις ἐδοξάσθης πάθει, τῷ Διδασκαίλου μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε· διὰ γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπέληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

**Χ**αίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύεις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θεῶν χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

**Ρ**ίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

**Ο**’ τὴν σαγήνην ἀπλώσας, τῆς μουσικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἰκέτευε Ἄγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγᾶσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

**Ε**ὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμετοχοί, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

**Τ**ῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τῷ Λόγῳ, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

**Δ**εσμῆν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλευσεται Χριστὸς, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρῖναι πάσας, τὰς φυλαὶς τῷ Ἰσραὴλ.

Δόξα.

**Τ**ὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

**Υ**πὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία: Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

**Ο**’ Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτου ἴχνησιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγων θεῖαν πορείαν.

Ἄλλος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Τ**οῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρῶτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητῆς τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

**Θ**εὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμῶντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τῷ σὲ Υἱῷ καὶ γάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· ὅσα γὰρ θελεῖς ἰσχύεις. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ’ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἄλλος α’. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Β**ηθσαϊδᾶ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρῖνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιαζόντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

**Α**νδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

**Ο**’ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

**Η** τῶν Πατρῶν σε πόλις, Ποιμένα κέντηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύσιν καὶ φερρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. Ἄλλ’ ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασωῆσθαι ἀλώθητον.

Δόξα, Ἄλλος πλ. δ’.

**Τ**ὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοῦς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, ἀντί

καλάμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρα-  
τῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐ-  
πανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχ-  
θρου, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσ-  
δεκτον. Ἀεὶ τῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν  
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσ-  
βεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡ-  
μέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

**Π**ρόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρό-  
πολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεν-  
νῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ·

ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ  
Περσίδος, τὸ τρισσόκλειον δῶρον προσκομίσα-  
τε. Ποιμένες ἀγραυλῆντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον  
μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παν-  
τουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κα-  
νόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,  
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-  
ματα αὐτοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ.





This book should be returned to  
the Library on or before the last date  
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred  
by retaining it beyond the specified  
time.

Please return promptly.

